

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198459

LIBRARY
UNIVERSAL

ಮಿಂಚಿನಬ್ಲೈಯ ಗಂಸೆಯ ವರ್ಷದ ನಾಳ್ಕನೇಬು ಕುದಿ

ಪಶ್ಮಿಯನ್ ಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು,

ಲೇಖಕರು :

ಶ್ರೀ. ಎನ್. ಅನಂತಾಚಾರ್ಯ ಬಿ. ಎ, [ಅನ್ಸ್‌ಎಫ್]
ಚೀಲೂರು

ಚಾಲುಕ್ಯ ವಿಕ್ರಮ ಶಕೇ : ೮೨೭
ಗಂಸೆಯ ಅಗಸ್ಟ್ ಗಳಿಳಾ

ಚೆಲೆ ೧೦೪೦

೧೦ನೇಯ ವರುಷದ ವಾದಳನೆಯ ಕುಡಿ

“ಧರ್ಮ ಹಾಗು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತ್ವ”

ಲೇಖಕರು : ಶ್ರೀ. ಅರವಿಂದರು

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುನರುತ್ತಾಸದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭದ್ರವಾದ ತಳಹೆದಿಯ ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಾಳವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ. ಯೋಗಿ-ಪಯ್ಯ ಅರವಿಂದರ ಸ್ವಾತ್ಮದಾರ್ಥಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಇದೇ ವಿಜಯಾದಶಮಿಗೆ (ಅಕ್ಷೋಽಬರ)
ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಗುವದು.

ದೊಸ ಚಂದಾದಾರರಾಗಲೆ ಚ್ಹಿಸುವವರು ಬೇಗನೆ
ಚಂದಾದಾರರಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀಕಾರ್ತಕರು :
ಜಾಲಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಜಾರ್ಯ ಅವಧಾನಿ
ಎಂಜನಿಫ್ರೀ, ಧಾರವಾಡ

ಪಾಠ್ಯಕರು :
ಎಸ್. ಎಸ್. ಬೆಂಗೇರಿ
ವಿಜಯ ಮಾಜ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ

ವಾಚಕೆಲ್ಲಿ

‘ಏಶಿಯಾ ಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆ’ ಎಂಬುದು ಈ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಪುಸ್ತಕವು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಹುಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿದವು. ವಿಜಯದಶಮಿಯಿಂದ ಗಾನ್ಯೇಯ ವರ್ಷವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಬಹುಯ ಚಂದಾದಾರರು ಹೊಸ ವರುವಡ ಚಂದಾ ೫—೮—೦ ಮುನಿಯಾಡರಿ ನಿಂದ ಕಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಂಬರ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯೊಳಗಾಗಿ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿವಾದರೆ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ನಿ. ಪಿ. ಕಳಿಸಲಾಗುವದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯವು ಈಗಾಗಲೇ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಜನಜನಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ವರೀಗೂ ಪ್ರಕಟಿಸಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾದ ಏಶಿಯಾಖಾಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದು ಇಂದಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಜನಾಂಗವು ಹೇಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಈ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಹೇಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿರುವದೆಂಬದನ್ನೂ ತೋರಿಸುವದು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಿದೆ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಮ್ಯವು ನಷ್ಟಗೆ ಕಂಡುಬರುವದು. ವೈಷಣಿಗಳು ದೇಶ-ಕಾಲಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ನೇರಂಬಾದುದೆಂಬುದೂ ಒಡೆದು ಕಾಣುವದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೂಲ ಪುರುಷರು ಒಂದೇ ಜನಾಂಗದವರು ಇರಬಹುದೇ? ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಕಂಡು ಬರುವ ಸಾಮ್ಯಗಳಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತುವದು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣಿಕ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಪ್ರಾಚೀನ ವಿದೆ ಭಾರತೀಯರು ಅಥವಾ ಆಸ್ತರು ಮಧ್ಯ ಏಶಿಯಾದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದವರೋ ಅಥವಾ ಈಯಸಂತತಿಯು ಭಾರತದಿಂದಲೇ ಕಡೆಗೆ ಹರಡಿತೋ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ‘ಭರತವಂಡೇ’ ಎಂದು ಉಚ್ಛರಿಸುವ ಭರತ ಖಂಡದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಣಯಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತ, ಭಾಗವತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಭರತವಂಡದ ಭವ್ಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭರತವಂಡವು ಏಶಿಯಾಖಾಡವನ್ನೇಯೇಕೆ ಶದಕ್ಷಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತೃತ ವಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಘಾತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ‘ಭಾರತೀಯರಾದ ಆಯಸರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಭರತವಂಡದಲ್ಲಿಲ್ಲ

ಹರಡಿದ್ದರು.' ಆದುದರಿಂದಲೇ ಏಕೆಯಾ ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಮಾತುಗಳು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವವೆಂದು ಉಹಿಸುವವರ ಉಹಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳೇ ಮುವದೂ ಕೆಷ್ಟು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ನಮ್ಮ ವೇದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಡುವದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಮಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಬರಹಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೇ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇನ್ನೂ ಒಡವೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೊಸ ಚೆಳಕನ್ನು ಕೊಡಲಾಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೇಲೂರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಪರಿಶ್ರಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಈ ಕೆರಿಯೋತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ತುಂಬ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಲೇಖಕರು ಹೊಸಬರು. ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಿಥಿಲತೆ ಕಂಡರೂ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹದ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಿನ್ನಹ. ಜನಾಂಗವು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಏಕುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಕನ್ನಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೀ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವದೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಳ್ಳಿಯು ಈ ಪತ್ರ ವರ್ಣ ಸೇವೆಗೈದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ವಾಚಕರೆಲ್ಲರೂ ನೀರವಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬರುಕೇ. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಜಿಸ್ತು ರಾದ ವಾಚಕರು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುನರುಜ್ಞವನದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಸಹಾಯ ನೀಡುವಿರೆಂದು ನಂಬಿರುವ,

ತಮ್ಮ
ಬುಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಮಾಧವ

ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಉತ್ತಾಂಗಗಳ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆ ಎಲ್ಲ ಅಂತಸ್ತಿನ ವರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಾಗು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ವಿವಿಧಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ನುರಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲನಿರ್ಣಯ, ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವದು, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ಆಡಳಿತದ ಪದ್ಧತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕಶಾಸ್ತ್ರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆ. ಡಾ. ಎ. ವೆಂಕಟ ಸುಭ್ರಜ್ಯ, ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ ಭಟ್ಪಾಚಾರ್ಯ, ಡಾ. ಆರ್. ಶಾಮಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಒದುನಾಥ ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿಡ್ದಾರೆ. ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಟಿಳಕರು ವೇದಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಆಯುರ್ವ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಲ್ಲರ ಡಾ. ವಿಂಟರ್ನಿಟ್ಟ್ ಮೊದಲಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕೂಡ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೀಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮದ ಘಳಿವಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ವಾದ ವಸ್ತು ವಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಲು ಒಂದು ಜೀವಮಾನವೂ ಕೂಡ ಸಾಲದು.

ವಿಶ್ವದ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಸಾರಸಫಸ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಓದಿ, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾದೇಶಗಳು ವಹಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವರಿಸಲು ಈ ಇತಿಹಾಸವೇ ಆಧಾರವಲ್ಲವೇ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಆವಶ್ಯ.

ಈ ದಿನಸೆಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಾದ ಎಚ್. ಜಿ. ವೆಲ್ನ್, ಥಾರ್ನಾಡ್‌ಕ, ಸರ್, ಲಿಯೋನಾಲ್ಡ್ ವುಲಿ, ಸರ್ ಈ. ಎ. ವಾಲೀಸ್ ಬಡ್ಡ, ಸರ್, ಲಿಯೋನಾಡ್ ಸ್ಟ್ರೋಟ್, ಚೈಲ್ಡ್ ಮುಂತಾದವರು

ನಾಗರಿಕತೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ತಾಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವು ವಿಶ್ವದ ವಿವಿಧ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವದು. ಆದರೇನು? ಇವೆಲ್ಲವು ಇಂಗ್ಲೀಷ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನಿಯೇ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ವಿ. ವೆಂಕಟೇಶರರವರು Indian culture through the Ages ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಕಲ್ಚರ್ ಧ್ರು ದಿ ಏಜೆಸ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಕೆ. ಟಿ. ಶಾರಾರವರು ‘ದಿ ಸ್ಪೆಂಡರ್ ಡೆಟ್ ವಾಜ್ ಇಂಡ್’ The Splendour that was India ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಭಾರತದ ಶೀತಿಕ್ಯಾನ್ನು ಬೆಳಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ. ಬಿ. ಹ್ಯಾವೆಲ್, ಡಾ ಆನಂದಕುಮಾರ ಸ್ಯಾಮಿ ಮೊದಲಾದವರು ಭಾರತೀಯ ಕಲೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ ನೆಹರುರವರು ‘ಡಿಸ್ಪ್ಲೇ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಒಗ್ಗಿಗೆ ಸ್ಪೆಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವನ ಜೀವನದ ವಿವಿಧಾಂಗಗಳನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆದಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗೂ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಜೀವಮಾನ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಗಹನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಭೂತವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇನ್ನೂವರೆಗೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಜನಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿತ್ತದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ ಲಿದೆ. ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತೆ ಲಿವೆ. ದೀರ್ಥ-ಕಾಲಗಳ ನಿಣಣೆಯ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಳ್ಳಿಯೇ ಅನೇಕ ಮತಭೇದಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತೆ ಲಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇರ್ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾವು ಈ ದಿಸೆಚುಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಿಂದ ತಪ್ಪು ತಡೆಗಳಾದರೂ ಜ್ಞಾನಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಯಿಕ್ಕಬೇಕು. ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲೇ ಬೇಕು.

ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎಶಿಯಾವಿಂಡದ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಧಿವಾ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಯತ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಇದರ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಸ್ತು. ಇಂದು ನಗರಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನಾಗರಿಕನಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ರಾಜಕೀಯ, ವ್ಯಾಪಾರ ಇವೇ ವೊದಲಾದವರ್ಗಳ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು, ಎಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಾಹಸ್ರೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು; ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದನು ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಈ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪರಿಚಯವಿರುವದು ಆವಶ್ಯಕ. ನಾಗರಿಕತೆಯು ಈ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಜನಾಂಗಗಳ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆದರ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಇತಿಹಾಸವು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಹಾದರವನ್ನು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈಭವದಿಂದ ಮೇರೆದು ಸಕಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಆಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಜನಾಂಗಗಳು ನಾಶಹೊಂದಿದ ಕಾರಣವನ್ನರಿತು, ನಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆರಿವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಾಂಗಗಳು

ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರಾವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ಇಂದಿನ ಜೀವನವೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿರುವವೆಂದೂ ಬಹೇಳ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬರುವದು. ಅವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಭವಿತವ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಏತಿ ಮಾಳಿಂಡದ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳ ಮತ್ತು ಇಜಿಸ್ಟಿನ ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವಂಶಗಳನ್ನು ವಿಶದವಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಈ ದೇಶಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಬೆಳಿದ ರೀತಿಯು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಏತಿಯಾ ಮಿಂಡದ ನಾಗರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಜಿಸ್ಟಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನವಾದುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆರೋಬಿಯಾ, ಇಜಿಪ್ತ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಇವುಗಳಿಗೆ ಭೂಸಂಬಂಧವಿತ್ತೆಂದು ಭೂಗಭರ್ಶಾಸ್ತಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು, ಲಿಪಿಯ ಸಂಶೋಧಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರಿಯಲು ಕೆಲವೂ ಮಹನೀಯರುಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಅವಲೋಕಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಿದ್ದುವಡಿನಾಡಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತಸಲಹೆಯನ್ನಿತ್ತ ಶ್ರೀ ಬಿ. ನರಸಿಂಹ ಯ್ಯಂಗಾರ್ಜುರಿಗೂ ಸುತ್ತು ಆರ್. ಸೂರಪ್ಪನವರಿಗೂ ತರೀಕೆರಿಯ್ಯಾರುವ ವಿದ್ವಾನ್ ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬ ಮುಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಏಂಜಿನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರೇತಾಹಕೋಟ್ಟ ಲಲಿತಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆಯು ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋವಿಂದ ವೆಂಕಟೇಶ ಚುಳಕಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿಸುವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪಡಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿಕ್ಕು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದಂತಾ ನಿರಾಳವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಿನಿಡುವ,

ಬೀಳಾರ

ತಮ್ಮ

೧೮—೨—೪೪

ಎನ್. ಅನಂತಾಚಾರ್ಯ

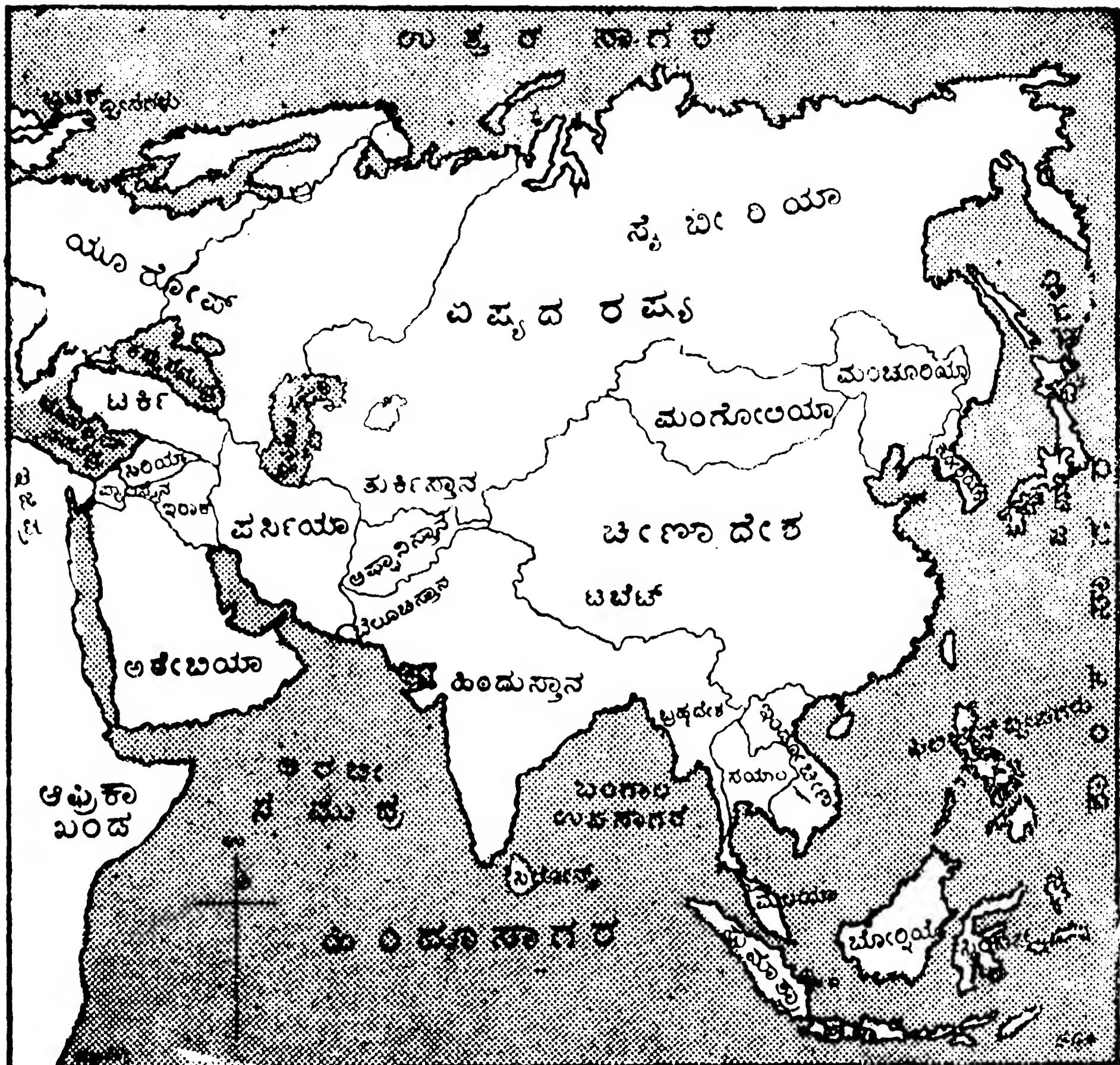
విషయానుక్రమణికే.

పుట్

१	నాగరికతీ	१
२	సంశోధనగళు మత్తు పురాతన నాగరిక దేశగళు			२
३	నాగరికతీయ మాల	३४
४	పౌవాట్య నాగరిక జనాంగగళు		३६
५	పురాతన నాగరిక దేశగళు	३७
६	చీణాదేశ	३७
७	ఇండియా దేశ	३८
८	ఇరాణిన నాగరికతీ	४५
९	ఆస్ట్రేరియా దేశ	४६
१०	బ్రౌచిలోనియా	४५
११	ఫినీషియా	४८
१२	లిడియా	४९
१३	ఇజిప్టు	५२
१४	హరప్ప మత్తు మొక్కెంజొదారో		५८
१५	ఇండోనేషియా	५९
१६	భారతీయ నాగరికతీయ వ్యాప్తి		६२
१७	పరిసవాప్తి	६५

ನವ್ಯಾ ಭೂಪಟ

ಉತ್ತರಾಧಿಕ ಗೋಳಿದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಖಂಡವು ಉತ್ತರ ಧ್ಯಾವದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಮಭಾಜಕ ವೃತ್ತದ ಸಮೀಕ್ಷಾಪದ ವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನೊಳ್ಳಿಸಿದ ಇದು ಖಂಡ ಗಳಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಈ ಖಂಡದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಹಿರಿದಾದುದು. ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ಮಾನವನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಈ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹಲವಾರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಎನ್. ಅನಂತಾಚಾರ್ಯ

ವಿಷ್ಣುಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆ

—೦—

೧ ನಾಗರಿಕತೆ

ಜನಾಂಗಗಳು ಇಂದು ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿವೆ; ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೆಟ್ಟೆಲುಗಳನ್ನು ಏರಿ ಹೋಗಿವೆ; ಅಂದರೆ ಅನಾಗರಿಕ ಅವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಇಂದು ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ನಾಗರಿಕತೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ, ಯಾವ ತರಹದ ಜೀವನವು ಸಭ್ಯವಾದುದೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ರೀತಿ, ತಿಳಿಸಿದರೆ ಈ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯ Definition ನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಮೂಲವನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಪ್ರಧಾನೋಪಾಯ. ಪ್ರಪಂಚದ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ವೈವಾರ್ತ್ಯ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳು ಮುಂದುವರಿದು ನಾಗರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಯಾಗುವಂತಹ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರು.

ನಾಗರಿಕ, ನಾಗರಿಕತೆ, ನಾಗರಿಕಜೀವನ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಿದೆ ಬಂದು ಜನಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಉನ್ನಾ ಮಹತ್ವರವಾದ ಅರ್ಥವಾ ಪ್ರಗತಿಗಾಮಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಇನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಯಾವ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಿದರೂ ಅದಕ್ಕಿನಾವು ಮುಂಚೆಯೇ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಕಾಲ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನವು ದುಸ್ತರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಜೀವನದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಬದಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾಗರಿಕತೆಯು ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿರುವಂತೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಜೀವಸಿರುವ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಉತ್ತಿಗೂ ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೂ ಬಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಿದೆ.

ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಹೇಳುವಂತೆ ಭೂಮಿಯು ಈಗಿನ ರೂಪವನ್ನು ಜೊಂದಿ ಅಂ ಕೋಟಿ ವರುಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೀವವೆಂಬುದು ಚಲಿಸಲು ಮೊದಲಾಯಿತು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಸಸ್ಯರಾಶಿ; ಸಂತರ ಶ್ರಮಿಗಳು, ಜಲಚರಗಳು, ಭೂಚರಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಇದಾದ ನಂತರ ಶ್ರೀಹೃತಿ ಮನುಷ್ಯ ವರ್ಗವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ಅ ಲಕ್ಷ ವರುಷಗಳಾದವು. ಅನ್ಯ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾನವನು ಈಗಿನ ಮಾನವನಂತಿರಲ್ಲ. ನಿಂತು ಸಡೆಯುವದಕ್ಕೂ ಕಲ್ಲುಕೊಂಬಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಕೇವಲ ಕಷಿಮಾನವನಾಗಿದ್ದನು. ಈದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಕಷಿಮಾನವನೀಯೇ ಕರೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೆಳಿಸಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಚೂಪು ಮಾಡಿ ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಬುದ್ಧಿಕ್ಕಿರುತ್ತಿರು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾನವ ಸಭ್ಯತೆಯ ಅಧಿವಾ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅಂಕುರವೇನ್ನು ಬಂದುದು.” ಎಂದು ಮ. ರಾ. ಎಫ್. ಜಿ. ಪಿಯಸ್‌ರವರು ‘ಗತಕಾಲದ ಗುರುತು’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಗಳ ಇತಿಹಾಸದಂತೆ ಇದಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾನವನಾಗರಿಕತೆಯು ಆರಂಭಘಾಗಿತ್ತೇಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಒಂಟ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೀಕಟ್ಟಿಲು ಬರದೆ, ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಲು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ, ಬಟ್ಟೆ ಘಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವು ತಿಳಿಯದೆ, ಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಾಡಿ ಕಾಡುವುಗಗಳಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದು ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಹಗಳಿಂದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆವನು ತಿಳಿದಿರಲ್ಲ. ಮತ್ತೂ ದನ, ಎನ್ನ, ಕುಟುಂಬ, ಆಡು, ನಾಯಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವದು ಆತ್ಮಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವನು ಆಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪಶುಗಳಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ ಕ್ರಮೇಣ ಆತನು ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲ್ಪಡಿಸಿದನು. ಕಲ್ಲು ಬೆಂಕಿಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಂಡನು. ಕಾಡು ವುಗಗಳ ಬೆತ್ತುವನ್ನು ತಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ

ಬರೀಯಹತ್ತಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು “ಪುರಾತನ ಶಿಲಾಯುಗ” ವೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಚೀಟಿಯಾಡುವಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಕ್ಲೆನ್ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾವಣೆ ಬಂದಿತು. ಹೊಸ ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅನಾಗರಿಕರ ಗುಂಪುಗಳು ಫಲವಶ್ವಾದ ನದಿ ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಣೆವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೆಲೆಸಲುವಕ್ಕೆಮೀಸಿದವು. ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡವು; ನಾಯಿ ಕುದುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ, ಅವುಗಳ ಸರಾಯದಿಂದ ಚೀಟಿಯಾಡತ್ತೊಡಗಿದವು; ದನ ಎಮ್ಮೆ ಕುರಿ ಆಡುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ, ಅವುಗಳ ಹಾಲನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರಂಭ ವಾಯಿತು; ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು; ಮಣಿನೀಂದ ಪಾತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಲಿನೀಂದ ಆಂಧಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವು ರೂಢವಾಯಿತು; ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೧೦,೦೦೦ ದಿಂದ ೫೦,೦೦೦ ದ ವರೆಗೆ ನಡೆದವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾಲವನ್ನು ‘ನೂತನ ಶಿಲಾಯುಗ’ವೆಂದು ವೆಂದು New Stone Age ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.*

ತರುವಾಯಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಂತೆಲ್ಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಚೀಕಾದ ಇತರ ಸಾಧನೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದನು. ಅಂಥ ಕಾಲಗಳನ್ನು ‘ಕಬ್ಬಿಣ ಯುಗ’ ‘ತಾಮ್ರ ಯುಗ’ ‘ಕಂಚಿನ ಯುಗ’ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಏಗಿಲಾಡುದನ್ನು ‘ಸ್ವಣ ಯುಗ’ವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ನೂತನ ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ನಾಗರಿಕ ಜೀವನದ ಮೊದಲನೇಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು; ನವಜೀವನದ ಆರಂಭ.

* ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರಿಗೆ ಈ ಕಾಲಮಾನವಿಳ್ಳಿ. ಅವರು ಬಹುಹಿಂಡಿಗುಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸನ್ನಿಹಿತದ ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ ಆಯಿತೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯು ಕೂಡ ಅನೇಕ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸನ್ನಿಹಿತ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವಾಸಾರಿಟಾಯಿತ್ತಾ. ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅನಾಗರಿಕ ಜನರ ಗುಂಪು Nomadic Tribes ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು, ಸೀರಳು, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಸ್ಯಗಳು ಇವುಗಳ ಸೌಕರ್ಯವಿದ್ದಿಂದುಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ್ದರೂ ನೇಲಿಸಿರಲು ಬಯಸಿತೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಳ್ಳಿ ನೇಲಿಗಿಡಾಗ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿ, ಉವರ ಹಾಸನ್ನೆನ್ನು ಉಪ್ಪ ಸೇರ್ಪಡಿರಬೇಕು. ಉವರು ವಾಸವಾಡತ್ತಿಂದಿರುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಉವರು ಕೂಡಿ ಪಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಉವರು ಉಪಯೋಗಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಧಾನ್ಯಗಳು ಭೂಮಿವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಮೊಳೆತ್ತು ಗಿಡವಾಗಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಉವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿರಬೇಕು. ಸುಸ್ತುಸಿದ್ಧ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರಾದ ಎಚ್. ಜಿ. ವೆಲ್ಸ್ H. G. Wells ರವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಂದಾದ ಟೈಟಲೆಯಿನೆ ಉಫ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಂಗ್ ಹಿಸ್ಟರಿ Outline of History ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ „ಬೇಸಾಯವು ಮೊದಲು ಹೆಂಗಸರಿಂದ ಉರಂಭಿಸಲಿಟ್ಟತೆಂದೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಈಜಿಪ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈಪ್ರವಾಯವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಲೆಸಿದಂತೆ ಇನ್ನಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಿಂದೂ ಎಲೆಂಟ್ ಸ್ಟ್ರೋ Eliot Smith ಎಂಬ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ“ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಚರ್ಚಾಸ್ವದವಾದರೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಯವೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಲೆಂಬುಪನ್ನು ಬಹುತೆರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಪಾಲಕ ಗುಂಪಿನ ಜನರಿಗೆ ಬೇಸಾಯವು ಗೂತ್ತಾದುದು ನೂತನ ಶಿಲಾ ಚೂಗದ ಕಡೆಕಡೆಗೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕಾಲದಿಂದ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನಾಗರಿಕ ಪಂಗಡಗಳು ಉಸಕ್ಕಿರುವಾಗಿದ್ದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಉಪ್ಪಗಳ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಅಲ್ಲಿದಾಟ, ನ್ಯಾಯಃನ್ಯಾಯಗಳ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ಪಂಗಡದ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯಾರಣ, ಉಧಾವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯ ನೇಲಿಸುವಿಕೆ ಈ ಮುಂತಾದ ಉಪಸ್ಥಿತಿಗಳು ಮುಗಿದವೆನ್ನಬಹುದು. ಕ್ರಮೇಣ ವಾಧವನ್ನು

ತಾನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಸ್ವೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕುವುದು, ಬಿಸಿಲು ಚೆಳಿ ಮತ್ತೆ ಗಾಳಿಗಳಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲು ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಈ ಮುಂತಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದನು. ಈ ಮಹಡತ್ತರವಾದ ಒದಲಾವಣಿಗಳು ನೂತನ ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಆದುವು.

ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಎಚ್. ಜಿ. ವೆಲ್ಸರವರು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ನಾಗರಿಕತೆಯು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಗೋಡಿ ಬೆಳೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ದೆಬ್ಬಿಸದಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಡೆತನದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕುಲು ತನದ ಹೋರೆ ನಡೆಸುತ್ತೆ, ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೇಲಿಸಿ ಏಕ ಭತ್ತಾರ್ಥಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಕೋರ್ಟೆಯ್ಹ್ಯೇಯೇ—ಇನ್ನತೆಯು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವದು ನಾಗರಿಕತೆಯು. ‘Civilisation is something more than the occasional growing of wheat. It is the settlement of men upon an area continuously cultivated and possessed, who live in buildings continuously inhabited, with a common rule and a common city or citadel.’”

ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ಹಂಡೆಯೇ ಆರಂಭವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನಾಂಗಗಳು ಮೇಲ್ಕುಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಖ್ಯಾತಿ ಖನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಮೇಲ್ಕೆಯನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ನೂತನ ಅವಶ್ಯಕ.

ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಸೂಳಲವಾಗಿ ಪೌರಾತ್ನಿಕ-ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಿ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಭಜನೆಯು ಭೌಗೋಲಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾದರೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ಕೇಲವರು ತರ್ಕಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಲ, ದೇಶ, ಸಂಸ್ಕಾರಸಾಮರಪ್ರಯೋಗ ಇವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಆಡಳಿತೆಯ ಪದ್ಧತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ, ಜೀವನತತ್ವ ಇವುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮಾಡಲಂಗುವ ಈವಿಭಜನೆಯಿಂದ, ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವೂ

ಅಗಲಾರದು. ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪೌರಾತ್ನ ವಾಶ್ವತ್ಸ
ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಂಶೋಧನ ರೀತಿಗಳನ್ನು ನಿಜಂತರ
ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

೭ ಸಂಶೋಧನಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾತನ ನಾಗರಿಕ ದೇಶಗಳು

ಬಹು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಸ್ಥಿರತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು
ಸಾಧಾರವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಕ್ತನ ಮತ್ತು
ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವ,
ಭೂಗಭ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ನಾಗರಿಕ ಜೀವನದ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿದು, ಅವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಪಕರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಪೌರಾತ್ನ ಸಂಶೋಧಕರು ಒಕ್ಕಪ್ರಾಣಿಂದಲೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು
ಇತಿಹಾಸಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಸರ್ ಲಿಯೋನಾರ್ಡ
ಪ್ಲೆ Sir Leonard Wooley ಯವರ 'ಡಿಗ್ಗಿಂಗ್' ದಿ ಪಾಸ್' Digging
the Past ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚ್ಯ
ಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಯ ಡಾಯರೆಕ್ಟರರಾಗಿದ್ದ ಸರ್ ಜಾನ್ ಮಾರ್ಚಲ್
ರವರು Sir John Marshall ಬರೆದಿರತಕ್ಕ "ಮೋಹಂಜೋರ್ಡಾರೋ

ಮತ್ತು ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆ” Mohenjo Daro and Indus Civilisation ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮದಿಂದ ಬರೆದ ಮಾರು ಅದ್ಭುತ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ ಅಲೆಗ್ರಾಂಡರ್ ರೀಯರು Sir Alexander Ray ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರತಕ್ಕೆ ಭೂಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಭಾರತೀಯರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆಷ್ಟೇಯವಾದ ಮತ್ತು ಅಮಾಲ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದಿವೆ. ಭೂಗಭ್ರಶೋಧನೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಿದೆ, ಈಜಿಪ್ತ, ಗ್ರೀಸ, ಪುರಾತನ ರೋಮ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೆಡೆಡಿದೆ. ಮೇಜರ ಕ್ಲೀವುನ್ನರವರು ಪುರಾತನ ಟ್ರಾಯ್ Tray ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೂಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಈಚೆಯನ್ನಾಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದುಬಂದಿವೆ. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಈ ಮಹಿನೀಯರು ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರಾದ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾನಿಪುಣರು. ಅವರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರವಂಚವು ಚಿರಾಯಿತ್ತಾಗಿದೆ. ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಇತಿಹಾಸ ವಿಶಾರದರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಜಾಯನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯುಕ್ತ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೂ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋವೃತ್ತಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ವಾಶ್ವತ್ತಿ ರಂತೆ ನಮ್ಮವರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಾಚೀನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಶ್ರಮವಹಿಸಿರುವರು: ಇಂದಿಗೂ ಅವಿಶ್ವಾಂತರಾಗಿ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತು ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಆರ್. ಡಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯವರು ವೋಹಂಚೋದಾರೋ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಬಹಳ ಶ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರಂತೆಯೇ ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಡಾಯರೀಕ್ಟರಾಗಿದ್ದ ರಾವಬಹಾದ್ವಾರ ಕೆ. ಎನ್. ದೀಕ್ಷಿತರು, ರಾವಬಹಾದ್ವಾರ ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ, ಲೀವಿಸ್ ರೈಸ್, ಗೋವಿಂದಪ್ಪೆಯವರು ಮುಂತಾದ ಮಾನ್ಯರು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶಾಲಾಫ್ನಿಯವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವರು.

ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಶೋಧನೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಅಮರಾವತಿ, ಉಜ್ಜಿಯಿನಿ, ಪಾಟಲಿಪುರ, ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ (ದೇಹಲಿ) ಇವೇ ವೋದಲಾದ ಭವ್ಯನಗರಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಶೋಧನೆಯು ಇನ್ನೂ

ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಶಿಸಿಹೋಗಿ ಭೂಗತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಅವಶೀವಗಳು, ಪುರಾತನ ವಿಗ್ರಹಗಳು, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ಒಡನೆಗಳು, ಅಲ್ಲದೆ ಚೌಡ್ಡಿಮತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಕಾರಕಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಇನ್ನೊಮೆ ದೊರೆಯುತ್ತಲಿವೆ. ಅವನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಳ್ಳಿವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಸರಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರವು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದ ವಿವರಗಳು, ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು-ಕತ್ತಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆವವರಿಗೆ-ನಿಂಜನಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯಲುಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ನಂಬಲು ಇವುಗಳೇ ಅರ್ಥವಾದ ಅಧಾರಗಳು. ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ರಿತೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಮುಖ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ನುರಿತ ಸಂಶೋಧಕರನೀತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಯಾಯ ದೇಶದ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಸಂಬಂಧವಾದಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಸರಾಯಕವಾಗಿವೆ. ಆಷ್ಟೇಯವಾಗಿಲ್ಲಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತೇ ಭಾರತ ಸರಕಾರದವರು ಪುರಾತನ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಾಯತಕ್ಕ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ೧೯೦೪ ರಿಂದ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. Ancient Monuments Preservation Act 1904. ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯ ಮಸೀದೆ ವೊಲಾದ ಸ್ಕಾರಕಗಳು ಇರುವಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕನ್ನಡ ಚೋಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ, ಬೇಲೂರು, ಹಳೀಬೀಡು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧಗುಂಬಸ್ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯಗಳ ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಂಜರಾಬಾದ ಪಾಳೀಗಾರರ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲಳ್ಳಾ ಇದರಂತೆ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ಇತರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣಾ ವಿಧಾನವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಗೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಭಾರತದ

ಸಾಮಿರಾರು ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುಗಳು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಹೊಗಿವೆ. ಪ್ರಯತ್ನಃ ಈ ಕಾನೂನು ಬರುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಸಂಶೋಧನಕ್ಕೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗಿರಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕವನ್ನು ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಲಂಡನ್‌ನಿಂದ ತರಲಾಯಿತು.

ಚರಿತ್ರೆಗೂ ನಾಗರಿಕತೆಗೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಭಂಧವಿದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಜನಾಂಗದವರೇ ನಾಗರಿಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು; ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಹಾಕಿದವರು. ಒಂದು ನಾಗರಿಕ-ತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂತಸ್ತುಗಳಿವೆ, ಆದಕಾರಣ ಅಂತಹ ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕೆಲವು ಕಾಲದವುಗಳಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನಾಳಯಗಳಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲಂಡನ್‌ನ ನಗರದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮ್ಯಾಸ್ಟಿಕ್ಯೂಲ್ಯನಲ್ (The British Museum) ಅಸಂಖ್ಯಾಕ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಕಲಕ್ತೈ, ದೇಹಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಮದರಾಸು, ಬೆಂಗಳೂರು, ತಿರುವಾಂಕೂರು ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯಗಳಿವೆ. ರಾಜಮಹಾರಾಜರನೇರೆಕರು ತಮ್ಮ ಭವ್ಯಭವನಗಳನ್ನು ಅಸ್ತಾವಚಿತ್ರಕಲೆಗಳಿಂದ, ಕಲಾಸ್ಕ್ರಿಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಗುವ ಕಲಾವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಉತ್ತರಕಲೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರೋಫೆಸರ್‌ಮತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು, ಮುಂಬಯಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ತಿರುವಾಂಕೂರ. ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹ ಶಾಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ. (Oriental Library at Mysore, The Bhandarkar Research Institute at Poona, Oriental Research Institute at Baroda.)

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತಹ ಪುರಾತನ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಅವಶೇಷಗಳು ಪುರಾತನ ರಾಜ್ಯಗಳು ಇದ್ದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೊರೆತಿವೆ. ಈಚ್ಚಿನಲ್ಲಿನ ಸಿರಮಿಡ್‌ಗಳು Pyramids ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಆದ್ದುತ ಸ್ಥಾರಕಗಳು. ಅವುಗಳು ಚಿತ್ರರೂಪವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಂಡಿಯಷ್ಟು ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಜನರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೀಯ ಭಾವನೆಯೇ ಈ ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟಡ ಹಾಗು ಸ್ವಾರಕ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಅವರಿಗೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಆರಿವು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಆತ್ಮವನ್ನು ‘ಕಾ’ ಎಂದು ಸಂಕೇತಾಧಿಕರಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಣಹೋದಬಳಿಕ ಆತ್ಮಪು ದೇಹವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತು ದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಜೀವಂತ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಬಹುದಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಂತರವೂ ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾರಕಗಳಲ್ಲಿ ಆನೇಕ ದಿನಚರಿತು ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಒಡವೆಗಳು ದೊರೆತಿವೆ.

ಇತ್ತೀರಿಜಿಗೆ ಭೂತೋಧನೆಯು ಸಲುವಾಗಿ ಹರಿವು ಮತ್ತು ಮೋಹಂಜೋದಾರೋದ್ವಾಸ್ತ ದೊರೆತಿರತಕ್ಕ ಪುರಾತನ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಆವಶ್ಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಜನರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಗೂತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಚನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಒಡವೆ, ಆವರ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ಸೆಲಕರಣೆ ಇವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಗೊತ್ತಿತ್ತೀಂಬುದಲ್ಲದೆ ಆವರೇ ಒಂದು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೂಲಪುರುಷರೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಆಧಾರಗಳೂ ದೊರೆತಿವೆ. ಒರಳ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸುಂದರವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಸರಿಯಾದ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಉರಿನ ಸ್ವೇಮ್‌ಲ್ಯಾವನ್ನು ಕಾವಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಆರಿತಿದ್ದವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಹಿರಿಮೆ, ಪ್ರೈಸ್‌ಟ್ರೀ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಆ ರೀತಿಯ ಪಟ್ಟಣ ರಚನಾಕ್ರಮವು ಒರಳ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಇವುಗಳಿಗೆ ಭಾರತದ ಆನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಸೂತ್ರವೆಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇವುಗಳ ಆಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬೌದ್ಧಮತವು ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಪರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಜ್ಞತವಾಗಿತ್ತೀಂಬುದು ತಿಳಿಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀರಿಜಿಗೆ ರಾಂಚಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ರಾಜುಬಹಾದೂರ ಶರತ್ ಚಂದ್ರರಾಜುರವರು ಭೂರ್ಬಾನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ, ರಾಂಚಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಗಪುರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಹಳೀ ಉರಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಸಾರಾಯದಿಂದ ಪುರಾತನ ಆಸುರರ ಸಂಸ್ಕಾರ ಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ

ಇದ್ದಾರೆ. ಮಣಿ ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೊಚಿಗಳು, ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು, ತಾಮ್ರ ಕಂಚು ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಂಗರಗಳು ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು ಯುಗದಿಂದ ಶಿಂದರೆ ಹೊಸ ತಿಳಾಯುಗದಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರ ಯುಗಗಳಿಗೆ ತಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

• ಅಲ್ಲದೆ, ಅಶೋಕನ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ಬುದ್ಧನ ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ಹೀಗೆ ಶಿಲಾಯುಗ ಕಾಲದ ಅವಶೇಷಗಳು ಇನ್ನೂ ದೊರೆಯುತ್ತೇ ಇವೆ. ಕಲಕತ್ತಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಂಶೋಧನಕಾರರಾದ ಡಿ. ಸೇನರವರು ಸಿಂಗಭೂಂ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಚಕ್ರಧಾರಪುರದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಆ ಸ್ಥಳವು ಹೊಸಶಿಲಾಯುಗ Neolithic Site ಕ್ಕೆ ಸಾಬಂಧವಿರುತ್ತಿದ್ದು, ಅದ್ದು ಅಷ್ಟಾದ್ದು ವಾದುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. Hindu February 22 19 9. ಬುದ್ಧನ ಸ್ಮಾರಕಗಳು ಭಾರತದ ಅದ್ಯಂತವೂ ದೊರೆತಿವೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ (ಗುಂಟೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ) ನಾಗಾಜುನಕೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಮತ್ತು ನಾಗಾಜುನ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ದೈಹಿಕ ಅವಶೇಷಗಳೂ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳೂ ಸ್ಮಾರಕಗಳೂ ದೊರೆತಿವೆ. ಮತ್ತು ಕಾಂಚಿಪುರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಮಂಡೂರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿ ಬಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಅಶೋಕನ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳೂ ಗುಹಾಂತದೇವಾಲಯಗಳೂ ದೊರೆತಿವೆ. ಬೌದ್ಧ ಮತವು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಕಂಚಿಯ ವರಿಗೂ ವ್ಯಾಪ್ತಿಸ್ತೇನ್ನಲು ಇವು ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿವೆ.

ಮೈಸೂರ ದೇಶದ ಚಿತ್ರಮಗ್ರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಗಳು ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತೇ ಇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕದಂಬರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಾಲಾಧಾರಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದ ಮಾರು ಮುಖ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ. ಪೂ. ಇನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಶೋಕನ ಪ್ರಚಿಗಳು ಮರಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೀಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಬಿಲ್ಲಿ ಬಾಣ ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿದ್ದು

ರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇದಲ್ಲಿದೆ ಶ್ರೀ. ಪ್ರಾ. ಗನೇಶ ಶತಮಾನದಿಂದ
ಕ್ರಿ. ಶ. ಅನೇಯ ಶತಮಾನದ ವರಿಗೆ ಸಾತವಾಹನರು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಸಮುದ್ರದಾಚೆ ಹೇಗೆ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ತಿಳಿದುಬಂದಿವೆ.
ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಕೊಂಡಾಪ್ರರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭೂಶೋಧನೆ ನಡೆದು
೧೦೦ ನಾಣ್ಯಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ ಮ. ರಾ. ರಾ.
ಕ್ಷಾಣಿ ಮಹಿಮ್ಮದ ಆಹವ್ಯಾದರವರು ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.
“ಸಾತವಾಹನರಿಗೂ ರೋಮನ್ನರಿಗೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಪರ್ಕವಿದ್ದು ರೋಮನ್ನ
ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾತವಾಹನರು ಅನುಕರಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಈ ನಾಣ್ಯಗಳ ಪರೀ
ಕ್ಷೇತ್ರಿಯಂದ ತಕ್ಷಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಇದರಂತೆ ಪುರಚೇರಿಯ
ಜತ್ತರ ‘ಆರಿಕಮೇಡು’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಶ. ಗನೇಶ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈಜಪ್ತ
ಮತ್ತು ಇಟಲಿಯವರು ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಒಂದು ಯವನರ ಫ್ರಾಕ್ಟರಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಭಾರತ ಮತ್ತು
ಕ್ರಿ.೧೦ಷ ಸರಕಾರದವರು ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿತ್ತು.
Mar 27, 1945 ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು
ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಯ ಡಾಃರೆಕ್ಟರ
ಜನರಲ್ ರವರಾದ ಡಾ. ವೀಲರರವರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು
ಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯ
ದಿರುವ ಚರಿತ್ರೆಯ Pre-historic ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ಆದಿಭಾಗಕ್ಕೆ
Early historic sites ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಶೋಧನೆಯೇ ತಮ್ಮ
ಸುರಿಯೆಂದು ಆವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (Hindu July, 26, 1947.) ಈ ಕೆಲವು
ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಉತ್ತಮವಾಗಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ
ಜನಾಂಗಗಳು ಅನೇಕ ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವೀಕ್ಷಿಸಿದವೆಂದು ಸ್ವಾಷಾವಾಗು
ತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸದಂತೆ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಬರೆಯಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿಯ ವರಿಗೆ ದೊರೆತ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರಗಳ

ಮೇಲೆ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ದವೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರ ಆಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಏಷ್ಯಾಬಿಂಡವು ತೋರು ಮನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

“Asia is a cradle of the human race, in Asia the first states were formed, and it is from Asia that Europe and Africa received their inhabitants.”*

(ಏಷ್ಯಾಬಿಂಡವು ಮಾನವ .ಜನಾಂಗದ ತವರು ಮನೆ. ಏಷ್ಯಾ ಬಿಂಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ರಾಜ್ಯಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಮತ್ತು ಯುರೋಪ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಿಕಾ ಬಿಂಡಗಳ ಮೂಲ ನಿವಾಸಗಳು ಇದೇ ಏಷ್ಯಾಬಿಂಡದಿಂದಲೇ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.)

ಹೀಗೆ ಆಭಿಪ್ರಾಯವಾದಲು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಚೇರೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪುರಾತನನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ವ್ಯೇತಿಷ್ಟ, ಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪ ವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿವದು ಆಶ್ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ. ಆ ಜನಾಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಗಳನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದವೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

— — —

೪ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೂಲ

ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಎಲ್ಲಿವೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದವೇಂೱು ಸಿಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಪುರಾತನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೂರೋಪೊಡ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಜನಿಸಿದಾರಭ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕವು ನಶಿಸಿದ ವರ್ಗಿನ ಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಆನ್ನತ್ವಾರ್ಥಿ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ದೇಶಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೇಲ್ಮೊಂದ ಕಾಲವು ಆನ್ನಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇಂತಂದರೆ ಜನಾಂಗಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲ್ಲಿಸಿ, ದೇಶಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ನಾಗರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬರಲು ಆರಂಭಿಸಿದುದು ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಂತರ. ಸಮಕಾಲೀನ ಆಧಾರಗಳು ದೂರೆತ್ತಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಮಗೆ ಇಂದಿನ ವರ್ಗಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಬಹುತೆರವಾಗಿ ಸಮಕಾಲೀನವಾದ ಜನಾಂಗಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೇಲಿಂದ.

ಬರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ ಇವುಗಳು ಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು ಸಾಧನಗಳು. ಬರವಣಿಗೆಯು ಆನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಿ ನಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿ. ತು. ಬರವಣಿಗೆಯು ಉಪಯೋಗವು ಪುರಾತನ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಷಾದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೂ ಈಜಿಪ್ತಿನವರಿಗೂ ಬರವಣಿಗೆಯು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಏಷಾದ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆಧಾರಭೂತವಾದ ಬರವಣಿಗೆಗಳು ದೂರೆತ್ತಿವೆ. ಆ ಕಾಲದ ಇತ್ಯರೋಪದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಂತಾವ ಆಧಾರಗಳೂ ದೂರೆತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೇಲ್ಮೈಂಡ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಏಷ್ಟಾಬಂಡವೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನಾಂಗ ಗಳ ಜನ್ಮಭೂಮಿ, ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ತೋರೂರು. ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಜನರು ಇತರ ಬಂಡಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋದರು ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳು ಚರಿತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಏಷ್ಟಾ ಜನಾಂಗಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಯುರೋಪದ ಮತ್ತು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಿಂತ ಪುರಾತನವಾದುದು ಎಂಬಾಶ್ವಾ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದಲ್ಲಿ ಹೀಳಿದಂತೆ, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ವಾರಂಭವಾದುದು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಶುಪಾಲಕರ ಗುಂಪಿನ ಜನರು ಬೇಸಾಜುಗಾರರಾಗಿ ನೆಲಸಿದ ನಂತರವೇ. ಹೀಗೆ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಪನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಫಲವತ್ತಾದ ಸದೀ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದವು. ಆ ನದಿಗಳೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಸಿಂಧು, ಗಂಗಾ, ಸ್ತೋಲ, ಯಾಂಗ್ರಿ ಸಿಕಿಯಾಂಗ, ಯುಷ್ಟಿಪ್ರಿಸ್, ಟ್ರಿಗ್ರೀಸ ಮುಂತಾದ ಮಹಾನದಿಗಳೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂಡೂ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾ ಮೆನೊಪ್ರೋಟಾಮಿಕ್ರಾ ಮತ್ತು ಈಚಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿಯಾ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆಸಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಹಿರಿದಾದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಏಷ್ಟಾಬಂಡವು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೂಲವು ಎಂದು ಸ್ಥಿರಪಡುತ್ತದೆ.

ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಹೊದಲಾದುದು ಒಂದು ಕಾಲ. ಅದು ಮುಗಿದುದು ಒಂದು ಕಾಲ; ಎಂಬೀ ಮಾತು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಆನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಕೂಲಂಕಷಣವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಒಂದು ಕಾಲದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಿಸಿತೇ ಹೊರತು ಕೊನೆಗಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಳಿದು ಹೋದ ಒಂದು ಸಂತತಿಯವರ ಸಾಮಾಜ್ಯವನ್ನು, ಅವರಿಂದ ಕಲಿತ ಕೆಲವು ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ವ್ಯೂತಿಷ್ಟ ದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೇ ಹೊರತು, ಜಯಶೀಲರಾದವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳು ಮುಂದುವರಿದೆ ರೀತಿಯೇ ಹೀಗೆ.

ಹಿಂದೆ ಸ್ವೇಷಪಡಿಸಿದಂತೆ ಏಷ್ಯಾಬಿಡವೇ ಜನಾಂಗಗಳ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿ, ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ತೋರೂರು. ಈ ಅಭಿವೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟಿ ಕರಿಸಲು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನರೋಹಿನ ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾ ಜನಾಂಗಗಳ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದಳ್ಳಿ ಅಪ್ರಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯತ್ವ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕೂಲದಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯಾಬಿಂದದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನರೋಹಿನ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಒಂದೇ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂತಲೂ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ವಲಸೆಮೋಗಿ ನೇಲಿಸಿರ ಬೇಕೆಂದೂ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಅಭಿವೃಷ್ಟಿಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ಇಂದಿನ ಇನ್ನರೋಹಿನ ಪ್ರಮುಖ ಜನಾಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾದ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳು ಒಂದೇ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕ ಪುಷ್ಟಿದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರನ್ನು ಆಖುರೀಂದು ಕರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಪ್ರೋವ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರವ ವೇಳದಲು ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿರದೆ ಪಶುಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರು. ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ನೀರು ಇಂಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮುಡುಕುತ್ತ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಹೀಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಮಧ್ಯ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಕಾಸ್ಟ್ಯಾಯನ್ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಪಕ್ಕಿಮ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಏಷ್ಯಾಮ್ಯೆನರದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಮೇಸೊಪ್ರೋಟೇರಿಮಿಯಾ ಪ್ರದೇಶದ್ದುದ್ದರೆಂತಲೂ ಕೆಲವರು ಅಭಿವೃಷ್ಟಿಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಆರ್ಥಿಕಿಯಾ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇವರ ಮೂಲ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾವುದೆಂಬುದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಎಚ್. ಜಿ. ವೆಲ್ಸರವರು ವ್ಯವಸಾಯವೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೂಲವೆಂದು ಅಭಿವೃಷ್ಟಿ

ಪೆಟ್ಟದ್ದಾರೆ. ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಗುಂಪು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೇಲೆಸಿ ಪ್ರವಸಾರುವನ್ನು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದ ಸುತರವೇ ಜೀವನವ ಇತರ ಅನುಕೂಲ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಯುಷ್ಟ್ರಿಟ್ಸ್, ಸ್ನೈಲ್, ಸಿಂಥ್, ಗಂಗಾ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾ ಸದಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಆಸರ್ಕೊಟ್ಟಿವು. ಅಲ್ಲಿಯ ವರೀಗೂ ಅವರ ಅಲೆದಾಟವು ತಪ್ಪಿರಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಏಷ್ಟಾದ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಟ ಜನರಿಗೆ ಸಮುದ್ರವೇ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿತೋದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಬರೆವಣಿಗೆ, ಭಾಷೆ ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಚೋಫ್ಫಿಸ್ಟ್ಯಾಯನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಶಾಸನದಿಂದ ವೇದಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಯುಷ್ಟ್ರಿಟ್ಸ್ ಸದಿಯ ಕಣೆವೇಚು ವರೀಗೂ ವ್ಯಾಪ್ತಿಸಿತ್ತು ಎಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಮವಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಒಂದೇ ಆಧಾರವು ಸಾಲದು. ಅದು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೂಲ ಪುರುಷರು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆಲ್ಲ ಅವರ ಜೀವನದ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅದರೆ ಪುರಾತನ ಜನಾಂಗಗಳು ಮುಂದುವರಿದ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ – ಅವರ ಬರೆವಣಿಗೆಯಂತೆ – ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಕೆತ್ತಿದ ಶಾಸನಗಳು, ಚಿತ್ರಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಕೊರೆದ ಚಿತ್ರಗಳು, ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮನೆಗಳ ರಚನೆ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಗಳು, ಕಾಗು ಸ್ಕಾರಕಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ — ಹೀಗು ರುತುಗಳ ಸಾಧನದಿಂದ, ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದುದೆ ರಿಂದಲೇ ಈಚೆಸ್ಟಿನ ಜನಾಂಗದವರ ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಅವರ ಗೂಢ ಲಿಪಿಗಳಿಗಿಂತ Heiroglyphics ಮೊದಲೇ ಅವರ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈಚೆಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತಂಥ ಗೂಢಲಿಪಿಗಳು ಮೋಹಂಜೋದಾರೋ ಕಣೆವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆತಿವೆ.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯು ಸ್ಕಾಣಿಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಪುರಾಣ ಐತಿಹ್ಯಗಳಿಂದ (Mythology or Legend)

and Tradition ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಂಬಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಸತ್ಯವೆಂದು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಉಧವಾ ತೈಜಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆಧಾರಗೆಳ ಅಭಾವದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಜುಲ್ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜನಾಂಗಗಳ ವ್ಯಾಚೀನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಆಗಿನ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆಧಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೇ ಅವುಗಳ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ವ್ಯಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಸಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತರದೆ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಅವು ಆಹಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಸಾಗರಿಕತೆಯ ಅಂತಸ್ತಿಗೂ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೂ ತಾರತಮ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ—ಅವುಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹತ್ವಾಯಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆಯಾಗಳಿಗನು ಸಾರವಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಬುನಾದಿಗೆ ತಕ್ಷಾಂತಿ—ವ್ಯಾಧಾನ್ಯತೆಯು ಕೊಡಲು ಟ್ರೆಡ್. ಕೇಲವು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಭಾಷೆಯ ಉಪಯೋಗ, ಮತ್ತು ಸಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು—ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿ ಇಗದ್ದುವು; ಅವುಗಳ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದುವು. ಆದಕಾರಣ ಸಾಗರಿಕತೆಯ ಅಂತಸ್ತು ಈ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಚೀನ ಸಾಗರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

೪ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳು

ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನಾಂಗಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರ್ತೀನು ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೂರೀಂದರೆ:— ೧ ಮಂಗೋಲಿಯಾ ಜನಾಂಗ. ಅ ಸೇವಿಟಿಕ್ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಇ ಆಯುರ ಜನಾಂಗ. ವಾತ್ತೆ ಕೆಲವರು ೨ ಕಕ್ಷೇಷಿಯನ್ ಆ ತಿಸ್ಕೊಲಾಯಿಡ ಇ ನಿಗೋರ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಜನಾಂಗಗಳು ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಆರು ಬಗೆಂತಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಇವರ ಬಣ್ಣ, ಶರೀರದ ಆಕಾರ, ಹೈಕಟ್ಟಿ, ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂಂತಲೂ ನಿಗಿಲಾಗಿ ಇವರ ಜೀವನದ ರೀತಿಯೂ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಮಂಗೋಲಿಯಾ ಜನರು ಹಳದಿ೯ ಬಣ್ಣದವರಾಗಿ ಮೂರ ಕಕ್ಷೇಷಿಯನ್ ಜನಾಂಗದವರು ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದವರಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಗೋರ್ ಜನರು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಆರು ಬಗೆಯ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವೊದಲಿನ ಮೂರು ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿಇಂತಹ ಸೇವಿಟಿಕ್, ಆಯುರ ಸಂತತಿಯುವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ ನದಿಯಿಂದ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ವರೀಗಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಲ್ಲರೂ ಸೇವಿಟಿಕ್ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ ವರೀಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿಇ ಇಂಡಿಯಾ ನಿವಾಸಿ-ಜ್ಞ, ಪಾರಸಿಕರು, ಯುರೋಪಿನ ಗ್ರೀಕರು, ರೋಮನರು, ಕೆಲ್ಟರು, ಸ್ಕಾಂಪ್ರೋ ನಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಆಧೀನಿಯಾದವರು ಆಯುರಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರೀಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಮೇಲ್ಮೈಂಡ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ವರೀಗೆ ಸೇವಿಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಆಯುರ ಸಂತತಿಯವರೇ ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಇವುಗಳ

ಜೀವವನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಿ ಆವನತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೊರಾಟಕ್ಕೆ ಯಾತ್ಮಿಸಿವೆ. ಆದರೂ ಇವುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸತ್ಯರಿಣಾಮವ್ಯಂಟಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಧ್ಯ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನೋ ಇದ್ದವು. ಸೇವಿಟಿಕ್ ಜನಾಂಗದವರು ತೀಕ್ಷ್ಣಾಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರೂ ಧೈಯರ್ಥಾಲಿಗಳೂ ಸಾಧಸೀಗಳೂ ಕಾರ್ಯತತ್ವರರೂ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಮತೆಯುಳ್ಳವರೂ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರಲ್ಲಿ ಆಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಆಯರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಅಂತಸ್ತಿನ ಸಾಗರಿಕತೆಯು ಜನರನೈಷ್ಣಿಕಗೊಂಡು, ವಿವಿಧ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮಧ್ಯಗಳಿಂದ ಕೊಡಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆವರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರು ಸೇವಿಟಿಕ್ ಸಂತತಿಯವರಿಗಿಂತ ವಿಚಾರಪೂರಿತರೂ ಶಾಂತಚಿತ್ತರೂ ಮತ್ತು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಸಂಘಟನಾಶಕ್ತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಲಲಿತಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆವರು ಆಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವರು ಸೇವಿಟಿಕ್ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಮುಂದುವರಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಇವರು ಆವಲಂಬಿಸಿ ಆವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆಯರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು Indo-European family of Nations ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶಪೂರ್ಯರಾದರು.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೂಲಪುರುಷರು ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಷ್ಯಾಏಂಡದಿಂದ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಯುರೋಪ ಮತ್ತು ಆಫ್ರಿಕಾಬಂಡಗಳಿಗೆ ಇವರು ಸಂಚರಿಸಿದರೆಂದು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆದಿಯಂದಲೂ ಬಲಿಷ್ಠ ಜನಾಂಗದವರು ಬಲಹೀನರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಆವರ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿರುವದು ಚರಿತ್ರಾರ್ಥವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಹೊರಾಟದಲ್ಲಿ ನಿಬಾಲರು ಆಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಶವಿಕ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದವರು ಬಲಿಷ್ಠಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆವರ

ಕರುತ್ತಿಗೂ ಪ್ರೋಫೆಸ್‌ಟ್ರಾನ್‌ ಬಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನದ ಹೊರಾಟದಲ್ಲಿ ಬಲಿವ್ಯು ಬಾಳಿನ ಗೆಲವೇ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಡಾರ್ವಿನ್‌ನೆಂಬ ವೈಜ್ಞಾನಿಕನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು Theory of the survival of the fittest ಎಂದು ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕನ ವಿಶ್ವಾಸ ತತ್ವವು Evolution theory ಮನುಷ್ಯ ವರ್ಗವು ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ರೀತಿನೀತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಕೂಡ ಕ್ರಮೇಣ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಾ ಪೌರಾಣಿಕ ಪಾಠಿಷ್ಠತ್ವ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಂತರವಿದೆ. ಒಂದು ಸಂಸಾರದ ಆಡಳಿತದಂತೆಯೇ ಒಂದು ದೇಶದ ಆಡಳಿತವೂ ಮಾರ್ಪಾಟಾಯಿತು. ಮನೀಗೆ ತಂದೆಯು ಯಜಮಾನನಾಗಿ ಇತರರು ಆತನಿಗೆ ಆಧೀನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಸಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ Patriarchal family ಪಿತ್ರವಂಶಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಹೇಸರಾಯಿತು. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರದ ಪದ್ಧತಿಯು Despotic Rule ಬೆಳೆಯಿತು. ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆಧಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲೆಂದು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಆಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಳಗಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಾಂಗದವರು ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಆಧೀನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯಾದ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರುಕಾರರು ಏಷ್ಯಾಖಂಡದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬೆಲೆಯ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವೇದ ಮತ್ತು ಸ್ಕ್ರಿತಿ ಇತ್ಯಾಗಳಿಂದ, ನಮ್ಮವರು ಎಷ್ಟು ಮುಂದು ವರಿದಿದ್ದಾರೆಂಬು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿದೆ.

ಪೌರಾಣಿಕ ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ವಿದೆ. ಪೌರಾಣಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವಂತಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಆನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜಾತಿಯ

ಪದ್ಧತಿಯು ಆಳುವ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯವರ ಬಲದಿಂದ ಬಂದಿತು. ಕೇಂಪು ಕಾಲ ಜಯಶೀಲರಾದ ಜಾತಿಯವರೇ ಆಳಿದರು. ಅಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನ್ಯಾನತೆಗಳಂಟಾದುವು.

ಝ ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕ ದೇಶಗಳು

ಪ್ರಪಂಚದ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಸಂತತಿಗಳು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದವರೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಂಧಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು? ಏನನ್ನ ಸಾಧಿಸಿದರು? ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ದೇಶಗಳ ಹಾಗು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಜನರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಮುಗಿಂಬಿಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಚೀನ ಕಾಲದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚೀನ ಏಷ್ಯಾಖಂಡದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿದ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು ಯಾತ್ರೆ ಸಲಾಗಿದೆ.

ಚೀಣಾದೇಶ: — ಏಷ್ಯಾಖಂಡದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಚೀಣಾದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದದ್ದು. ಮಂಗೋಲಿಯಾ ಜನರ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರೇ ಚೀಣಾದೇಶದವರು. ಅವರ ನಾಗರಿಕತೆಯು ವಿಶ್ವದ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ದೇಶವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಚೀಣಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರಲು ಶಕ್ತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೂಡ

ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಗೆದ್ದವರು ಕೇವಲ ಪಾಶವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಮಧಿರಾಗಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಏಷ್ಯಾಟಿಂಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಭಾರತಕ್ಕೂ ಚೀಣಾಕ್ಕೂ ಇದ್ದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂಬುದು ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಸಂಪಿತೀಯ ಪ್ರಕಾರ ಚೀಣೀಯರು ಕೀಳು ಕ್ವಶಿಯರಾಗಿದ್ದು ಆಸಾಮದ ಧೋರೆಯಾದ ಭಗದತ್ತನ ಪಕ್ಷವಹಿಸಿ, ಕುರುಕ್ಸೇತ್ರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧವಾಡಿದರೆಂದು ಪ್ರತಿಂಥಿ ಇದೆ. ಇದಾದ ನಂತರ ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪರ್ಕವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅಶೋಕನು ಶ್ರೀ. ಪ್ರಾ. ಶಿಲಾರೆಲ್ಲಿಗೆ ಜನ ಮತಪ್ರಚಾರಕರನ್ನು ಚೀಣಾಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದನೆಂದೂ ಆನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಚೀಣರು ಯಾತ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮತದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾಂಸರ ಪ್ರವಾಸದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮತದ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪರಿಶ್ರಮ ಹೊಂದಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಈ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞನೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. ಚೌಧುರ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚೀಣಾದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಚೀಣಾದ ಕಲೆ, ಮತ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಚೌಧುರ್ಯ ಮತವು ಚೀಣಾದಿಂದ ಕೋರಿಯಾ ಮತ್ತು ಜವಾನ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹರಡಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಚೌಧುರ್ಯ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳು ಅನೇಕರು ಅಲ್ಲಿನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚೀಣಾದಿಂದ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಶ. ಅನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ‘ಫಾಹಿಯಾನ’ನೆಂಬವನೂ ಮುಂದೆ ಒನ್ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾ ಆನ್ ಟ್ರ್ಯಾಂಗನೆಂಬಾತನೂ ಮುಖ್ಯರು. ಈ ಇಂಡಿಯಾದ ಚರಿತ್ರೆ

ಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಈ ಯಾತ್ರಾಧಿಕಾರಗಳ ಬರವಣಿಗೆಗಳು ಆ ಕಾಲದ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರಗಳಾಗಿವೆ.

ಚೀಣೀಯರು ಬಹೇ ಹೀಗಿನ ಕಾಲದಶ್ಲೀಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸರ್ವಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕುಶಲವಿದ್ಯೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ದಿಕ್ಷಾಂಚಿ, ಕೋವಿಯ ಮದ್ದ, ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರ, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜನರಂತೆ ಅದ್ಭುತ ಬದಲಾವಣಿಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವನ್ನು ಅವರು ಚತುರರಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಚೀಣಾದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯು ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಅಧ್ಯ ಬರುವಂತಹ ಒಂದೇ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅನೇಕಾವತೀರ್ಣ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಇತರ ದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬರವಣಿಗೆಯು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರೆಯುವಂತಹದು.

ಚೀಣೀಯರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ‘ಕಾನ್ ಪೂರ್ವ ಶಿಜುನ್’ ಮತ್ತು ಲೋಟ್ಸ್ Confucius and Looithe ಎಂಬವರು. ಅವರು ಆ ಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣಿಗಳು ಅಧ್ಯವಾ ಪರಿಣಾಮಗಳು ವಿಶೇಷಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಶ್ರೀ. ಪೂ. ಉನ್ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಕಾನ್ ಫ್ರೂಷಿಜುನ್ ನನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಿನಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿದೇವ, ಪಾಲಿಸ್ತ್ರ್ಯನಿನ ಜೀರ್ಮಯ್ಯ, ಪಶ್ಚಿಮದ ರ್ಯಾಂರಾಸ್ವರ ಮುಂತಾದ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಶ್ರೀಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಈತನು ಮತಸ್ಥಾಪಕನೂ ಆಲ್ಲ, ಸುಧಾರಕನೂ ಆಲ್ಲ, ಚೀಣೀಯರ ಜೀವನದ ರೀತಿನಿರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅವರ ಸ್ತ್ರೀತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಆತನಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿತೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಹೊಸದಾಗಿ ರಾವ ತತ್ವವನ್ನೂ ಮತವನ್ನೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತರದೆ, ಆ ಜನರ ಪುರಾತನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದ್ದ ಜೀವನದ ಉದಾತ-

ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಜೀವನದ ನೀತಿಯೇ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸಮನ್ವಯ ವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ರೀತಿ ಸಂಪ್ರಟಿತವಾದ ಸಮಾಜವು ನ್ಯಾಯವನ್ನಾಗಲಿ ನೀತಿ ಮನ್ನಾಗಲಿ ವಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾರಕಮ್ಯಂ ಗಳಾಗಲಿ ನೀತಿಬಾಹುರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಲಿ, ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಎಂ. ಆರ್. ಶರತ್‌ರಾಯ, ಪಿ. ಎಚ್‌ಡಿ. ಡಿ. ಲಿಟ್‌ರವರು ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ:—

Confucius did not formulate a new religion nor did he try to reform the old. His chief work was to gather all that was best of the old and preserve them.....He abolished crime in the whole province, not by punishment but by teaching and regulating the lives of the people. He made law-courts and police superfluous by giving each class and community and each man the necessary knowledge to police his own actions. There was some thing more wonderful than religion. No religion has yet stopped crime, but the code of Confucius contained in the five kings and four shw, that still regulate the minutest details of Chinese life did it.*

ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಮತ್ತು ಮತ-ನೀತಿ, ಇವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ಎಷ್ಟರುವದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

"If for nothing else, for three facts Confucius will remain ever remarkable. He did not look for new thrusts and new paths along which to lead men's intellect, but he delved into the old to preserve them and give them new life. He considered man before god and not god before man. He

* — The Kaiser-i-Hind-Illustrated weekly Jan, 15, 1939

made religion dependent on Ethics and not Ethics dependent on religion. These are all just the very opposite of what the great philosophers and thinkers of other countries did."

(By the same scholar)

ಕಾನ್‌ಫ್ಲ್ಯಾಂಗ್‌ನು ಚುರಂಗಟೆ ನಗರದ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರನಾಗಿದ್ದನೇಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈತನ ನೀತಿಬೋಧನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನಿರತ ಜನರು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಇವನನ್ನು ಭಾವಿಯು ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳ ಶ್ರೀಎಂಬೆಗೆ ಸೇರಿದಾತನೇಂದು ತಿಳಿದು ಆರಾಧಿಸಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದರು.

ಲೆಯಾಟ್‌ ಎಂಬ ವಿಭಾಗಿ ಪುರುಷನು ಕಾನ್‌ಫ್ಲ್ಯಾಂಗ್‌ನು ನಿಗಂತ ಹೊದಲಿಗನಾಗಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಭಾಂಡಾರದ ಯಾಜವಾನ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾ. ೬೦೪ರಲ್ಲಿಯೇ ಹಂಡಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಜಾಪದ್ಧತಿಗಳು ಕೂಡ ಇವನಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆದರೆ ಆ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಷಿಯ ವ್ಯಾಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಳಿಯುವದರಲ್ಲಿ ಈತನು ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಇಂದಿಗೆ ಈತನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ದೇವಾಲಯಗಳು ನಿರ್ವಿತವಾಗಿವೆ. ಚೀಣೀಯರ ವಿಶ್ವಾಸದ ರ್ಯಾಥಿಯಿಂದ ಕಾನ್‌ಫ್ಲ್ಯಾಂಗ್‌ನು ಮತ್ತು ಲೆಯಾಟ್‌ ಇವರು ಪ್ರಾಜಾರ್ಹರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು.

ಬೌದ್ಧಮತವು ಚೀಣಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಾದನಂತರ ಆವರ ಮತವು ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆವರ ಪ್ರಾಚೀನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಧಾರಗಳು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ಇನೆಂದು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬೆಂಕಿಷ್ಟು ಅನಾಹುತದಿಂದ ಆವರ ಅನೇಕ ಆಮೂಲ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ನಾಶಹೊಂದಿದವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಚೀಣೀಯರಲ್ಲಿ ರಾಜಮನೆತನದವರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜತ್ವದಲ್ಲಿ ಆವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವವಿದ್ದಿತು. ಒಹೆ ಕಾಲದ ಪರಿಗೆ ಚೀಣಾದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಸಂಕರ್ವಾಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ

ಆಗ ಆವರ ಪದ್ಧತಿಗಳೇ ರೂಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇಂದಿಗೂ ಶಾರದೇ ಒಂದು ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಅಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದಲೂ ಚೀಣಾದೇಶವು ಭಾರತದೊಡನೆ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರ ಕ್ಷಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ಚಿರೂಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಪರಮವಿಶ್ವರು. ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ ನೀಹರೂರವರು ಚೀಣಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಸ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸ್ನೇಹ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈಚೆಗೆ ಚೀಣಾದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ರಾಯಭಾರಿ ಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಪಿ. ಎಸ್. ಮೇನನಾರವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವ ಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ವಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಚೀಣಾದೇಶವು ಬೆಳೆಸುತ್ತಲಿದೆ. ಏಷ್ಟು ಸಂಘಟನೆಗಾಗಿ ಚೀಣಾದೇಶವೂ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅದು ಅದಿಯಂದಲೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕವಿ ರವೀಂದ್ರರಂತಹರನ್ನು ಅದು ಗೌರವಿಸಿದೆ.

— — —

೩ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ

ಚೀಣಾದೇಶದಂತೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವೂ ಒಹ್ಕ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದುದು. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ವಿಶಾಲ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದ ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಭರತ ವರ್ಣ, ಭರತಾಂತರವೇದ ಇದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೂ ಚೀಣಾಕ್ಕೂ ಬೌದ್ಧಮತದ ದೇಶೆಯಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪರ್ಕವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಶ್ರೀ. ಶ. ಅನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ

ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಚೀಟಾದಿಂದ ಯಾತ್ರಿಕನಾಗಿ ಬಂದ ಘಾಹಿಯಾನನ ಬರೆ ವಣಿಗೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇದಕೂ ಮುಂಚೆ ಈ ದೇಶದಿಂದ ಚೀಟಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೊತುಮಬುದ್ಧನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶೈವ್ಯರು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರು ಜಕ್ಕುವತ್ತಿಗಳಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಮತವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಹೊರಗಿನವರನ್ನು ಅಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತುಂಬಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆಗಿಂದಾಗೆ ಜನರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂಡೋಪತಂಡ ವಾಗಿ ಏಷ್ಯಾಖಂಡದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. ಯುರೋಪದ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದ್ದು ಗಜನೀಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿವಿಧ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಿಂದಾಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ.

ಆದರೆ ಈ ದೇಶದ ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಮೂಲ ಪುರುಷರು ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಆಯಂತರೆಂದು (ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು) ಕೆಲವರೂ ದ್ವಾರಾವಿಡರೆಂದು ಕೆಲವರೂ ಆಭಿವೃಂದಾಯವನ್ನು ತಾತ್ತ್ವಿಕ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದ್ವಾರಾವಿಡರೂ ಕೂಡ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರೆಂದು ಆಭಿವೃಂದಾಯವನ್ನು ಪಡುವರು. ಇವೆರಡು ಸಂತತಿಯವರೂ ಏಷ್ಯಾಖಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾದ್ದರಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟರಿಸಲು ಭಿನ್ನಾಭಿವೃಂದಾಯಗಳಿಗೇ ಪ್ರಾಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅನುವ್ಯಾಸ ಆಯಂತರೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಹಳ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೫೦೦೦ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಆತ್ಮನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಆಧಾರಗಳು ದೋರೆತಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಆಯಂತರ ನಾಗರಿಕತೆಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದೀಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಇಂದಿನ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರು

ಅಧವಾ ಹಿಂಡೊಗಳು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ . ಕರೆಯಲು ತರಂಭ ಮಾಡಿದ ಪರಕೀಯರಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರು ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮನ್ನರು ಮೊದಲಿಗರು. ತತ್ತ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಯರು ಮತ್ತು ಅನಾಯರು ಎಂಬ ಭೇದಗಳಿದ್ದವು. ಅನಾಖರೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ಭೇದಗಳಿದ್ದವು. ಈ ದೇಶದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಕೋಲರು ಮತ್ತು ದ್ರಾವಿಡರು Aboriginal Tribes ಕೋಲರು ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬೆಟ್ಟು ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರು ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾಗೀನಿಕತೆಯ .ಜೀವನದ ರೀತಿಯು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಸಂತತಿಯವರೂ ಇಂದಿಗೂ ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರು ನೀಲಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟುದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ರೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ರಾವಿಡರು ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿ, ಕುಶಲವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ದ್ರಾವಿಡರು ಕೂಡ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಫಾಸಿಸ್ಥಾನದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಿಂದ ಸಿಂಧು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು.’ ಎಂದು ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಮತವು. ‘ಆ ಜನರೂ ಮೆನೊಪೊಟಾಮಿಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಸುಮೇರಿಯನ್ನು ರೆಂಬ ಜನರೂ ಈ ಜನರೂ ಬಹುಶಃ ಒಂದೇ ಗುಂಪಿನವರು’ ಎಂದು ಎಫ್. ಡಿ. ಪೀಯಸ್‌ರವರು ‘ಗತಕಾಲದ ಗುರುತುಗಳು’ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತದ ‘ಸಭ್ಯತೆಯು ತೊಟ್ಟಿಲುಗಳು’ ಭಾಗದ ಪುಟ ಗಾರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮೇರಿಯನ್ನರು ಕಟ್ಟಿದ ಉರ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹೊರತೆಗೆದ ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಲುವ ಆಭರಣಗಳೂ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೊರತೆವೆಯಾದ ಕಾರಣ ಮೇಲ್ಮೊಂಡ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೇ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಹೊಹಂಜೊದಾರೊ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತೆಗೆದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ದ್ರಾವಿಡರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿವೃಜನಾಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಮೂತ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರಲಿ, ದ್ರಾವಿಡರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುಶಲವಿದ್ಯೆ, ಜೋತಿವ್ಯಾಷಾಸ್ತ್ರ, ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಪಡೆದು, ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಪ್ರಾಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪರದೇಶದಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ‘ಆರ್ಯ’ರೇ ಮೊದಲಿಗೆ. ಇವರ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವು ಮಧ್ಯ ಏಷ್ಟಾವೆಂದು ಕೆಲವರೂ ಕಾಸಿಯನ್ ಸಮುದ್ರ ತೀರವೆಂದು ಕೆಲವರೂ ಅಭಿವೃಜು ಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೂಲ ನಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊದಲೇ ವಿಶದವಾಗಿ ಚಚಿನ ಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಈ ಜನಾಂಗದವರು ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದ ನಾನಾಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಉನ್ನತ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ಆರ್ಯರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಯಾರುಖಾರೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಅವರ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯು ಸ್ವರೂಪದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಹ ಕಾರಿಯು. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪಶ್ಚಿಮಾಯನ್, ಆಂಗ್ಲ, ನ್ಯಾಷೋನಿಯನ್, ಕೆಲ್ವ, ಇಟಾಲಿಯನ್, ಟ್ರೌಟಾನಿಕ್ ಈ ಭಾಷೆಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ, ಆವುಗಳ ಅಧ್ಯಾಸಾಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಷ್ಟಿಕ ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಳ ವಿವರಣೆಯು ಇರುವ ಕಾರಣ, ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಕಾದವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅಥಾರಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಆರ್ಯರ ಪ್ರಾಚೀನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಐ. ಗ್ರೈಲ್ಸ್-ಡಿ. ಲಿಟ್‌-ಇವ್ರಾನ್ಯನ್ ಅಲ್ಲ ಕಾಲೀಕಾದ ಮಾಸ್ತರರು—ಕೆಂಬ್ರಿಜ್ ಯುನಿವೆರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟಿಫ್ ಫಾರ್ಯಲಾಲಿಜಿಸ್ ರೀಡರರು—ಇವರು ತಾವು ಬರೆದ ‘ಕೆಂಬ್ರಿಜ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ’ದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ಇರಾನಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ನಂತರ ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ರೀಂದು ಅಭಿವೃಜುಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆ ಜರ್ಮನಿಯಾಂಗ್ಲಿಯ ಬೋರ್ಝ್ ಸ್ಟೂಡ್ಯೂ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಭೂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಶಾಸನಗಳಿಂದ, ಪಂಜಾಬದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಆರ್ಯರು ಮಗ್ನೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ವ, ಇಂದ್ರ, ವರುಣ, ನಾಸತ್ಯೈ ಈ ದೇವರುಗಳ ಹೆಸರು

ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ಶಾಸನವು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೧೯೦೦ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಾದ್ದು ೧೦ದ ಒಮ್ಮೆ ವ್ಯಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಆಯ್‌ರ ಕೆಲವು ಗುಂಪಿನವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ನೀಲೆಸಿದರೆಂದು ಅಭಿಸಾರಿಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಚೋಷಣಾಷ್ಟಾಯ ಶಾಸನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಟೀಲ್‌. ಶ್ರು.‌.ಆಮರ್ತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಮೇನ್‌ ಪ್ರೋಟೀಮಿಂಗ್‌ನಾ ವಾಯವ್ಯದಃ್ಥದ್ವ ಏಿತಾನಿ ಜನರ ರಾಜರ ಪೇಸರು ಆತ್ಮ ತಮ, ತುಷ್ಣಾತ, ಸುತ್ತಣ ಮತ್ತು ದಶ್ರಟ್ಟ - ಎಂದಿರುವದರಿಂದ ಆಯ್‌ರ ಮಾತ್ರೆಭಾಷೆಯಾದ ಸಂಖ್ಯತಕ್ಕೆ ಇವು ಸಾಮಿಪ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಕಷ್ಟದೊಷಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಚೋಷಣಾಷ್ಟಾಚು ಶಾಸನದಿಂದ ವೇದಗಳ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿತ್ತೆಂದು ವಿಶದವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೧೯ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಂಬಾಯಿಟ್‌ ಮತ್ತು ಏಿತಾನಿ ಎಂಬ ಪಂಗಡದವರ ನಡುವೆ ಆದ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಆವರ ಮತ್ತಿಯು ಪದ್ಧತಿಗಳು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತವೆ. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಟೀಲ್‌. ಶ್ರು.‌.ಆಮರ್ತ್ಯ ಶಾಸನದಿಂದ ಏಿತಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೧೯೨೦ರಿಂದ ೧೯೦೦ರ ವರಿಗೆ ಆತ್ಮತಮ, ತುಷ್ಣಾತ, ಸುತ್ತಣ್ಣ, ದಶ್ರತ್ತ, ಎಂಬ ನಾಲ್ಕುರು ರಾಜರು ಆಳಿದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಸನಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅನ್ನು ವ್ಯಾಚೀನ ಕಾಲದಕ್ಕೆಯೇ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಯಾವೈಟ್‌ನಾ ನದಿಯ ಮೇಲಾಣಗನ ಕಣಿವೆಯು ವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಸಾಳ್ಳಂ ಮತವು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೊದಲು ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಹಿಂದೂಗಳು ಆದರಲ್ಲಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಆವರು ಹಿಂದೂ ಮತದ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತು ಶಿವನನ್ನು ಮಕ್ಕೇಶನೆಂದು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಮ. ರಾ. ಶಿಶಿರಕುಮಾರ ಏತ್ರರವರು ಎಸ್‌‌ಲ್‌ ೧೯೨೧ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ

ಇಂಡಿಯನ್ ರಿಪ್ರೋದಲ್ಲಿಯ ತಮ್ಮ ಲೀಬಿನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರೆಂದೆನಿಸಿದುವ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಯವನಾಚಾರ್ಯರು ಬ್ರಹ್ಮಣ ವನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಂದೂ — ಹೀಗೆ ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಣರಿಂದಲೇ ಅರೇಬಿಯನ್‌ರು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿತರೆಂದೂ ಶಭಿವಾರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಚೌದ್ಧವುತ್ತದೆ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯ ಏಷ್ಯಾಕ್ಕೂ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಇಂಡಿಯಾದ ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಗೋಬಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆ ತಿರತಕ್ಕ ಅವಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩೦೦೦ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷೆ, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಗಳು ಗಣೇಶ ಮತ್ತು ಕುಬೇರನ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂಥ ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಚೌದ್ಧವುತ್ತದೆ ಪ್ರಭಾವವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತೇಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿವಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಪ್ರಾಚೀನವೂ ಆದ ಚತುರ್ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಅಂದರೆ ಮಗ್ನೇದ, ಯಚುವೇದ ಮತ್ತು ಸಾಮವೇದ ಇವುಗಳನ್ನು “ತ್ರಯಾ” ಎಂದು ಕರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ವೇದದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆ, ತಂತ್ರ ಮೊದಲಾದವು ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀ. ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರವರು ಪ್ರೇಂಜ ವಿದ್ವನ್ತಳೆಯಾದ ಲೆನ್ನೋರ್ಕುಂಟಿರವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮುಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ:— ಆಯಾರು ಶ್ರೀಷ್ಟ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂಗೋಲಿಯಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹಿಲೋನಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ್ತ್ಯಯನ್ನರು ಪ್ರೇಶಾಚಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು

ಆರಾಧಿಕ್ತಾತ್ಮಿಕ್ಕದ್ವರು. ಅಥವಣ ವೇದವಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ತೈವಾತೆ, ಅಲಿಗಿ, ವಿಲಿಗಿ, ಉರುಗಲ ಎಂಬವುಗಳಲ್ಲಿ ತೈವಾತೆ-ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕಾಲ್ಪೀ-ಯನರ ಮತ್ತೀಯರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಲಿಗಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಅಸ್ತಿರೀಯನರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶವರ ದೇವರಾದ ಬಿಲ್ಲಿದೇವರೆಂದೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳು ಅಡಕೆ ವಾಗಿವೆ. ಅಸುರ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಎರಡು ಅಥವಾಬರುವಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಸುರ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಖಗ್ನೇದದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏತ್ತ್ವವರುಣರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅಸುರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಥ—ಅಮು ಒಂದು ಪಂಗಡವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರು ಖಗ್ನೇದ ಕಾಲಿಕಳ್ಳಿ ಅಸ್ತಿರೀಯನ್ನರಾಗಿದ್ದ ರೀಂದೂ ಕೃಮೇಣ ಇವರು ಆಯರ ಅನುಭಾಯಿಗಳಾದರೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಬಿಹಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಸುರ ಎಂಬ ಪಂಗಡದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ ಅಸುರರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಯಿತು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಡಾ. ಡಿ. ಆರ್. ಭಂಡಾರ್ಕರವರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದು:—

“ಮೊದಲು ಅಸುರರಾಗಿದ್ದ ಹೀದಿನಿಂದ ಆಯರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರು ಈಗ ಹೀಂದುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆತು ಹೊಗಿದ್ದಾರೆ.....ಆದರೆ ಈ ಅಸುರರು ಹೀಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಲಪೊಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದರೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿದವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಸುರಿ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವೇ ಇದೆ. ಉದಾ:— ಆಪಸ್ತಂಭ ಧರ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಕಸ್ಯಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶುಲ್ಕಾಸ್ತಿ. ಈ ಕನ್ನಾತುಲ್ಪನ್ ಅಸ್ತಿರಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಬಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ

కల్తైంటదు ఆగిన వస్తు నృతీయింద కెండుచరుత్తుదే. ఆదరే ఇవ
చొళగే వోదలనేయవర్కల్లి శుల్షుషు .. కన్సైగే కోడలాగుత్తుత్తు.
ఎరదనేఖువర్కల్లి ఆ కన్సైయు తొదిగే. ఇదే ఆవుగించిన
భేదమ్.”

ఆయుర సంస్కృతియమ్ను కాల్హైయిస్ర సంస్కృతియాగి
మాడిద రీతియిదెందు ఈ సంస్కృతియమ్ను భావిసెలాగిదే.
ఆధ్వర్యమ వేదవ్యాఖ్యానువ సంక్లిష్టియు విజారివాగి జమ్యసియు ఏద్వారమ
రాదరాకారవరు ఈ రీతి ఆధ్విష్ట్రాయవడుత్తారే:—

“There is no other song in the whole of Vedic literature which expresses the divine omniscience in such embracing words and yet this beautiful work of art has been degraded into the exordium of an exorcism”.

“Surely Chaldeanisation of Aryan culture cannot further go and it looks asif this hymn was composed for the benefit of an Asura convert to the Aryan faith, who could not, however, shake off his old superstition and belief in witchcraft.”

ఇదకై ప్రమ్మేకరివాగిదువంథ ఈమేలిన వాక్యగళన్ను డా.
భూషాంకారకరవరు (‘కలకత్తైయు ముందుస్వాన ఇతిషాసద నివ్వత్త
ప్రైఫేసరరమరు) సర్ పిలియం మేయర్ ఎండ్రోమేంట్
ఉపసనాత్మక గ్రహణమేయ క్షేబ్రవరి ఇలరల్ మాడిద భావణదింద
తెగిదుకొక్కులాగిదే.

మేలే వివరిసిద అంశగళ సవరాలోజెనేయింద ఆయుర
సంస్కృతియల్లి ఇతర సంస్కృతిగళు రేగే సమ్ముఛనవాగి ఆయు
సంస్కృతియమ్నే ఆవు ఆవలంబిసిదవేందు వ్యక్తవాగుత్తుదే. ఈ
చ్ఛయతా జనాంగద సంస్కృతియు సమ్మతోముఖవాగి వ్యాపిసిద
రోంట్ శతికంమోక్షీయాగలారదు. ఆయుర సంకతియవరు ఏషా

ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡೆಗೆಕ್ಕಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲವ್ಯಾದೀಯೇ ಸೇರಿಸಿದರು. ಇವರು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ವೇಣೆಲು ಹಂಡಾಬಿಸಲ್ಲಿ ನೇತೆಗೆದರು. ಅಂತಹ ದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಭಿಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥೇಯ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರದು ಸಹ್ಸಿಂಧು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರೆನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಣ, ಯಮುನಾ, ಸರಸ್ವತಿ, ಕರ್ತವ್ಯ, ಪರುಷ್ಣ, ಚಂದ್ರಭಾಗ, ಸಿಂಹಜಿ ನದಿಗಳು ಪ್ರವರ್ಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶವೇ ಸಹ್ಸಿಂಧು ದೇಶವೊಂದು ಪ್ರತೀತವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅವರು ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಿಸಿದರು. ಆತ್ಮವೇ ಅವರೆ ಮನಸೆನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಸತ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಭಾವನೆಗಳು ಆವಿಭ್ರವಿಸಿದವು. ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೊಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವೇದಗಳನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸಿದರು. ವೇದಗಳನ್ನು ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆವೇಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಗ್ಸ್ಯೇದವು ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಅದರಿಂದ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಅವರ ಭಾವನೆಗಳೂ ಜೀವನದ ರೀತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲದೇ ಭೌಗೋಲಿಕ ವಿವರಗಳೂ ತೀಳಿಯಬೇಕುತ್ತವೆ. ವಾಶ್ವತ್ಯ ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಮ್ಯಾಕ್ ಡಾನೆಲ್ ರವರು ತಮ್ಮಪ್ರಕ್ಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಾಜ್ಯಯಾದ ಇತಿಹಾಸ ಖಂಗ್ಸ್ಯೇದಕಾಲ ಈನೆಯ ಕಾಪ್ತರ ಗ್ರಂಥ ಇಂ ಪ್ರಾಣಿದಲ್ಲಿ ಖಂಗ್ಸ್ಯೇದದಿಂದ ತೀಳಿದುಬರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಲಕ್ಷ್ಯಾಗಳಿಂದ ಆಯರೆ ನಿವಾಸನಾಳಿಸಿದ್ದ ನಿಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಖಂಗ್ಸ್ಯೇದದ ಕಾಲದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ತೀಳಿಯಲು ಖಂಗ್ಸ್ಯೇದವೇ ಮಾಲಾಧಾರವಾಗಿದೆ.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆಯುರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಲು ಅವರು ಪ್ರಾಂತಿಕ ಮುಖವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು. ದ್ವಾರಾವಿಡರನ್ನು ನೀಡಿಸಿ ದ್ವಾರಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ವಾಡಿದರು. ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಆಯುರು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ರಾಜಕೀಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿದರು. ಆಯುರು ಸಾಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳು ಈ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾರ್ಥಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಅಪೇ ಮಾನದಶರ್ಮಕವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

ಆಯುರು ಎಂದರೆ ಪೂಜ್ಯರು ಎಂದು ಅಥವ್. ಇದು ಚರಿತ್ರಾರ್ಥ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಜನರು ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ತಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸುಲಷ್ಟವಾದ ಬುದ್ಧಿಸೂಕ್ತತೆಯನ್ನೂ ಕುಶಲತೆಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾಶ್ವತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಕರು ಮತ್ತು ರೋಮನರು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಿಂದೂ ಆಯುರು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಏಷ್ಟು ದೇಶದ್ವಯಿಃ ಆಗಲಿ ಯುರೋಪದ್ವಯಿಃ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಜನಾಂಗವೂ ಇವರ ಮಟ್ಟನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಪಡೆದ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಅಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಈ ಭೂಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲದೆ ಸುಖಾತ್ಮ, ಬೋರ್ಧಿಯೇ, ಜಾವಾದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೂ ಸಾಗರಿಕತ್ಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕತ್ಯು ಪ್ರಭಾವವು ಏಷ್ಟುದ್ದ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಕಡಮೇರಿಂದು ಕೆಲವರ ಇಂಧಿಪ್ರಾಯವು. ಆದರೆ ಏಷ್ಟುದ್ದಿರುವವರೂ ಬೃಹತ್ತಾ ಭಾರತದವರಿಂದು ತಿಳಿದರೆ ತಪ್ಪೇಸ್ತೂ ಆಗಲಾರದು.

ಒಯ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವು ವಾಷಿಪಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಈ ಮಾತು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವಜ್ರ, ಪ್ರೇಡೊಯಂಗಳೂ ಮುತ್ತುಗಳೂ ದಾತದ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ರೇತಿಮೇ ಬಟ್ಟಿಗಳೂ ಮಸಾಲೆಯು ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ, ಕಸ್ತೂರಿ, ಗಂಧ ಮುಂತಾದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಏಷ್ಟುದ್ದಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಯುರೋಪಿಗೂ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪುರಾತನ ಭಾರತವು ಸಂಪದ್ಯಕ್ತವಾಗಿ, ಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ. ಪರಕೀಯರ ಮನವನ್ನು ಸೆಳಿಯುವಂತಿತ್ತು.

ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇತರ ಚರಿತ್ರೆಯಂತೆ ಕೆಲವು ಅಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಗ್ರೀಕರ ಬರೆವಣಿಗೆಗಳೇ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ ವಿಲೀಯಂ ಜೊನ್ಸ್,

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದ ಮುಂತಾದ ಆಂಗ್ಲವಹಿನೀಯರ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಪ್ರಚೀನ ಭಾರತೀಯರ ಭಾಷೆ, ವೇದಗಳು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಶಿಲ್ಪ ಕಲೆ, ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು, ಸ್ಕೃರಕಗಳು, ನಾಣ್ಯಗಳು, ಹಾಳು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅಪ್ರೋವ್ ಪ್ರಚೀನ ವಸ್ತುಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವು ಈ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಗು ಅದರ ಪ್ರಚೀನತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಐತಿಹ್ಯ ಪುರಾಣಗಳೂ ಪರಕೀಯರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಬರೆದಿಟ್ಟು ಬರೆಹಗಳೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಕೂ ರೂಢಿರೂಪ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರ ರೀತಿಯಂತೆ ಪ್ರಾ. ಇರ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನೆಂಬ ದೊರೆಯಿದ್ದನೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಭಾರತೀಯರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಚೀನವಾದದ್ದು.

ಈಲೆಕ್ರಾನ್‌ಫೋನ್‌ನು ಇಂಡಿಯಾಕ್ಸ್ ದಂಡತ್ತಿ ಬಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ದ್ವಾರಾ ಅವು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದಿರದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಒಬ್ಬಾಳಿಬ್ಬ ರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಅಧಿಕ್ಷಿಣಿಗಳಾಗಿ ದ್ವಾರಾ ಆಗ ಜಾತಿಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ದ್ವಾರಾ ಅವು ಸಮಾಜ ಸಂಘಟನೆಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳೆ ವಣಿಗೆಗಳ ಕಾರಣವಾಗಿ ದ್ವಾರಾ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಇನ್ನಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ೧ ಬ್ರಹ್ಮಣರು ಆಮುಷ್ಯಕವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರು. ೨ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಆಥವಾ ಯೋಧರು. ೩ ವೈಶ್ಯರು ಆಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಿಸ್ಥರು. ೪ ಕೂದ್ರರು ಆಥವಾ ಬೀಣಾಚು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು. ೫ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಯವರೂ ಸ್ತ್ರೀಗಳಾಗಿ ಸಮಾಜವು ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಯವರೂ ಸ್ತ್ರೀಗಳಾಗಿ ತರ್ಕಣಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದಲೂ ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ ತೋಡಿಗಳಿಂದಲೂ ವಾದಗಳಿಂದಲೂ ಕ್ರಮದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆ ಪುರುಷನೂ ಕ್ರಿಯಾದ ವೈಕ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಣರು ಇತರ

ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸುರುಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಉವಾಧ್ಯಾಯದಾಗಿ ದೇವರೇಗಳ ಮಂತ್ರತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಗತ್ತಿನ ಕೆಲ್ವಾಟಿಕ್‌ನಿಗೆ ಅವರು ಮಂಗಳ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ್ತನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ರಾಜ್ಯವಾಕೃತಿದ್ದರು. ಪ್ರಜೀಗಳನ್ನು ವಾಲಿಸುವದು, ರಾಜಧಾನ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದು, ಭಾರತ್ಯಾಣರು ರಚಿಸಿದ ರಾಜ್ಯಶಾಸನಗಳನ್ನು ವರ್ಣನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದೇ ಮೊದಲಾದವು ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿರತರಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಮನುಷು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಈ ಪ್ರಕಾರವ ಜಾತಿ ಧರ್ಮವು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ದೇಶದಲ್ಲಿಂಟಾದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಿಕು. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳಿಗಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೇಳಾದವರನ್ನು ಚಾಂಡಾಲರೇಂದು ದೂರೀಕರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದರು. ಇಂದಿನ ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಚಾಂಡಾಲರೇಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರ ಜಗ ಹರಿಜನರೇಂದು ತಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರ, ಉದಾಧಿಕಾರಿ ಒಂದು. ಜಾತಿಯ ಕಟ್ಟಿಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಕೇಲಸಗಳು ಸೇರಿ ವೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಕಾಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಟೇಕಿಸುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯರ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಂದಾದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸೋಷ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ದೇಶದ ಮಹಾಮಹಿಮರಾ ಮಹಿಸುಗಳು, ರಾಜಾರ್ಥಿಗಳು (ದಶರಥ, ಜನಕ, ಜನಮೇಜಯ, ಅಜಾತಶತ್ರು, ಭರತ ಮಂತಾದವರು) ಸಾಧಿಸಿದ ತಪೋನಿಷ್ಠೆಯ ಫಲ. ಜೀವನದ ಇಮೋಷ ತತ್ವಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿರಸಾಧ್ಯಯಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ. ಮಾನವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಸಂಹಿತೆಗಳು, ಭಾರತ್ಯಾಣಗಳು, ವೇದಾಂಗಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು-ಭಾರತ-ಭಾಗವತ-ರಾಮಾಯಣಾದಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡು ಕೊಂಡ ಮಹದಾಚಾರ್ಯರು ಸೂತ್ರ-ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೇ

ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮಾತ್ರ ಉಪನಿಷತ್ತಾಸಾರ ವನ್ನು ಧರ್ಮಸೂತ್ರವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಕಲಾಳಣಕ್ಕಾಗಿ ಚೋಧಿ ಇದರು.

ವೇದಗಳಿಂದ ಆರ್ಯರ ಮತವು ಯಾವ ಸ್ಥಿರುಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ ತೆಂದು ಶಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿವರಗಳು ಶಿಳಿಯಬರುತ್ತವೆ. ಮತವು ಆರ್ಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಥಮತಃ ಆವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು—ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಯಮ, ವರುಣ, ವಿದ್ಯುತ್, ಮರುತ್, ಸೂರ್ಯ, ನಾಸತ್ಯೈ ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯ ಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ್ಮನಿತ್ಯತ್ವ, ಜನನ, ಮರಣ, ಇವು ನಳಿಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ಅನುಭವ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲ ಆದು ದೃಢವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು.

ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಮತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳುಂಟಾದುವು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರನ್ನು ವಿಗ್ರಹಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ದೇವಾಲಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಆರಾಧಿಸತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯು ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಅಪ್ರಾಗ್ರಿಕ ಜೀವಿತಿಗೆ ಕರ್ಮಕಾಂಡವೂ ಬೆಳೆದು, ವೇದೋಕ್ತ ಮತದವರು ಆವೃಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಅನುಸರಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು.

ಕ್ರಿ. ಪ್ರೊ. ಟನೆಯು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭರತಾಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ತುರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಂಟಾಯಿತು. ಗೌತಮಬುದ್ಧನು ಜನ್ಮತಾಳಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೋರೆದೆ, ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ಜನತೆಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸೀಗಿಸಿ, ಜೀವನವು ಸುಗಮವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಮತವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದನು. ಆದು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇನು ವಿಶ್ವಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಇಸಂಖ್ಯಾಕ ಜನರು ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮತವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದರು. ಮರಾಠಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದು ಮತ್ತು ಆಹಿಂಸಾ ತತ್ವವನ್ನು ಇವಲಂಬಿಸುವದು ಈ ಮತದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಶತೋರ್ಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೇನ್, ಜಪಾನ, ಬರ್ಮಾ,

ಸಯಾಮ, ಸೀಹಳದ್ವೀಪ ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇದು ಹೆರಡಿತು. ಆಗ ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಬದಲಾವಣೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಹಿಂದೂಮತವು ಈ ಮತದ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿತು. ಭರತವಿಂದಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಿದೆ ಏಷ್ಯಾಲುಡದ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಸ್ವಾರಕ ಸೂಪಗಳಿವೆ. ಆತನು ಬೋಧಿಸಿದ ತತ್ವಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಗ್ರಹಿಸಿದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಯಂಜ್ಞಾ ಯಾಗಾದಿಗಳಿಂದಾಗಿ ತಿದ್ವ ಪ್ರಾಣಿ
ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಪುಹಾವೀರನೀಂಬ ರಾಜನು ಚೈನಮತವನ್ನು
ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅಹಿಂಸೆಯ ತತ್ವವನ್ನೇ ಪರಮಧೈರ್ಯಾವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೋಧಿ
ಸಿದ್ದನು. ಈ ತತ್ವವು ಮಹತ್ವರಿಣಾಮವನ್ನು ಒಟ್ಟುವರಾಡಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ಗಣನೆಯ
ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಲ್ಲಿತ್ತು. ಬೌದ್ಧಮತದ ಅನುಯಾಯಿ
ಗಳಿಂತೆ ಈ ಮತದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಅದರ ತತ್ವದ ಮತ್ತು
ಧರ್ಮದ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಶರ್ಮವರು ತ್ವಾರೀ.

ಭರತವಂಡದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಬೇಳವಣಿಗೆಯ ಕೆಲಸ
ಗಳಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಣ ವರ್ಣಕ್ಕೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಣ
ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಂದರೆ ವೇದವು. ಐತಿಹ್ಯದ
ಪ್ರಕಾರ ವೇದಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಣಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಅವು
ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಾಲಿಪಂಥಾಗಿ ಬಂದವೆಂತಲೂ ವೇದವ್ಯಾಸರು
ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರ್ದೀರ್ಘ ತೀಳಿದು
ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಿತೀಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಣಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತು
ಗಳು ಎಂದು ಮಾರು ಭಾಗಗಳಿವೆ. (.....ಮೊದಲನೇಯದರ್ಶಿ ಸ್ತುತಿ
ಗಳೂ ಚೇಡಿಕೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯ ಗೀತಗಳೂ ಎರಡನೇಯದರಲ್ಲಿ
ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿರ್ಜಂಮಗಳೂ ಮಾರನೆಯದರಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೂ
ಇರುತ್ತವೆ.) ವೇದಸಾಹಿತ್ಯವು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಆಷ್ಟೇರುವಾದುದು.
ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರನೇಕರು ಇವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಇದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಭಾ
ಯುತವಾದ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ

ಭಾರತೀಯರ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿಯ ಶತ್ಯವೌಲ್ಯವಾದ ಜೀವನ ಸೂತ್ರಗಳು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮೆಲ್ಲರವರು ಯುಗ್ಮೇದದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಡಾ. ವಿಂಟರ್ನಿಟ್‌ರು ವೇದಸಾಹಿಕ್ಯದ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. (ದಿ ಏಜ ಆಫ್ ದಿ ವೇದ, ಪುಟ ೩೦--೩೧) ಅವರ ತೀರ್ಮಾನರೀತ್ಯಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವೇ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಆ ಕಾಲವು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಿ. ೨೫೦೦ ಅಥವಾ ೧೫೦೦ದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಕ್ರಿ. ಪ್ರಿ. ೧೫೦ ಅಥವಾ ೧೫೦೫ ಸಾಲ್‌ಲ್ಯಾಣ್‌ವಾಯಿತೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ವೇದಗಳು ನಿತ್ಯ ಆವೌರುಷ್ಯೇಯವಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಕಾಲನಿಣಿಯವೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆಸಾಧುವೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು. ವೇದಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಸಂಸ್ಕृತ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ವೆಬ್ಬರ್, ವಿಲ್ನಿನ್, ಬೆರಿಡೇಲ್ ರೀತ್, ಲೆನಾರ್ಡ್‌ಎಟ್, ರಾತ್ರ್ ಮುಂತಾದವರು ಆಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ಭಾರತೀಯರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ-ವಡೆದಿರುವ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು - ತೋರ್ಚು ದಿಸಿರುವ ಅಗಾಧ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಆಧ್ಯಾರಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಪುಷ್ಟಿಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಜೋನ್ಸ್‌ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕृತ ಭಾಷೆಯು ಗ್ರೀಕ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಪರಿಸೂಳಿ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಸಮ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾಗೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇವೆರಡು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾಪದ ವ್ಯಾಕರಣ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾದೃಶ್ಯವಿದೆ. ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರರೀತ್ಯಾಗಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ವಿದೆ. ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ ನೆಹರೂರವರು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ‘ದಿಸ್ಕವರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ’ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಗ್ರಂಥಿಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕृತ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಿರತ್ವವನ್ನೂ ಚೇತನವನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ: — “ಸಂಸ್ಕृತವು ಅತ್ಯಾಶ್ಚಯಕರವಾದ. ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದುದೂ ಆಗಿ ಪಾಣಿನಿಯ ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮಗಳಿಗೂ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ.” ಸಾರಾಂಶ, ಈ ಭಾಷೆಯ

ಸೌಂದರ್ಯ. ಸ್ವರೂಪಗಳೇ ಆದನ್ನು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಆಪ್ತವೇ ಭಾಷೀಯ ನ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ.

ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ವೋಮ್ಮಗನಾದ ಮನುವಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವೊದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹೀಂದೂ ಸಮಾಜದ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಗೂ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ ಗಳಿಂಬ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು ದ್ವೇವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳೊಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಏದನೇಯ ವೇದವೇಂದು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳೂ ನಾಟಕಗಳೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳೂ ಬರೆಚುಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಕಾಳಿದಾಸ, ಭಾಸ, ಭವಭೂತಿ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶಾಲವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕವಿರತ್ನ ಕಾಳಿದಾಸನ ಶಾಕುಂಶಲ ನಾಟಕವನ್ನು ಓದಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಆತನಿಗೆ ಶೀಕ್ಷ-ಪೀಯರ ಕವಿಯ ಸ್ಥಾನಗೇರವಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತೀಯರು ಧ್ಯಾನ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದು ವರಿದಿದ್ದರು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಜುನ ಸಂವಾದವು ಒಂದು ವೇದಾಂತ ತತ್ವದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಭಾರತಭಾವಿಯು ಉಗಮ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಬೌದ್ಧಮತ, ಜ್ಯೋತಿಷಮತದ ತತ್ವಗಳು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಜಾಗ್ರತ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವು.

ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಶಮಾಂಶ ಪದ್ಧತಿಯು ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತತ್ತು. ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ನೋಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುವುದು ಆವರಿಗೆ ತೀಳಿದ್ದು.

ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಆಪ್ರಯವಿತ್ತ ವಿವಿಧ ತತ್ವಗಳ ಜನ್ಮಭಾವಿಯಾದ ಭಾರತದ ಕಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರೈವಿಧ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ

ಮತವು ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿ ತೆಂದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗದು. ದೇಶದಾರ್ಥಿತ್ವ ಇದ್ದು ಸುಂದರವೂ ಅದ್ಭುತವೂ ಕಲಾವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವೂ ಆದ ದೇವಾಲಿಚುಗಳು, ಮತ್ತು ನಾಗರಕ ಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಕಲಾವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಕೆಲವೇಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಳಿಸುದೆ ಈಗಲೂ ಇದ್ದು ಕಲೆಯ ಸೇಳಬಗನ್ನು ಬೀಳಗುತ್ತಿವೆ ನಾಗರಿಕ ಮನುಷ್ಯನು ಸೌಂದರ್ಯೋರ್ವಾಸಕ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕಲಾವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಆ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದು ಸಹಜ. ಎಲ್ಲಾರೂ ಮತ್ತು ಅಜಂತಾದಲ್ಲಿಯ ಸುಹಾಂತರಗತ ದೇವಾಲಿಯಗಳು ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿವೆ. ಶ್ರವಣಬೀಳ ಗೊಳಿದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಸಿದ ಗೋಪುಟೀಶ್ವರ ವಿಗ್ರಹವೇ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿವೆ. ಕಲೆಯು ಪರಮಾವಧಿ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗದು. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸೌಂದರ್ಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬೋಧನೆ ಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರು.

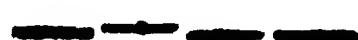
ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಾ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಂಬಾಗಿತ್ತು. ಆಯುಭಟ್ಟ, ಪರಾಹಮುಹಿರ ಇವರುಗಳು ಸೂರ್ಯಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ಚರಕ, ಸುಶ್ರುತರು ಆಯುವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ತಸ್ತಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನೂ ಇವರು ಆರಿತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಭಾರತವು ಪ್ರಚೇನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತೋಮಂಬಿವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು, ನಾಗರಿಕತೆಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಾತ ಏಗಿಲಾದುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇತರ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರತವು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ಲಲಿತಕಲೆ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಗಣಿತ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಖಗೋಳ, ಆಯುವೇದ ಮುಂತಾದ ಸರ್ಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತೀಯರು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಾಮಿಗಳು. ಭಾರತದ ಸಾಂಕ್ಷೇಪ್ಯ ಪುರಾತನವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವೂ ಆದದ್ದು. ಭಾರತದ ಧರ್ಮವು

ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯಿಂದಲೂ ಸಹನತೆಯಿಂದಲೂ ಕೊಡಿದುದು. ಅನೇಕ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟುರೂ ಭಾರತದ ಧರ್ಮವು, ತತ್ವವು, ಮತ್ತು ನೀತಿಯು ಕೆಷ್ಟೆಲ್ಲ.

ಡಾ. ಭಾಂಡಾರಕರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ— “ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಗೆಯ ಜಾತಿ-ಪಂಗಡದವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆಯರ್, ಅಸುರರು ಗಜರರು, ಹೊಗಲರು, ಕಡೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರೇ ಹೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಈ ವಿವಿಧ ಪಂಗಡದವರು ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರ-ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೂಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಶಾಶ್ವತವೂ ಮಾನುಷಿಕವೂ ಆದ ವಿಚಾರಾಂಶಗಳನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ ಆರಿಸಿ, ಒಂದಾಗಿ ಹೊಂದುಗೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಂದಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ತೋರಿದಿರಲಿಲ್ಲ—ತೋರಿಯೇ ತೋರಿತು.” (ಮದ್ರಾಸ ದಲ್ಲಿ ಟಿ—ಟಿ—ರೆಜಿಂಟಲ್ ಕೊಟ್ಟ “ಪ್ರಚೀನ ಭಾದತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಗಳು” ಎಂಬ ಉಪನಾಯಕದ ಮೇಲಿಂದ) ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ನರೋದಯವು ಯಾವ ಉಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಉಹಿಸಬಹುದು.

೮ ಇರಾಣೆನ ನಾಗರಿಕತೆ

ಇಂಡಿಯಾದಂತೆ ಇರಾಣೆನ ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ಪುರಾತನವಾದುದು. ಬಾಕ್ಕಿಂಡಾದವರೂ ಹಿಂಡಿಯಾದ ಜನರೂ ಸಾಧಿಸಿದ ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಇರಾಣವೇ ಈಗಿನ ಪರ್ಸಿಯಾ ದೇಶವು. ಮೇಲಿನ ಈ ಮೂರು ದೇಶದವರೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಆರ್ಯರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಆ ಸಂತತಿಯ ಒಂದು ಪಂಗಡವು ಇರಾಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಆದಕಾರಣ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಜನರನ್ನು ಇರಾಣೆಯರೆಂದು ಕರೆಯುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಚೀನ, ಇಂಡಿಯಾ ದವರಿಗಂತ ಇರಾಣೆಯವರಿಗೆ ಪರದೇಶದವರ ಸಂಪರ್ಕಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆದಕಾರಣ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಹೊರಗಿನವರು ಬರೆದ ಆಧಾರಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ದೊರೆತಿವೆ. ವೇದದಿಂದ ಭಾರತದ ಆರ್ಯರ ನಾಗರಿಕತೆಯು ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಇರಾಣೆಯರ (ಪಾರಸಿಕರ) ಶ್ರೀಷ್ಟಮತ ಗ್ರಂಥ ವಾದ ರ್ಯಾಂಡಾವೆಸ್ತಾದಿಂದ ಅವರ ಜಾತಿಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತವೆ. ಗ್ರೀಸ ದೇಶದ ಅರಸನಾದ ಅಲೆಗ್ರಾರ್ಯಾಂಡರನು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಗ್ರೀಕರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸಂಪರ್ಕವುಂಟುಮಾಡಿದಾಗ್ಯಾ ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರೇಶಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಚ್ಯಾತಿಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗ್ರೀಕ ಚರಿತ್ರಕಾರನಾದ ಹೆರಡೋಟಸನ ಬರೆವಣಿಗೆಯಿಂದ ಈ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ರ್ಯಾಂಡಾವೆಸ್ತಾದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರು ಇರಾಣೆನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ವೇದ ಮತ್ತು ಅವೆಸ್ತಾಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಬುಗ್ಗೆಯಿಂದ ಹರಿದಿರುವ ಎರಡು ನದಿಗಳಿಂದು ಕೆಲ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುವರು.

ಇರಾಣಿಯರ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವರೆ ಮತ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಾನ್ಯತೆಯು ದೊರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮತದ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ವೇಶಿಸ್ಟಗಳಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಬಲ ನಂಬಿಕೆಗಳಿವೆ:— “ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಳತು, ಕೆಡಕು ಎಂದು ಗುಣವಿಭಾಗವಿದೆ. ಇದು ಸ್ನೇಹಿತ ಪ್ರಕೃತಿಕ-ಪಂಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿವರಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ತತ್ವವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕರ್ತವ್ಯನು ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸದ್ಗುಣಗಳ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕರ್ತವ್ಯನೂ ಪಾಲಕನೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪನೇ ಆದ ದ್ವೈವತ್ತವನ್ನು ಪಡೆದ ಆರ್ಥಿಕ. ಆ ದ್ವೈವಿಕ ಪುರುಷನೆ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಬೆಳ್ಳಕು. ಸದ್ಗುಣ ಸಮಾಖ್ಯವೇ ಆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು. ಇದರಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ದುಸ್ರಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಉಧಿಕಾರವು ಅಹಿಮಾನನಿಗೆ ಸೇರಿದುದು. ಆತನ ಪ್ರಪಂಚವು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದು, ಆಥವಾ ಆದರ ಸ್ವರೂಪವೇ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ವಾದ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳುಂಟು. ಸತ್ಯ-ಅಸತ್ಯ, ಒಳ್ಳಿಯಂದು-ಕೆಟ್ಟಂದು, ಜನನ-ಮರಣ, ಸೋಲು-ಗೆಲುವು, ಇವೆರಡಕ್ಕಾಗಿ ಯೋವಾಗಲೂ ಹೋರಾಟಿವುಂಟು.” (ಡಾ. ಲೀಂನಾಡರ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ ಪುಟ. ೫೭).

ಕೆಟ್ಟಶಕ್ತಿಯು-ದುರ್ಗಣಗಳು ಸದ್ಗುಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತವೆ. ಒಳ್ಳಿಯಂದು ಒಳ್ಳಿಯತನವನ್ನು ಉಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಿಗೆ ಜೀವದೊಡನೆ ಹೋರಬೇಟ್. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯರೂಲ್ ಆದೇ. ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ, ಗುಣ, ವೈಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಪರಸ್ಪರ ಹೋರಾಟವಿದೆ. ಆದರೂ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯನಿಯಮದರತೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೇ ಜಂಪಿ. ಕೆಟ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು-ಕೆಟ್ಟವರು-ಕೂಡ ಒಳ್ಳಿಯವರಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಯು ಈ ರೀತಿಯ ದ್ವೈವಿಕ ಪ್ರಪಂಚದವರೇ ರಾಜರಾಗತಕ್ಕವರು.

ಕೆಲವರು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ದ್ವಿವಿಧವಾದ ಪಾರಮಾಧಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಏಷ್ಯಾದ ವಿವಿಧ ಪಾರಮಾಧಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗಂತ (ಭಾವನೆಗಳು) ಒತ್ತುಮಾಡಬೇಕಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮತದ ತತ್ವಗಳು

ಎಲ್ಲ ಮತಗಳ ಮೂಲ ತತ್ವವಾಗಿವೆ. ಭಾರತೀಯರ ಮತತತ್ವಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೆಮ್ಮೆ, ಜ್ಞಾನ, ವೋಹ್ಯ, ಉನ್ನಾಂತರಗಳು ಆ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ, ಭಿನ್ನವಲ್ಲ. ಇರಾಣಿಃರು ಸ್ಪಷ್ಟಿಯ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸನ್ಖಾಗ್ರಾಂತಿ ನಡೆಯಲು ಸದ್ಗುರುವನೀಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಿಂದು ಅವರು ಬೆಳಕನ್ನೂ ಬೆಂಕಿಸುನ್ನೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ವೇದೋಕ್ತಿ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಕ್ಕೆ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ಆಲ್ಲ. ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಮತದ ಮೂಲತತ್ವಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದು, ಕ್ರಮೇಣ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವು. ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇರಾಣಿಃರ ಮತರಿತ್ಯಾ ಮನುಷ್ಯನು ಭಾವನೆ ಮಾತು ಕೆಲಸುಗಳಲ್ಲಿ (ಕಾರ್ಯ ವಾಚ ಮನಸುಗಳಲ್ಲಿ) ಪರಿಶುದ್ಧಿಸಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅಂತಿರುವ ಅವನು ಅಶುದ್ಧವಾದೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ದೂರ ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಮತನಿಯವು. ಮೃತಶರೀರವನ್ನು (ಪ್ರಾಣಿ ಮನುಷ್ಯರದಾದರೂ ಮುಟ್ಟಿವದು ಅವನಿತ್ರವಾದುದೆಂದು ಅವರ ಮತ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಮೃತಶರೀರಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಬೆಂಕಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವದಿಲ್ಲ. ರ್ಯಾಂಡಾವೇಸ್ತಾದಿಂದ ಇರಾಣಿಃರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪಂಗಡ ಅಥವಾ ಜಾತಿಗಳು ಇದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ ಪುರೋಹಿತರು, ಸ್ತ್ರೀಕರು, ಬೇಸಾಯಗಾರರು, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಜಾತಿಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯಂತೆ ಈ ಜಾತಿಯ ಕಟ್ಟುಗಳು ಬಲವಡಲಿಲ್ಲ.

ಇರಾಣಿಃರ ಪುರಾತನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ರ್ಯಾಂಡಾ-ಅವೇಸ್ತದ ಆಧಾರವೊಂದೇ ಸಾಲದು. ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಐತಿಹ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮಾದ ದೇಶದ ಮಧ್ಯಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಥಿದೂರ್ಸಿಯೆಂಬ ಕವಿಯು ಘಾನಾಮಾ ಎಂಬ ದೂಡ್ಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಪಶ್ಚಿಮನರು ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಗ್ರಂಥರು ಈ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣಕ್ಕೆ ಇದು ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಿವರಗಳು

ತಳಿದಿಲ್ಲ. ಪಶ್ಚಿಮಾ ದೇಶದ ಜನರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪ್‌ರ ಅಥವಾ ಯೂರೋಡ್‌ಸ್ಟಾನ್‌ನಂತಹ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಾಸನಕರ್ತೆನ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಖ್ಯ ವಾದುದು. ಈ ಮಹಾನುಭಾವನು ಪಶ್ಚಿಮನರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ ಫ್ರೌಷಿಂಸ್‌, ಮನು, ಡ್ರೇಕನ್‌ ಇವುಗಳೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತನು. ಈತನು ಜೀವಿಸಿದ ಕಾಲದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಗ್ರೀಕ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಈತನು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೬ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ನೇಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲವರು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೧೦೦೦ರಲ್ಲಿದ್ದ ನೇಂತಲೂ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಯು೯೦ಡಾವೆಸ್ಟ್‌ದಿಂದ ಈತನು ಪಶ್ಚಿಮಾದ ದೇಶದ ಮತ್ತೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಮತ್ತಾಚಾರ್ಯ Prophet ನೇಂದು ತಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಗ್ರೀಕರ ಬರೆವಣಿಗೆಗಳ ೧೯ತ್ವೀ ಇರಾಣಿ ಸುರ ಸಾಮಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಕ್ಟ್ರಿಯಾ ದೇಶವು ಬ್ಯಾಕ್ಟ್ರಿ ಎಂಬ ರಾಜಧಾನೀಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾಗಿತ್ತು. ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರನು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೩೮೮ರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದನೇಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖಂಡರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ನೇಂದೂ ತಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಇರಾಣದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೂರುವ ವಿಡಿಯಾ ಎಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೇಲೆಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ವಾರ್ತೆ ಭೂಗೂಣಗಳು ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿದ್ದವು. ಇಂದು ಅಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನೇಲೆಸಿದ್ದ ಜನರು ಅಸ್ಸೀರಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರಿಂದ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರು ಶತಮಾನಗಳ ವರೆಗೆ ಅವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಮಿಡಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ನಾಗರಿಕತ್ವಾನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ರಾಜತ್ವದ ಪದ್ಧತಿಯಾದ್ದಿತು. ಡಿಯೋಸಿಸ್‌ ಎಂಬ ರಾಜನು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೨೦೯ರಿಂದ ಈ ವರೆಗೆ ಅಳಿದನು. ಆತನು ಎಗ್ಗಟಾನಾ ರಾಜಧಾನೀಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಈ ದೇಶಕ್ಕೂ ಅಸ್ಸೀರಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೂ ಆಗಾಗ ಹೋರಾಟಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ದಿಯೋಸಿಸೊನ ಮೊಮ್ಮೆಗನಾದ ಸೈಯಾಕ್ಸೆರಿಸಾಸು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಿ. ೬೫೪ರಿಂದ
ಇಂಳರ ವರೆಗೆ ಉಳಿದನು. ಈತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋಧಿಯಾದ ದೇಶದ ರಾಜ
ನಾದ ನಟೋಪ್ರೋಲಾಸ್ಸರನ್ನೊಡನೆ ಮಿತ್ರತ್ವವನ್ನು ಹೀಡಿ. ತನ್ನ ತಾದೆಯು
ಮೇಲಿನ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸ್ತ್ರೀರಿಯಾ ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿ ಏಂದ
ನಿನೇವೇಯನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದನು. ಸೈಯಾಕ್ಸೆರಿಸಾಸ ಸಾಮಾಧ್ಯಾದಿಂದ
ಅಸ್ತ್ರೀರಿಯಾ, ಪಶ್ಚಿಮಾ, ವಿಂಡಿಯಾ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಂಡಿಯಾ ಆದಲ್ಲಿ
ತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದನು.

ಪೂರ್ವಿಕಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಳಿದವರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರೀರಿಯಾಗಿಸ ಎಂಬಾತನೇ
ಕಡೆಯ ದೊಡೆಯು. ಈತನ ಆಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದ ಪಶ್ಚಿಮಾನರು
ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ಪಶ್ಚಿಮಾ ಚಕ್ರಾಧಿವರ್ತ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಿ.
ಇಂಳರಲ್ಲಿ ಸಾಫಿಸಿದರು. ಸೈರಸನೇಂಬಾತನೇ ಪಶ್ಚಿಮಾ ಸಾಮಾಧ್ಯ
ಸಾಫಿಪಕನು. ಅದುದರಿಂದ ವಿಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಅಧಿನಕ್ಷೀಳಗಾಗಿದ್ದ
ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಪಶ್ಚಿಮಾಕ್ಕೆ ಅಧಿನಾದವು. ಸೈರಸ ದೊರೆಯು ಇಂ ವರುಷ
ಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಯತ್ಸ್ವಿನಿಂದಲೂ ಸಾಮಾಧ್ಯಾದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯವಾಳ
ಪಶ್ಚಿಮಾ ಚಕ್ರಾಧಿವರ್ತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿತಿಸು ತೀರದವರೆಗೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿದನು.
ಇದಲ್ಲದೆ ಲಿಡಿಯಾ ರಾಜನಾದ ಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋಧಿಯಾ
ರಾಜನಾವ ನೆಟೆನ್ನಿಡನ್ನಾನೊಡನೆಯು ಯುದ್ಧವಾಡಿ ಜಂಗಿಸಿ, ಅವರ
ಅಧಿನದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಳ್ವಾಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿದನು.

ಹೆರಡೊಟಿಸಾನ ಬರೆವಣಿಗೆಯಿಂದ ಸೈರಸನು ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧಗಳ
ನವರಗಳು ತಳಯಬರುತ್ತವೆ. ಸೈರಸನ ಮಗನಾದ ಕಾಂಬಿಸನನು
ಇಜಿಪ್ತದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವಾಡಿ ಜಯಿಸಿದನು. ಈತನು ಸೋತವರ
ಮೇಲೆ ಕ್ರೈಸ್ತವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.
ಈತನ ತರುವಾರು ಹಿನ್ನಾಪ್ಸಿಸನ ಮಗನಾದ ಡೇರಿಯಾನು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಿ.
ಇಂಗರಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ ವರಿಗೆ ಅಳಿದನು. ಈತನು ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯ
ವನ್ನು ಸುಸ್ಥಿವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಿಂದ ಅಳಿದನಲ್ಲಿದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೇಲವು ಭಾಗ
ಗಳನ್ನು ಕಾಂತ ಗೆದ್ದನು. ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ತೀರ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲವೂ

ಈತನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ್ತೆಂದೂ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಕವ್ಯವೂ ಸಲ್ಲಿತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಡೇರಿಚುಸ್‌ನ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯು ಶಾಲಾಫ್ಯೋವಾಗಿತ್ತು. ಚೆಕ್ಕಾಡಿಪತ್ಯವು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮುಖ್ಯನಾಯಕರ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ವಾರಂತಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂತೆ. ಪಶ್ರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿತ್ತು.

ರ್ಯಾಂರಾಸ್ಟರನು ಬೋಧಿಸಿದ ಮತವನ್ನೇ ಪಶ್ರಿಯನರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರು. ಸೈನ್ಯದ ತರಗತಿಚುವರ ಆಳಕೆಯು ಬಂದನಂತರ ಅವರ ಯಶಸ್ವಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯಾ ಪಶ್ರಿಯನರು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಂತಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಿದ್ದರು. ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪಶ್ರಿಯಾ ದೇಶವು ಭರತವುಂಡದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಮುದ್ರಾಮಂಜಾವಣಿಂದ ಈ ಅಭಿಪೂರ್ವವು ದೃಢ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಸಿಕರಿಗೆ ಮಾನ್ಯನಾಥನವಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಾಹ್ಯವಾದ ಜಾಣ್ಯಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಮತ್ತು ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಏಷ್ಯಾದ ಇನ್ನಿತರ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲವೇನ್ನಲು ಪೇಸಿರ್ಪೋಲಿಸಾನಲ್ಲಿರತಕ್ಕೂ ಅವರ ದೇವನಾಥನಗಳ, ಅರಮನೆಗಳ, ವಿಶ್ವಾಂತಿಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿರುವ ಶಾಸನಗಳ ಆಧಾರಗಳೇ ಸಾಕು.

ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ರಿಯನರು ಮುಂದುವರಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಪಶ್ರಿಯಾದ ದೊರೆಯು ಸಮಧಿನಾದ ನಿರಂಂಕುಶ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದನು. ದೇಶವೆಲ್ಲ ದೊರೆಯ ಸ್ವತಾಗಿ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಸ್ವರ್ಜಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಆತನನ್ನು ದೇವಾಂಶಸಂಭೂತನೆಂದು, ದೇವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯನ್ನಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ಮೇಧಾವಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನ ಅರಮನೆಯು ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯವು ಚಳಿಗಾಲದ ವಾಸಕ್ಕೂ

ಸೂಸನು ವಸಂತಮತುವಿನ ಮತ್ತು ಎಕ್ಕಬಾನವು ಚೀಸಿಗೆಯ ರಾಜ ಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಈ ೧೯ತಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾ (ಇರಾಣ) ದೇಶವು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದತು.

— — —

೯ ಅಸ್ಸಿರಿಯಾ ದೇಶ

ಅಸ್ಸಿರಿಯಾ ದೇಶವು ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ್ ನದಿಯ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿದ್ದತು; ಇರಾಣದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ ಮೆಸೊಪೊಟಾಮಿಯಾ ದೇಶ ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ್ ಮತ್ತು ಯುಪ್ರೇಟ್ ನದಿಗಳ ಉಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನವೇರಡು ನದಿಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಮೆಸೊಪೊಟಾಮಿಯಾ ಪ್ರದೇಶವು ಮರುಭೂಮಿಯು. ಅದು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಗಡಗಳ ನಿರಾಸನಾಥನವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ ದೇಶವು ಫಲವತ್ತಾದ ಬಯಲುಭೂಮಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ನೀರಾವರಿ ನಾಲ್ಕೆ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದತು. ಹೆರಡೊಳಿಸನು ವರ್ಣಿಸಿರತಕ್ಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆತಿದೆ. ಇಂದು ತಿಂಗಳ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರತಕ್ಕ ಪುರಾತನ ಅವಶೇಷಗಳು ಬಹಳ ದಮ್ಮವಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳು, ಗಡಿಯ ಪ್ರಾಕಾರಗಳು, ನೀರಾವರಿ ನಾಲ್ಕೆಗಳು ಆ ಕಾಲದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಈಗಲೂ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಕಾಂಡಲ್ಲಿ ಅಸ್ಸಿರಿಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದತು. ಅದರಿಂದ ಅಸ್ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ

ದೇಶಗಳ ಜೀತೆಗೆ ಏ ವಿಷಯವಾಗಿ ಗ್ರೀಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತಮತಗಂಥ ಗಳಿಂದ ದೊರಿತ ಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳು ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿರದೆ ಭಿನ್ನಾಭಿವೃಖಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಕೇಳಡೆತ್ತವೇ.

ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೮೮೦೦ರಾತ್ಮೀ ಅಸ್ಟ್ರೋರಿಯಾ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಪಡೆಯಿತು. ಈದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಯ ನಗರವು ನಾಶವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಇಜಿಪ್ತವು ಹೈಣಾದೆಕೆಗೆ ಒಂದಿತು. ಇತರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಆವನತಿಯೂ ತಾಯಿತು. ಯಹೂದಿಯರ ಆವನತಿಯೂ ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಿತು.

ಅಸ್ಟ್ರೋರಿಯಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದ ದೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರು ಸಾಮ್ರಾಷ್ಟರು ಕೀರ್ತಿವಂತರು: ಅನೇಯ ಸಾಗ್ರಣ್ಣ, ಸೆನಾಚೆರಿಬ್ರ, ಅಸ್ಸಾರಹಡ್ಡನ್ನಾ, ಮತ್ತು ಅಸುಬಿನ್ನಾವಾಲ್ ಎಂಬವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಸಾಗ್ರಣ್ಣ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೇ ಅಸ್ಟ್ರೋರಿಯಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಕನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ನಂಬುವದಾದರೆ ಸ್ವೇಂಸ್ ಎಂಬಾತನು ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಕನು. ಆದರೆ ಪುರಾತನ ರೋಮು ನಗರವನ್ನು ರಾಮುಲಣಾನು ಕಟ್ಟಿದೆಂತೆಯೇ ಸ್ವೇಂಸ್ ಎಂಬಾತನು ಅಸ್ಟ್ರೋರಿಯಾವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದುದು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈತನ ಹಿಂದೆ ಆಳಿದ ದೇರೋಜು ಹಮ್ಮುರಾಬಿಯ ತರುವಾಯ ಆಳಿದವನಾಗಿರಬೇಕು.

ಅಸ್ಟ್ರೋರಿಯಾವು ಉನ್ನತಹ್ನಿಂತಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಈಜಿಪ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋನಿಯಾಗಳು ಇದ್ದವು. ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ದೇಶವು ಈಜಿಪ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋನಿಯಾಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿತ್ತು. ಸಾಗ್ರಣನನ ತರುವಾಯ ದೊರೆತನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸೇನಾಚರಿಬ್ರನು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪಕ್ಕದ ದೇಶಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವನು ಯಹೂದಿಯರನ್ನು ಬೆದುಗ್ಗಿ ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶವನ್ನು ಮುಕ್ತಿದನು. ಯಹೂದಿಯರು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರಸಾಫಿನಾದ ಜೆರುಸಲೇಂವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಕೊಂಡರಾದರೂ ಕಡೆಗೆ ತರಣಾರ್ಥಕಾನವು. ಇನ್ನರುತ್ತಿ ಬಾಬಿಲೋನಿಯಾವನ್ನು ಮುಕ್ತಿದನು.

ಆದರೆ ಆತನು ಇವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈತನ ತರುವಾಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಸ್ಸಾರ್ ಹೆಡ್ಡನಾನ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೬೭೨—೭೧) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತೆಯ ನೀತಿಯು ಬದಲಾಯಿತು. ಈ ದೋರೆಯು ಉಚಿಪ್ತನ್ನು ಗೆದ್ದು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ರೋಮ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವು ಗಳಿಸಿದ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಅಸ್ತ್ರಿಯಾವು ಸಹಿಯಾಗಿ ಪಡೆಯಿತು. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಬಳವಾದ ಸರಕಾರವು ಸಾಫಿ ಸಲ್ವಿಟ್ ತು.

ಆಸುಬ್ರಹ್ಮಾಲ ದೋರೆಯ ತರುವಾಯು ಆಳಿದ ಶರಸನು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೬೮—೬೯ರ ವರೀಗೆ ಆಳಿದನು. ಈತನ ರಾಜಧಾನಿಯು ನಿನೇವೆ ನಗರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸೇನಾಚೆರಿಬ್ರಾ ದೋರೆಯು ಈ ನಗರದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಸಾರ್ಥಕನಾಲಿಸನೇ ಕಡೆಯ ರಾಜನು. ಈತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಡಿಯಾ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಸ್ವೇಜಾಕ್ಸರಿಸಾನೂ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ ರಾಜನಾದ ನಬೋಪ್ರೌಲಾಸ್ಸಾರ್ ನೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ನಿನೇವೆ ನಗರವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದರು. ಇದರ ಪತನದಿಂದ ಅಸ್ತ್ರಿಯಾ ಸಾಮಾಜ್ಯವು ಕೊನೆಗಂಡಿತು.

ನಿನೇವೆ ನಗರವು ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ನಗರವಾಗಿದ್ದ ತೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಗರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚರಿತ್ರಕಾರರೂ ಮತ್ತು ಭೂಸಂಶೋಧಕರೂ ನಿನೇವೆ ನಗರವು ಅಸ್ತ್ರಿಯಾ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಸಕಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದ ತೆಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ್ ನದಿಯ ಪೂರ್ವ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲು ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ್ ಈತನಗರದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವು ಆಧುನಿಕ ಲಂಡನ್ನು ನಗರದ ವರದ ಷಟ್ತತೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಉತ್ತೇಪ್ತೇಯೆಂದರೂ ಪಾರಚೀನ ಕಾಲದ ಏಷ್ಯಾ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನಿನೇವೆಯು ಬಹಳ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ತೆಂದು ನಿಸ್ವಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಭೂಗತ್ತವಾಗಿದ್ದ ಈ ನಗರದ ಅಸ್ತಿತ್ವವೆ ಬಹಳ ಕಾಲದ ವರಿಗೆ ಚೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಅವಶೇಷಗಳ ಸ್ವರೂಪವೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಳಿದ ಗ್ರಂಥೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊಸಲೂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ತೋಂಚ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥನಾದ ಬೊಟ್ಟು ಎಂಬೊ ತನ್ನ ಲ್ಯೇಯಾಡ್ ಎಂಬವರೂ ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ ನದಿಯ ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಹತ್ತರ ಈಗಿನ ಮೊಸಲೂ ಎಂಬಲ್ಲಿ (ಮೆಸೊಪೊಟಾಮಿಯಾದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ) ನಡೆಸಿದ ಭೂಶೋಧನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇವುಗಳ ಗತವೈಭವದ ಕುರುಹಗಳು ತಿಸಂಖ್ಯಾಕವಾಗಿ ದೊರೆತಿವೆ. ಗೋಡೆಗಳು, ಅರಮನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಹೇರಳವಾದ ಕೆತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಅವರ ಜೀವನವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಅಸ್ಸೀರಿಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವನತಿಯು ಅವರು ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಪದೇ ಪದೇ ಯಾದ್ಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದರಿಂದ— ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೇವೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕೆಲವು ಕಲಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮೃತ್ಯು ಯಾವಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಅವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅವಶೇಷಗಳು ಶ್ರೀ. ಪ್ರಾ. ಉನ್ನತಿ ಶತಮಾನದಮ್ಮೆ ಹಳೆಯವೆಂದೂ ಮತ್ತು ಏಷ್ಟಾದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಸ್ತುಗಳಿಗಂತಲೂ ಶ್ರೀಷ್ಟತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿದವಾಗಿವೆಯೆಂದೂ ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. (ಡಾ. ಲೆನಾಡ್ ಪುಟ್ಟ ೨೬) ಅವರ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರತಕ್ಕ ಶಾಸನಗಳು ಗೂಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇವುಗಳ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದನಂತರ ಈ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವಳ್ಳಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಅಸ್ಸೀರಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರಮತದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರ ಮತದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯು ರಾಧಿಯಲ್ಲಿ

ಇದ್ದಿತು. ಬಾಬಿಲೋನಿಯಾ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಗೂ ನಿನೇವೇಂಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಬಾಬಿಲೋನಿಯಾದಲ್ಲಿ ರೂಡಿಷುಲ್ಲಿದ್ದ ಬರೈವಣಿಗೆ, ಕಲೆ, ಜಾತಿಯ ಪದ್ಧತಿ, ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲಿಯು ವಾದರಿಯನ್ನು ಹೊಲುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಬಾಬಿಲೋನಿಯಾ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಅಸ್ತ್ರೀರಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರು ಅನುಸರಿಸಿರಬೇಕು. ಅಸ್ತ್ರೀರಿಯಾನರು ಪದೇಪದೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ರೆಂದು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದೆಯಷ್ಟೇ. ಆದಕಾರಣ ಆವರಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಶ್ರಮವಿದ್ದಿತು; ಆಸಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಆವರು ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ತಮ್ಮವೇ ಆದ ಕೆಲವು ರೀತಿಗಳನ್ನು ಆವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆವರ ಆವನತಿಗೆ ಮಿತಿನಿಂದ ಯುದ್ಧಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ಇರಲಾರವೇನು ?

— — — —

೧೦ ಬಾಬಿಲೋನಿಯಾ

ಈ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ಅಸ್ತ್ರೀರಿಯಾದಷ್ಟೇ ಪುರಾತನವಾದುದು. ಇವೆರಡರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರುವದಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಗ್ರೀಕ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರ ಬರೈವಣಿಗೆ ಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ರೀತಾಗೂ ಈ ದೇಶದ ವೈಭವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀನೃತಿಗಳು ಅಸ್ತ್ರೀರಿಯಾ ದೇಶದವುಗಳಿಗಿಂತ ಪುರಾತನವಾದ ವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಬಾಬಿಲೋನಿಯವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಂತ ದೊಡ್ಡದೂ ಪುರಾತನವೂ ಆದ ಸಗರಗಳಲ್ಲಿಂದಾಗಿದ್ದಿತು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಐನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ವರಿಗೆ ಅದು

ಅಸ್ಸೀರಿಯಾ ಸಾಮಾರ್ಚ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಾಗಿ, ನಂತರ ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಪುನಃ ಅಸ್ಸೀರಿಯಾಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಾಗಿ ಕ್ರಿ. ಪ್ರೀ. ಉಂಬರ್ಲ್ಯಾ ಅಸ್ಸೀರಿಯಾ ಸಾಮಾರ್ಚ್ಯವು ಇಂದ ನಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಯಿತು. ಆ ತರುವಾಯ .ಕೆಲವು ರಾಜರು ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯೋನಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಆಳಿ, ಆ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಉನ್ನತಿಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು.

ಕ್ರೀಸ್ತಮತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಾಬೋಪ್ಯೋಲಾರ ದೇವರಿಂದ ಮಗನಾದ ನೆಬುಚಿದ್ದ್ಯುಸಾರನ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಪ್ರೀ. ೩೧೯ -೫೦೮) ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯೋನಿಯಾವು ಅತ್ಯಾನ್ನತ ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ಗಡಿಸಿತು. ಪ್ರಬಲ ರಾಜು ವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಈಜಿಪ್ತದ ರಾಜನು ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನು. ಜೂಡಾ (ಯೊಹೂದಿಯರ) ದೇಶಪೂರು ಅಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಸೇರಿ ರೂಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನು. ಆವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಿರುಕುಳಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನು. ಆವರ ಪನಿತ್ರ ಭೂಮಿಯಾದ ಜೀರ್ಣಸಲೀಮವು ನಿರ್ಜನವಾಯಿತು. ನಂತರ ಫ್ರಿಸಿಯಾ ದೇಶವು ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನು. ಮತ್ತು ಈಜಿಪ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ನದಿಯ ಕೆಳಿಭಾಗವು ಕೊಳ್ಳಿಹೊಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನು. ಈತನ ತರುವಾಯ ಬಂದವರು ಅಕ್ರಮಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವವರು ಸಮಧರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅನೇಕ ನಾಲೀಗಳು ಸೇತುವೆಗಳು, ಸರೋವರಗಳು, ಇವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ರಾಜಧಾನೀಯ ಪ್ರವೇಶವು ದುರ್ಗಮವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಿಡಿಯಾ ದೇಶಪ್ರಬಲ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವರ ದೂರೆಯಾದ ಸ್ವರಣನು ಕ್ರಿ. ಪ್ರೀ. ಇಲರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯೋನಿಯಾವನ್ನು ಜಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇಂದ್ರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯು ಕೊನೆಗಂಡಿತು. ಆದರೆ ಆವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕೀರ್ತಿಯು ಹಿರಿಧಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಗ್ರೀಕ ಚರಿತ್ರಕಾರನಾದ ದೇರೊಡೊಟಿಸನ ವಣಿಕೆಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯೋನಿಯಾವು ನಿನೇವೆಯಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ನಗರವು ಸ್ವರ್ಗಾರ್ಥ ವೈಭವದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತೀತ್ತೇಂದು ಶಿಳಿಂಬರುತ್ತಿದೆ. ಯುಪ್ರೇಟೀನ ನದಿಯ ಉಖಯ ಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜಂಕ್ಷನ್ ಕಾದ ಮತ್ತು

ಸೇರವಾದ ಬೀದಿಗಳಿಂದ ಕೊಡಿ, ಕಟ್ಟಿಡಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ನಗರದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವು ೯೦ ಮೈಲು ಅಗಿದಿದ್ದತು. ಗೋಡೆಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಈ ನಗರದ ಆಚುಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಆನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಅಗ್ರಹಾರಗಳೂ ತೋರಿಟ್ ಗಳೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ನಿರ್ವಿಫಲಪ್ರಾಟ್‌ಎಂತೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುವಾಡಿದ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಂತ ವೈಭವದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ನಗರವು ನಾಚೊ ಪ್ರೋಲಾಸ್ಸರ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನೇವೆಯಪ್ಪೇ ಶ್ರೀವೃತ್ತೇಶುನ್ನು ಪಡೆದಿರ ಬೇಕೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋನಿಯವು ೨೦೦ ಅಡಿಗಳಮ್ಮೆ ಎತ್ತರ, ೫೦ ಅಡಿಗಳಮ್ಮೆ ದಪ್ಪವಾದ ಸುಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲಾದ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿದ್ದತು. ರಾಜನ ಆಂಶಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಯ ಎರಡೂ ದಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಇದಿದ್ದತು. ಇದರ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ರಂಜಕವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳು ನಿರ್ವಿಲ್ಪಿದ್ದವು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಿಸಿದಾತನು ನೆಬುಚಿದ್ದುಸಾರನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅದ್ಯಾತವಾಗಿ ಬಾಲ್ ಅಥವಾ ಬೆಲಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾರು ೨೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರವುಳ್ಳ ಚಚ್ಚೆಕಾದ ದೇವಾಲಯವು ನಿರ್ವಿಲ್ಪಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಂತಮ್ಮುಗಳಿದ್ದವು. ಅದರ ಮೇಲಾಘಾಗವು ಪಿರಮಿಡ್ ವನ್ನು ಹೊಲುವಂತಿತ್ತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋನಿಯವು ತನ್ನ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಶ್ರೀಣವಾದುದರಿಂದ ಹಾಳೆಯಿತೇ ಹೊರತು ಪರಕ್ಕಿಂತ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದಲ್ಲ. ಇಂದು ಅದರ ಅಸಮಾನವಾದ ವೈಭವವು ಭಾಗತವಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗತವೈಭವದ ಕುರುಹುಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರರ ವಣನೆಗಳು ಅಳ್ಳಿಯ ದಂತವೇ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋನಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರ ಭಾಷೆಯು ಹಮ್ಮಾರಾಬಿಯ ಅಂದರೆ ಸೆಮಿಟಿಕ್ ಜನಾಂಗದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದತು. ಅವರಿಗೆ ಕಾಲ್ತೀರ್ಯನರೆಂದೂ ಹೇಬರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದೇಶದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರಂತೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋನಿಯವು ಬಹಳ

ಮಟ್ಟಿಗೆ ದರ್ಶಕ ಆಡಳಿತದಿಂದಲೂ ಇಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲೂ ನಷ್ಟವಾಯಿ ತೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವಾದದ್ವಾರಿಂದ ಹಾಳಾಯಿತೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಲೂ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೂ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಇಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಪಶ್ಚಿಮದ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವಾದರೂ ವಾರರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದನ್ನು ವರವಾನವು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನಾದಿಂದಲೇ ಸಲ್ಲಿತ್ತಿತ್ತು. ಭೂ ಮತ್ತು ಜಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಪಶ್ಚಿಮಾಕ್ಷಾರೀಗೂ ಮೆಡಿಟರೀನಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಇದ್ದವು. ಭಾರತದೊಡನೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಮಾಲ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರವು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಯುಷ್ರೇಟೆನ್ ನಡಿಯ ಮಾಲಕ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನಾವಾಗ್ವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲಿದೆ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಯ ಮತ್ತು ರೇಶಮೆಯ ಬಟ್ಟಿಗಳೂ ಬಿಲಿಯುಳ್ಳ ಹಸನಾದ ಜಮಿಬಾನಿಗಳೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಸರಕುಗಳು ದೂರದ ಪಶ್ಚಿಮದ ರೋಮನ್‌ರ ಪೇಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದವು. ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯರು ಜೊತ್ತೋತಿಷ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಾ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಒಂದ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತಾದ ಕಾರಣ ಆವರಿಗೆ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗೌರವವಿತ್ತು. ರೋಮನರು ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಕಾಲ್ಪೀಯನರ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದವರನ್ನು ಕಾಲ್ಪೀಯನರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರನ್ನು ಅವರು ಮುಖ್ಯದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆದ ಕಾರಣ ಅವರು ಬಾಲಾಜೀಲಸ್ ಎಂದು ಸೂರ್ಯದೇವನನ್ನು ಮನುಷ್ಯಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರೀಕರು ಮತ್ತು ರೋಮನರು ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಜೂಸಿಟರ್ ಅಥವಾ ಸೆಟರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಈ ದೇವನನ್ನು ಹೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯರು ಬೀಲಸ್ ನನ್ನು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯರ ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಾತನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಆ ದೇಶದ ದೊರೆಗಳು ಆ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲದೆ ನಕ್ಕತ್ರಗಳ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯರು ಗ್ರಹಣಗಳಾಗುವದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರು. ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭೌತಿಕಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ವಿಷಯಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದವು. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಆಳತೆ ತೂಕಗಳನ್ನು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತಂದವರು ಇವರೇ. ಗ್ರೇಕರು ದಿನಗಳನ್ನು ಗಂಟೆಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸುವದನ್ನು ಇವರಿಂದಲೇ ಆರಿತರು; ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿಂಗರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯರು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣ, ಇವುಗಳ್ಲೂ ಬಹುಂಬ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

— — —

೧೧ ಹೃಷಿಕೇಯಾ

ಈ ದೇಶವು ಪೊಲಿಸ್ಟ್ರಾನಿನ ವಾಯವ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರದೇಶವು. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಮೈಡಿಟರೀನಿಯನ್‌ ತೀರ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಜನರು ವ್ಯಾಪಾರಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಸಾರ್ಥಕತೆಯು (ಭೂಪ್ರಯು ಸೀಮಿಟೆಕ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತಹದು) ಸೀಮಿಟೆಕ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕ್ರಿಷ್ಟಸ್ತಮತ ಸ್ತುಂಧಗಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಜನರೂ ಈಜಿಪ್ತ ಜನರ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಪುರಾತನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಷ್ಟ ಸಹಿತ್ತು ತೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿತರಾದರು. ಮೈಡಿಟರೀನಿಯನ್ ಸೀಮುದ್ರವಲ್ಲಿ ಇವರು ಅನೇಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಗಳನ್ನು

ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು; ಆಲ್ಲದೆ ಅದರ ತೀರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಹಡಗ ನಡೆಸುವ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೇ ಇವರ ಜೀವನ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಬಂದರಗಳಿದ್ದವು. ಇವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕುರುಹುಗಳು ಕೆಲವು ದೊರೆತಿವೆ. ಆಗ ಇವರು ಭವ್ಯ ಭವನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇವರ ನಗರಗಳು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವುಗಳ ಆವಶೀಷಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಹೋಗಿವೆ. ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಫಿನಿಷಿಯಾದಲ್ಲಿಲ್ಲ ‘ಸಿಡಾನ್’ ಎಂಬುದು ಪುರಾತನ ನಗರವು. ಅದರ ತರುವಾಯ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿಂದಾದ ಟ್ರೀವು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆಯಿತು. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೧೯ನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಫಿನಿಷಿಯಾಜನರಿಗೆ ಆಫ್ರಿಕಾ, ಯುರೋಪ ಖಂಡಗಳೂ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಸಮುದ್ರದ ವಸಾಹತುಗಳೂ ದೂರದ ದೃಷ್ಟಿ ಸಮುದ್ರವೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ಇವರು ಈ ಧೂಭಾಗ ಜಲಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಆಗಾಗ ಡ್ರೈಕ್, ಹಾಕಿಸ್ ಮುಂತಾದ ಆಂಗ್ಲ ನಾವಿಕರಂತೆ ಸಮುದ್ರಕಳ್ಳತನವನ್ನೂ ಗುಲಾಮರ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಯಾಹೂದಿಯರ ಬರೆವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರ ಸಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೂ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇವರು ಸಂಚರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಿಧ್ವೇಷಾಂತರಗಳಿಂದ ರಚಿತವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ರೋಮನರೂಡನೇ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೇನೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಕ್, ಕುಶಲವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಹೋಮರ ಕವಿಯ ವಣಿಕನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟಿ ನೇಯುವುದು ಗಾಜನ್ನು ಮಾಡುವದು ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಾಜನ್ನು ಪಾತ್ರೀಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಒಡವೆಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾಜಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಇದ್ದಿತು. ಅದು ವ್ಯಾಪಾರದ ವಿಶೇಷ ಸರಕಾಗಿತ್ತು.

ಮೇಲ್ಪಾಠ ಸಾಮಾನುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಇವರು ಬಹಳ ಖಚಿತ ವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಟ್ರೈರ್ ನಗರವು ಗಾಜಿನ ಹುಟ್ಟಿವಳಿಗೆ ಹೇಸರು ವಾಸಿಂಬಾಗಿದ್ದತ್ತ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇವರ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ವಾದುದು ಇವರ ಬರೆವಣಿಗೆಯು. ಆಕ್ಷರಾನುಕ್ರಮ ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಇವರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ಈ ಬಗೆಯ ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಯಾರಿಂದ ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತೆಂಬಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವುಳ್ಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ನರು ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಗೆ ತಂದರೆಂದು ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವಾದರೂ ಇವರು ಗ್ರೀಕರ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂಡು, ಯುರೋಪ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಆಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜನರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆಧಾರಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ.

ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ನರು ಮರದಿಂದಲೂ ಕಲ್ಲಿನಿಂದಲೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗ್ರೀಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚೇರಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಇವರು ಸಂಚರಿಸಿದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇವರು ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನೂ ದೇವರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೇಲೂ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಭಾವವೃಂಢಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರನ್ನೂ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಈ ಜನರು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೆಮಿಟ್ ಜನಾಂಗದವರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲ್ ದೇವರನ್ನು ಇವರೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ನರಬಲಿಯನ್ನು ಹೊಡುವ ಕೂರ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು. ಪಶ್ಚಿಮನರ ಆಳಕೆಗೆ ಒಳಗಾದ ನಂತರ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೊನೆಗಡಿತು.

ಇವರ ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಸರಳವೂ ಸ್ವತಂತ್ರವೂ ಆಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ಸಣ್ಣ ದೇಶದಲ್ಲಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅನುವಂಶಿಕ ರಾಜ್ಯಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಫೀನಿಇಷಿಯವು ಪಶ್ಚಿಮದ ಒಂದು ಭಾಗ ವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟನ್ನು ಸ್ಥಿರಸ್ಥಿತಿತ್ವ. ಇದರ ತರುವಾಯ ಗ್ರೀಕರು, ಕಾಂಥೀಜಿನಿಯನರು ಪ್ರಬಲರಾದ ಮೇಲೆ ಇವರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಡಿತ ಬಿದ್ದಿತ್ವ. ಆದರೂ ಇವರು ಸೈಪ್ರಸದಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಟನಲ್ಲಾ ಗ್ರೀಸ, ಸಿಸಿಲಿ, ಸಾಡಿಕ್ರಿಯಾ, ಬಾಲ್ಯಾರಿಕಾ ದ್ವೀಪ, ಸೇನ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟ್ರಿಕಾ ತೀರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ವಸಾಹಳಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಂಥೀಜಿನಿಯನರು ಶ್ರೀ. ಪ್ರೊ. ಉಗರ್ಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದ ಮೇಲೆ ಇವರು ಹೀಣ ದಳಿಗೆ ಒಂದರು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫೀನಿಇಷಿಯನರು ಸಾಹಸಿಗಳಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಚಟುರರೂ ಆಗಿ, ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರು.

೧೨ ಲೀಡೆಂಪ್ರಾ

ಈ ದೇಶವನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮಾ ದೋರಿಯಾದ ಸ್ವರಸನ್ನೆ ಗೆದ್ದನೇಂದು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಉಕ್ಕಣಗಳು, ಚೆನ್ನಾದ ಹವೆ, ಸೊಗಸಾದ ಬೆಳೆ, ಘಲವತ್ತಾದ ಕಣೀವೆಗಳು ಮತ್ತು ತೀರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇತ್ತೂದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತಿಗಳು ಈ ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ ದೇಶವು ಅತ್ಯಂತ ಸೌಂದರ್ಯದ ನೀಲೆವೀಡು, ಸಂಪತ್ತಿನ ತೌರಂಬಿನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಒಳ್ಳಿಯಂ ಒಂದರಿಗಳಿಗೆ ಈ ದೇಶವು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಅತಿ ಅನುಕೂಲವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಗೆ ದ್ವಾರಾ ಈ ದೇಶವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕವು ಕೊನೆಗಂಡ ಮೇಲೆ ಈ ದೇಶವು ಪರಕ್ರಿಯರ ಪಾಲಾಯಿತು.

ಲಿಡಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರು ಆಯರಂತೆ ಹೊರಗಿನವರು. ಅವರ ನಾಗರಿಕತೆ ಗ್ರೀಕರ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಲುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಎರಡು ಸಂತತಿಯವರು ಆಳಿದರು. ಇವರ ಆಳಿಕೆ ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೧೯೦೦ರಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಸಸ್ ದೊರೆಯೇ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದವನು. ಈತನನ್ನು ಗ್ರೀಕರು ಕೂಡ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಿಡಿಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕವು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೫೮೫ ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಂಡು ಪಶ್ಚಿಮಾದ ಆಧೀನ ವಾಯಿತು.

— — —

೧೭ ಇಜಿಪ್ತ

ಪ್ರೇರಣನೇನು ಇಜಿಪ್ತವು ಏಸಿಯನ ಖಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ್ತೇಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇಜಿಪ್ತನ ಸಂಸ್ಥಿಗಳು — ನಾಗರಿಕತೆಯು ಪುರಾತನ ದೇಶಗಳಂತಹದೇ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ನೈಲ ನದಿಯು ಇಜಿಪ್ತನ ಜೀವನಾಡಿಯು. ಈ ನದಿಯು ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶವು ದೊಡ್ಡ ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. “ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಿಂಧವ್ಯಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯು ಹೇಗೊ ಇಜಿಪ್ತದಲ್ಲಿ ನೈಲ ನದಿಯು ಯಾಗೆ.” ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದುದಾಗಿದೆ. ನೈಲ ನದಿಯು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಇನ್ನಿತರ ನದಿಗಳು ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ನದಿಯ ಧಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಅರಂಭಿಸಿದ ಜನರು ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಭಾರತದಂತೆ ಪರಕೀಯರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ.

ಇಜಿಪ್ತದ ಜನರಲ್ಲಿ ಭಾಜತ ದೇಶದ ಸರ್ವಾಜದಂತೆ ಜಾತಿಯು ಪದ್ಧತಿಗಳಿದ್ದವು. ಉತ್ತಮ ಕುಲದವರು ಕರ್ಕೆಷಿಯಾ ಸಂತತಿಗೆ

ಸೇರಿದವರೂ ಉಳಿದವರು ನಿಗೊ೦೧ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರೂ ಆಗಿದ್ದರೆಂದು ಚರಿತ್ರಾರ್ಥಕಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇಚ್ಛಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿ ಮಲು ಗ್ರೇಕರ ಬರೆವಣಿಗೆ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಜನರ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದುವ ಆವಶೀಷಣಗಳೂ ಆಧಾರವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂಂತಲೂ ಆವರ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪಗಳು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬಹುದಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಾಗಿವೆ. ಆವು ಆವರ ಮತದ ನಂಬಿಕೆಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಧೀಬ್ರ್ಯಾ ನಗರವು ಇಚ್ಛಿನ ಪುರಾತನ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸ್ನೇಹ ನದಿಯ ಉಭಯ ಪಾಶ್ಚಾದಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಪುರಾತನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೊರಿತಂಥ ಪುರಾತನ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಹೆಗ್ಗು ಉತ್ತರ ಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂದಿಗೂ ಇಚ್ಛಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲೆಯು ಆ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಆಧವಾ ಓನ್ನತ್ವದ ಹೆಗ್ಗು ರುತಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಆವರ ಸಮಾಧಿಗಳೂ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊರಿತಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಆ ಜನರ ಮತವು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪುರಾತನ ಇಚ್ಛಿನ ವೈಭವವನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇಚ್ಛಿನ ಜನರು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೧೦೦೦ಕ್ಕೆ ಹೊದಲೇ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಈ ದೇಶದ ಸ್ವಾರ್ಥಕಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರತಕ್ಕ ಶಾಸನಗಳು, ಚಿತ್ರಸಿರತಕ್ಕ ಗಿಡಗಳು, ಗ್ರಹಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಮನುಷ್ಯಕೃತಿಗಳು ಮನೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಆಯುಧಗಳು, ವಿಚಿತ್ರ ಆಕೃತಿಗಳು ಈ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಾದಲು ಯತ್ನಿಸಿದವರು ಡಾ. ಯಂಗ ಮತ್ತು ಖಾಂಪೋಲಿಯನ್. ಇವರ ಈ ರೀತಿಯ ಕುಶಾಹಲಕ್ಕೆ ಗ್ರೇಕರು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಗೂಡ ಲಿಪಿಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಟಾಲಮಿಯಾ Ptolemy ಎಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದು ದೇ ಕಾರಣವು.

ಈ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೆರೊಡೋಟಸ್, ದಯೋಡೋರಸ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪೆರ್ಚೋ ಇವರು ಬರೆದರು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತರ

Priests ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರ ಪಂಗಡಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರೇ ದೀಶವನ್ನಾಗಿದವರು. ಇಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಟಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ‘ಫೋರೋಪ್ಸ್’ ಎಂಬ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ ಆನುಮಂತಿಕ ರಾಜರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜವಂಶವು ಕೊನೆಗಂಡ ಸಂತರ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ದೊರೆಯನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನೇ ಉಧಿಕಾರವು ದೀಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಚೀಶಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಆತನನ್ನು ಎಷ್ಟರೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತನ ಆಡಳಿತದ ಕ್ರಮವು ಮತ್ತು ದಿನಚರಿಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ ನಿಯಮದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಪುರೋಹಿತ ಜಾತಿಯವರೇ ಮಂತ್ರತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪುರೋಹಿತ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ತಿಗಳಿದ್ದವು. ಅವರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಟೀವನದ ಉತ್ತಮ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರು. ಸೈನಿಕರು ದೀಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ದೀಶದ ಜನರು ಪರದೀಶದವರ ಮೇಲೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೊರಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಇದ್ದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಬಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ದಾಳಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಣಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಆ ವಿದ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲವು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಭಾವಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಪರದೀಶಗಳೊಡನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ತಾವಾಗಿಯೇ ಅವರು ಸಂಚರಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುವದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇತರ

ದೇರೆದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣಬರು ತ್ತದೆ. ಅದ ಕಾರಣ ಅವರ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ, ಶಾಸನಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸಂಪ್ರದಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಒಂದು ಬಗೆಯು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಗೃಹಕೃತ್ಯ ಜೀವನವೆ ಇತರರಿಗಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತೇಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಲಸ, ವ್ಯವಸಾಯ, ವಿಳಾ ಹಿಡಿಯುವದು, ಬೀಟೆಯಾಡುವದು, ಮರಗೆಲಸ, ಕಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ, ಸೇಯ್ಯಿ, ಬಣ್ಣಹಾಕುವದು, ಶೈಲ್ಪಕಲೆ, ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪೆಪೀರಸ್ ಎಂಬ ಗಿಡದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಗದದಂತೆ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಾದಿರುತ್ತದೆ.

ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದ ಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉಚ್ಚ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯವಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ್ಮದ ನಿವಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಂಬಿಗೆಯಿತ್ತು. ಮೃತ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಸಿ ಅಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ತಾರಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ವೆಚ್ಚಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೃತಶರೀರವನ್ನು ಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಿ, ವಿವಿಧ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಶಾಲಂಕರಿಸಿ, ಶಾಸನ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ವರು ಸ್ತಾರಕ ಕಟ್ಟಿಸಲ್ಪಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ಜೀವವು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮೃತಶರೀರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆತ್ಮನಿತ್ಯತೆಗೂ ಮೃತಶರೀರ ರಕ್ಷಣೆಗೂ ಅಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಟ್ರೇಕಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂದು ಆ ಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂತಸ್ತು ಆ ರೀತಿಯಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವರು ಸ್ತಾರಕಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಮೃತಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಈ ದೇಶದ ಜನರು ಜ್ಯೋತಿಃಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದರು ಇವರಿಗೆ ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಗೂಡಳಿಸಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ ಕಾರಣ ಗೂಡಳಿಸಿಯನ್ನೇ ಇವರು ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಉವಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಜನರಿಂದ ಫ್ರಿನಿಷಿಯನ್ ಜನರು ಗೂಡಳಿಸಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ನಾಡಿಕೊಂಡು ವರ್ಣವಾಲಿ ಮನ್ನ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದರೆಂದು ವಿದಿತವಾಗಿದೆ.

ಈ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆ ಹುಟ್ಟಿ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದೀಂದರೆ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಮತ್ತು ಕೆತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಲಸ. ಧೀಬ್ಬ ನಗರದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾನಾಕ್ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆತಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದೇವಾಲಯಗಳೂ ಇವೆ. ಮಧ್ಯ ಇಚ್ಛಿಸ್ತನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾರಕೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ವಿಸ್ತೃಯಗೊಳಿಸುವಾಧವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವಲ್ಲಿಯೂ ಇವರಕುಶಲತೆಯು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವರನ್ನು ಮನುಷ್ಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಟಿಗರು, ಬಸವ ಇವುಗಳ ಮುಖಾಕೃತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಪಾರಿಯಂಥಃ ಈ ಜನರ ಮೂಲ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಶಕ್ತಿಯು ಪಾರಣೀಯುಟ್ಟಿರುತ್ತಾಯೂ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಎಂದಿರಬೇಕು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿಸ್ತ ದೇಶದ ಕಲೆಯು ಅತಿ ಪುರಾತನವೂ ಅದ್ಭುತವೂ ಮತ್ತು ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಲೆಯ ಪರಮಾವಧಿ ಅಣಿಗೆ ಮುಗಿಯಲ್ಲಿ.

ಇಚ್ಛಿಸ್ತನ್ನು ಆಳಿದ ರಾಜರುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಆಂಶಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದಿವೆ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಲಗಣನೆಯು ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಾಗ್ಯಾ ಮೇನಿಸ್ ಎಂಬ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶ್ರೀ. ಪೂ. ಇಲಾಂರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಇವರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗಣೇಯ ರಾಂ ವಂಶದ ರಾಮೇಶ್ವರವರೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು. ಈ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿಸ್ತನ ವಿಸ್ತಾರವು ಪಶ್ಚಿಮಾ ಗಡಿಯ ವರೆಗೂ ಕಾಸ್ಪಿಯನ್ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕು ನೌಕಾಬಲವೂ ಇತ್ತು. ಗಣೇಯ ಸಂತತಿಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇವನು ಸಂಪತ್ತ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಶ್ರೀ. ಪೂ. ಇಂಡ್ರಲ್

ವಶಿಫರಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಕ್ಷಾಂಬಿಸನ್‌ನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ರಾಜೀವದನ್ನು ಗೆದ್ದನು. ಆ ತರುವಾಯ ಇದು ಪಶ್ಚಿಮಾ ದೇಶದ ಅಡಳಿತಕ್ಕೂ ಇಗಾಲಿತು.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತೇ ಅಂತರ್ಗಳ ಪರಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಒಹಳ್ಳಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇಜ್‌ಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಟತ್ವಮಾದ ನಾಗರಿಕತೆ ಓಳ್ಳಿದ್ದೇತ್ತು ಇದು ವಿಶದವಡುತ್ತದೆ.

೧೬ ಈರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮೋಹಂಜೊದಾರೀ

“ಮೋಹಂಜೊದಾರೀ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಭೂಗಭ್ರಣಾರ್ಥಿನಿಂದಿನ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಶ್ಯವನ್ನೇ ಇದು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಭಾರತ ಇತಿಹಾಸದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂಡಗಳಿಗೆ ಇದು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸಂಶೋಧಕ ಭಾವಿಯಾಗಿದೆ.”

ಹೀಗೆಂದು “ಮೋಹಂಜೊದಾರೀ ಅಶ್ಚಿಯಂಗಳು” ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ತಮ್ಮ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಸರ ಕೆ. ಎನ್. ವಾಸ್ವಾಸಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ನಿಣಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಸಾಡನ್ ರಿವ್ಯೂ ಜಾನೆವರಿ ೧೯೬೬) ಮೇಲೆ ಕೊಡಲಾಗಿರುವ ವಾಕ್ಯವು ಅಧಿಗಭೀತವಾಗಿದೆ; ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶಿಳಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಇವುತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತೀಯರ ಇತಿಹಾಸವು ಪ್ರಾಣಿಗೊಂಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು

ಒಮ್ಮೆಯ ವ್ಯಾಶ್ಯೆಯನ್ನು ದೊರೆತೆದೆ. ಮೇಲ್ಮೊಂಡ ಇಲಾಖೆಯ ಡಾಯರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದ ಸರ್ ಜಾನ್ ಮಾರ್ಚಲ್‌ರವರ ನೀತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಬಲೂಚಿಸಾಥಿನದಲ್ಲಿ ಈರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸಿಂಧೂ ಪ್ರಾಂತದಲಾಖಾನ ದಿಸ್ತಿಕ್ಟ ಸಲ್ಲಿಯ ನೋರೆಂಜೊಡಾರೊ ಎಂಬ ಎರಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಭೂತೋಧನೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ, ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಿಯ ಸಿಂಧು ನದಿಯ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶಾಜಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ್ದು ಬಂದು ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದಿವೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರೆ ಕಾರರು “ಸ್ವಿಂಧವೀ ಸಭ್ಯತೆ”ಯೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ಚಲ್‌ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, ಈ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಆಯುರ್ ನಾಗರಿಕತೆಗಿಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಮತ್ತು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ದಸ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಅಸುರರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಪ್ರಾಇಶಃ ಆಚುರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೨೦೦೦ ಅಥವಾ ೩೦೦೦ದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಇಜಿಪ್ತ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಚೀನ ಸುಮೇರಿಯಾದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಂಥ ಭವ್ಯ ರಾಜಸಮಾಧಿಗಳಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ದೇವಾಲಯಗಳಾಗಲಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರು ದ್ವಾರಾ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು; ಮತ್ತು ಇವರ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದುದು. ‘ನೈಕೆ’ ಎಂಬ ಮೆನೊಪ್ರೋಟೀಮಿಯಾ ಸಂಶೋಧಕರು—ಈ ಜನರು ಸುಮೇರಿಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾರ್ಚಲ್‌ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಇಜಿಪ್ತ ಮತ್ತು ಮೆನೊಪ್ರೋಟೀಮಿಯಾ ನಾಗರಿಕತೆಗಿಂತ ತುಸು ಮೇಲಾದುದು.

“ಈ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಆಯುರ್ ರೂಪ ಕೂಡ ಕೇಳಬರದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಬ ಮತ್ತು ಸಿಂಧು ಈ ದೇಶಗಳು ಅತ್ಯಾಚ್ಚವಾದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಜಿಪ್ತ—ಮೆನೊಪ್ರೋಟೀಮಿಯಾಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ತಂತ್ರೋತ್ತಂತವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಷಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದಿತು. ಹರಪ್ಪ ಮತ್ತು ನೋಹೆಂಜೊಡಾರೊಗಳಲ್ಲಿಯು

ಸಂಶೋಧನಗಳು ಈಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತುವೆ.' (ಸರ್ ಜಾನ್ ವಾರ್ಡ್‌ಲ್ ಸಿಂಧು-ಮೊಹಂಜೋರ್‌ನಾಗರಿಕತೆ')

ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅವಶೀಷಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಈ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಭಾರತೀಯವಾದುದೆಂದು ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾಕಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಮತ್ತೀಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದ್ವಾರಾವಿಡರ ನಾಗರಿಕತೆಯಂತೆ ಇಲ್ಲವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಕೆಲವರು ಈ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ದ್ವಾರಾವಿಡರ ನಾಗರಿಕತೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅವಶೀಷಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಂಬಿಲಾಗಿದೆ.

ಮೊಹಂಜೋದಾರೀದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸುಳ್ಳಂಟ್ಟಂಗಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಪುರಾತನ 'ಟ್ರಾರ್ಸ' ದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಏನಿನಗರಗಳಾತ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಳು ನಗರಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಜನರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಈಗ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ನಗರಗಳ ರಚನೆಯು ಅತಿ ಆಧುನಿಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಣಿಗಳು, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾನದ ಮನೆ, ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆ-ಇವಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಬಾಲಿಯಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಇವುಗಳಿಂದ ನೀಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಸ್ವಾನದ ಮನೆಯ ಬಂಜ್ಜಲಿನಿಂದ ನೀರು ಚರಂಡಿಯ ದ್ವಾರವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚರಂಡಿಗೆ ಸೇರುವಂತಿತ್ತು. ಈ ಚರಂಡಿಗಳ ಮೇಲ್ಮೈಗವು ಮುಂಚ್ಚಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮಾದರಿಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಜಿಪ್ತಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮೇಸೋಪ್ರೆಟ್‌ಮೀಸಾದಲ್ಲಾಗಲಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದ ನಿರ್ಮಲೀಕರಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೇಲ್ಮೈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾದರೂ ಅ ರೀತಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರುವಷ್ಟೇ ಪ್ರಗತಿ ಸೂಚಕವಾದುದೆಂದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯೇನಿಷದಃ. ಮೇಲ್ಮೈ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸಿಂಧು ದೇಶ, ಪಂಜಾಬ, ರಾಜಸ್ತಾನ ಇಲ್ಲಿ ವಾಷಿಂಗ್‌ರಿಂದು ಉಂಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹರಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಿದ ನಗರಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಯವು. ಇಲ್ಲಿ ಸತೀಷವಾಗಿ ಚೊಕೆ, ಕೊಡಲೆ, ಉಳಿ, ಬಚ್ಚ, ಮನೆ ಉಪಯೋಗದ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಕೆತ್ತಿರುವ ಮುದ್ದೆಗಳು, ಬಂಗಾರದ ಒಡವೆಗಳು, ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಈ ಜನರು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂಟಿ, ಬೆಕ್ಕು, ನಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಇವರು ಸಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲ್ಲಿ, ಈ ಜನರು ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಒಡವೆಗಳ ಉಪಯೋಗ ವನ್ನು ಬಂಟಿಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಅದ್ದುತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾವನ್ನು ಪೂರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಇವರ ಮತನ್ನು ದಾರ್ಶಿಫರ ಮತವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಶವಶೀವಗಳಲ್ಲಿ ಮತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು ಮನೋರಂಜಕ ಕಾದವುಗಳಿಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸ ವಿದ್ವಾಂಶರಾದ ಜಾ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಹುತ್ವಾರ್ಥಿ. ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೂ ಅಲಂಕಾರಗಳಿದ್ದು, ಕಾಲಿಲ್ಲದ ವಿಗ್ರಹಗಳೂ ಅನೇಕ ದೊರೆತಿವೆ. ಇವು ಪ್ರಾಂತಿಕ ಆ ಜನರು ಮಾತ್ರ ದೇವತೆಯಿಂದು ಪೂರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ದೊರೆತಿವೆ. ಇವು ಪ್ರಾಂತಿಕ ಆ ಜನರು ಮಾತ್ರ ದೇವತೆಯಿಂದು ಪೂರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ದೊರೆತಿವೆ.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಂತದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಶ್ನಾತ್ಮಕವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವರು ನೂತನ ಶಿಲಾಘುಗ, ತಾಮ್ರಘುಗ, ಮತ್ತು ಸ್ವಣಿಯುಗದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬಳಸುವರಾಗಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಮಾಖ್ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಭಾರತೀಯರ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೨೦೦೦ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಣಿತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲು ಅಧ್ಯಾರವಾಗಿದೆ.

೧೫ ಇಂಡೋನೇಷಿಯಾ

(ಗ್ರೀಟರ್ ಇಂಡಿಯಾ) — ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿಗೊಂಡ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಚೀಟಾ, ಟಿಚೀಟಾ, ಕೊರಿಯಾ, ಜಪಾನ್, ಬರ್ಮಾ, ಸ್ಯಾಂ, ಶಾಂಚೀ ಇತ್ಯಾ, ಸಿಂಹಳದ್ವಿಷ್ವೇವ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಸುಮಾತ್ರಾ, ಜಾವಾ, ಬಂದ್ವೀವಗಳಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಶ್ರೀ. ಶ. ಇನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಯಶಃ ಭಾರತೀಯರು ಅ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಜಾವಾ ಮತ್ತು ಬಂದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರಿವ ಸಾಹಿತ್ಯವಲೋಕನದಿಂದಲೂ ಕೆಲವುಸ್ತುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭಾರತಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ದ್ವೀಪಾಂತರ ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕವಿತ್ತಿಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೈಂದಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿನ್ನಿಯೇ ಭಾರತೀಯರು ಸಮುದ್ರದ ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರು.

ಚೋರೋಚೋದೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯತ ಕಟ್ಟಡವು ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೆಲಾವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದ್ವೀಪಾಂತರ ಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಡಾ. ಕಾಳಿದಾಸ್ ನಾಗ್ ಮುಂತಾದವರು ಪಿಶದವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಧುನಿಕ ರಾಜಕೀಯ ದ್ವಿಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡೋನೇಷಿಯನ್ನು ರೂಪಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಧುನಿಕ ರಾಜಕೀಯ ದ್ವಿಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡೋನೇಷಿಯನ್ನು ರೂಪಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

೧೯ ಭಾರತೀಯರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ

ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟಾಖಾಡುದವ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಬೆಳೆವಣಿಗೆ, ಅಂತರ್ಮತ್ವ, ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಸಿರುವುತ್ತೇ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೂಲ ಪುರುಷರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ತಮಗಾ ತಮ್ಮ ಪಶುಗಳಿಗೂ ಆಹಾರ ವಸತಿಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಲುವಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅವರು ಮಹಾನದಿಗಳ ತೀರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಸಂತತಿಯು ಜನರು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಏಷ್ಟಾಖಂಡದ ಹೆಸೊಪ್ರೇಟ್‌ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ ಇರಾಣಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಜೀವನದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಕಲಿತರು. ಶಾಶ್ವತ ನೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯು ಮಹತ್ತ್ವವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿತು. ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯಾದ ಕಾರಣ ವಿಶೇಷ ವಿರಾಮ ಸಿಗ್ಪು ಅವಕಾಶವಾಯಿತ್ತು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾಗರಿಕತ್ವನ್ನು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೆಳೆಸಿದವರೇ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದವರು. ಸಿಂಧೂ ನದಿಯು ತೀರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಆಯರೇ ಇವರು. ಇವರು ಆರ್ಥರೆಂದು ಒಹುಮತ ವಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವರು, ಸಿಂಧೂ ನದಿಯು ತೀರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ, ಹರವ್ಯಾಮತ್ತು ಮೊೠ ಹೆೠ ಜೊ ದಾ ರೊ ನಾಗರಿಕತ್ವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದವರು ದ್ವಾರಾ ವಿಡರೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅವರ ನಾಗರಿಕತೆಯೇ ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದೂ ಅಭಿಪೂರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪೂರ್ಯವಿರುವ ಕಾರಣ, ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ದೂರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತೇಂದು ತಿಳಿಯಲು ದೂರೆತಿರುವ ಆಧಾರಗಳರು ನಾಗರಿಕತ್ವ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೇ

ಗಮನಕೊಡುವದು ಸಾಧುವೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಅದ ಕಾರಣ ಅದರ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿಚಾರ ವಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಇಂದು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಪಂಚದ ನಾನಾ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅನುಕರಣೆಗೂ ಶಚರಣೆಗೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಜನತೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಡಂಬರವು ಹೆಚ್ಚಿತೇ ಹೊರತು, ಅದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಳ್ಳಣಿಯ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇವೇದಾಂತ ತತ್ವಗಳು, ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೋಸುಗಳು, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿವೆ. ಇಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯು ತತ್ವಗಳು ವಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುವಂಥವಾಗಿವೆ. ಇದು ಭಾರತ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಶ. ಇದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿತಾಗಿ ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯ ಸೀಲಿವೀಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶರದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಬೆಳೆಯಿತು ಮತ್ತು ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳು ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹರಡಿದವು; ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ವಿಚಾರ ವಾಡುವದು ಶಿಶಿತವಾಗಲಾರದು.

ಭಾರತ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂದರೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು. ಅಲ್ಲಿಂದಿಂಚಿಗೆ ಬೌದ್ಧ, ಚೈನ, ಮೌರ್ಯ, ಗುಪ್ತ ಇವರ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಬಂದವು. ಅಲ್ಲದೆ ವಾಕಾಟಕರು, ಆಂಧ್ರರು ಭಾರತೀಯನಾಗರು, ಶಾತವಾಹನರು ಕದಂಬರು, ಚೋಡರು, ಪಳ್ಳವರು ಗಂಗರು, ಚಾಳಕ್ಯರು, ಹೊಸ್ಸಳರು, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು, ಚೇರರು, ಪಾಂಡ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ವಂಶದ ರಾಜರು ರಾಜ್ಯಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೀಡೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿಗೂ ಶಿಫಿನ್ನಿಂದಿಂಬಿಸಿದರು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿನುರ್ಭಿಸುವದು ಬಹಳ

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅನುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಪೂ. ಕ್ರೀ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಕ್ರಿ. ತ. ಆರಂಭದ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ವರ್ಣಿಸುವು. ಅದಕಾರಣ ಯಾವ ನಾಗರಿಕತೆಯು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ದೇವಿಪ್ರಾಯವಾನವಾಗಿ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿಷಾಂತರ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತೋ, ಅಂತಹ ಸಾಸ್ಕೃತಿಕು ಪ್ರಭಾವವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಚ್ಚು ಚೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಮತಗಳು ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಾಜ್ಯವಾಳಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದ ಗೌತಮಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಮಹಾವೀರ ಇವರುಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವು. ಬೌದ್ಧಮತವು ಪ್ರಚುರಗೊಂಡಿತ್ತು ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಚುರಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬೌದ್ಧಮತವನ್ನು ಅಶೋಕ, ಶ್ರೀಹಂಸ, ಕನಿಷ್ಠ ಮುಂತಾದ ರಾಜರು ಪ್ರತ್ಯೇತಾಹಕೊಟ್ಟ ತಾವೇ ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಅದು ಕಾರಣವೇ ಅದು ಹೇಚ್ಚು ಜನಾಕಂತೀರ್ಜಿಯಾವಾಯಿತಃ. ರಾಜಧಾನೀ ರಾಷ್ಟ್ರಧಾನೀ ಒಂದೇ ಆಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಈ ಮತವನ್ನು ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಲು ಚೀನ, ಬರಾತ್ರಾ, ಸರ್ಹಾಂ, ಸಿಂಹಳ ದ್ವಿಷಾಂತ ಮುಂತಾದ ದೂರದೇಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ಚೀರೆ ದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರಿಕರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅನೇಕರು ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಆ ಮತಾನುಖಾಯಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ದಿಗಂಬರ, ಶೈತಾಂಬರರೆಂಬ ಎರಡು ಪಂಗಡದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಮತವು ದೂರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡುವ ಮುಂಚೆಯೇ ವೇದಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೂರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿತ್ತು. ಅದಕಾರಣ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಲಾಗಿದೆ

ಏಷ್ಯಾಖಂಡದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರತಕ್ಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ತಳಹದಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟ

ಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೊ ಜನಾಂಗಗಳು ವುಂದುವರಿದಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೀನ ಸಂತೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಫಸ್‌ನಾ್ಯ ಖಂದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಶಾಸನದಿಂದ ಈ ಪ್ರಾ. ೧೪೦೦ರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ವಿರಾಸಿ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಆದ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರ, ವರುಣ, ಇಂದ್ರ, ನಾಸತ್ಯೈ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೀಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಂಶಗಳು ತಿಳಿದುಬಂದಿವೆ. ಈ ಶಾಸನದ ಭಾಷೆ ಖು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಮನೋಪೂರ್ಣಿಮಾಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯುಷ್ಟಿಸ್‌ನ ನದಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಿಗಳ ಕಣಿವೆಯು ವರೆಗೆ ವಾಣಿಸಿಗೆತ್ತಿರುವುದೂ ಮತ್ತು ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇನ್ನಾಮ ಮತನ್ನು ರಣಧರುಗಳೆ ಬರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಣರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೆಂದೂ ಅವರು ತೀವನಸ್ಸು ಮಕ್ಕೆರನೆಂದು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಲಿಗ್ಂಜಿಶಿಂಗ್‌ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನಾದ ಯವನಾಚಾರ್ಯನು ಬಾಹ್ಯಾಣವಂಶದಲ್ಲಿ ಹಂಟ್ಟಿದವನೆಂತೆಲೂ ಮತ್ತು ಆಲ್ಲಿಯ ಬಾಹ್ಯಾಣರಿಂದಲೇ ಆರಬ್ಬಿಯವರು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಲಿಗ್ಂಜಿಶಿಂಗ್‌ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ. ಮೊದಲು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಾದ ರೆಂದೂ ಈ ಮೊದಲೇ ವಿಶದವಿಸಿದೆ.

ಗೋಚಿ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಗಿದು ತೆಗೆದಿರುವ ಅವಕ್ಕೆಷಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಪಾಠು ನಗರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸುವಾರು ೨೦೧೦ ಪರುವಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾರತೀಯರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರಕ್ಕೂ ಅವಕ್ಕೆಷಗಳಲ್ಲಿಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಶ. ೧೦ದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ಕರು ಗಳಾಗಿವೆ. ನಾಣ್ಯಗಳೂ ಪ್ರರಾಣಗಳೂ ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹವೇ ಆಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಶೈಲ್ಪಕಲೆಯು ಬುದ್ಧನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾರತದ ವಾಯುವ್ಯಾದಲ್ಲಿಯೂ ಮಧ್ಯ ಏಷಾದಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖರೋಷ್ಟ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಸುವಾರು ಶ್ರೀ. ಶ. ಎನ್ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಧಮ್ಮವದದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಯು ದೊರೆತಿದೆ. ಏರಾನಿನ್ನು ದೊರೆತ ಪಾಠುದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚೌನ್ನಿಜಾತಕ

ಕಢಿಗಳು ಶಾಸನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಚೀನ, ತುರ್ಕಿಸ್ತಾನ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸ್ತರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಡಾ. ಸಿಲ್ವನ್ ಲೆವಿಯನರು ಸಮಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಬೌದ್ಧಮತವು ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ದೂರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳನ್ನೇ ಕಢಾವಸ್ತುವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನಾಲಕ ಬೌದ್ಧಮತವನ್ನು ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಿದೆ. ಬುದ್ಧನು ವಿಗ್ರಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವರೆಂದು ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಇಂದಿಗೂ ಬುದ್ಧನು ದೇವರ ಅವತಾರ ವೆಂದೇ ಹಿಂದುಗಳ ಸೊಬಿಕೆ ಹಿಂದೂ ಮತವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿದ ಬೌದ್ಧಮತವು ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿತೆಂದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗದು. ಬೌದ್ಧಮತವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದಾದರೂ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಯಿತು ಇದು ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಇತರ ಮತ ತತ್ವಗಳಂತೆ ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದರೂ ನಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದೇ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಹುರಿದಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂದು ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಬೌದ್ಧಮತವು ಚೀಣಾ, ಕೋರಿಯಾ, ಜಪಾನ, ಟೊಬೋ, ಸಿಲೋನ್, ಬರ್ಮಾ, ಕಾಂಚೋಡಿಯಾ ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಮಾತ್ರಾ, ಜಾವಾ, ಮಲಯ ಪರ್ಯಾಯದ್ವೀಪ, ವಾಲಿನೇಷಿಯಾ ಮುಂತಾದ ದ್ವೀಪ ಸೋನ್ತುಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಡೆಗೆ ಬೌದ್ಧಮತದ ಜತೆಗೆ ಹಿಂದೂಮತದ ಪದ್ಧತಿಗಳೂ ಹರಡಿದ್ದವೇ.

ಆಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಬೌದ್ಧಮತದ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಚೀನ ದೇಶದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ತ್ರಿಪಿಟಕಗಳನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿದರು. ಚೀನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಮತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾನಿರಾರು ಗ್ರಂಥಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಚೀಣೀಯರ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಕಲೆಯೂ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪವೂ ಭಾರತದ ಬೌದ್ಧ ಸಂಪರ್ಕದ ಪ್ರಥಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲ್ಲಿ

ಚೀಣೀಸುರ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸ್ವತಿತ ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಚೀನದಿಂದ ಬೋದ್ಧ ಮತವು ಕೊರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯು ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗುರುತನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಹಳ ಕಾಲದ ವರೀಗೆ ದೂರ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿರುವ (ಶಾಂತಿಸಾಗರದಲ್ಲಿಯ) ಜವಾನ ದ್ವೀಪಸ್ಥಾಪನಗಳಲ್ಲಿ ಬೋದ್ಧ ಮತವು ಹರಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುವಾರು ಶ್ರೀ. ಶ. ಇಂದ್ರಾರ್ಲಿ ಬೋದ್ಧ ಮತವು ಕೊರಿಯಾದಿಂದ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ ಇಂದಿಗೂ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಬೋದ್ಧ ಮತವು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯು ದೊರೆಯಾ ಅದೇ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಆಧುನಿಕ ಬೋದ್ಧ ಮತವನ್ನು ಸಿಂಟೊರಿಯಾರ್ಮ್‌ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗುವ್ವತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲೆಯಾ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಬೋದ್ಧ ಮತವು ಟಿಚೀಟೆನಲ್ಲಿಯಾ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಸೇವಾಳದಲ್ಲಿಯಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಮಹೇಂದ್ರನನ್ನು ಸಿಂಹಳ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬೋದ್ಧ ಮತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿದ್ದ ನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅನಂತರ ಬುದ್ಧಘೋಷನು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೋದ್ಧ ಮತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ‘ಹೀನಯಾನಾ’ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಆವುಗೆಳ ಮೇಲೆ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದನೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಬುದ್ಧನ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸಿಂಹಳ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗೆ ನೋಡ ಬಹುದು. ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿವೆ. ಭಾಂತದ ಕಲಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ತತ್ವವು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿತವಾಗಿದೆ.

ಬರಾದಲ್ಲಿಯಾ ಬೋದ್ಧ ಮತವು ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ ಹರಡಿತೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು, ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾ ಅಲ್ಲಿ

ಹರಡಿತ್ತೇಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಗಳಿಂದ, ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಪಗೋಡಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಬುದ್ಧನ ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ಶೈವ ಮತ್ತು ವೈಷ್ಣವ ಮತಸೂಚಕವಾದ ಶಿಲ್ಪಕಲಾವಸ್ತುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ಬರ್ಕ್‌ಕ್ರೇ ಭಾರಭಾಗದಿಂದ ನೇರಿಂದ ವಾಗಿರುವ ಕಾಂಚೋಡಿಯಾದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿತ್ತೇಂದು ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಗುಪ್ತರ ಮಾದರಿಯ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯಿಂದಲೂ ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸವನ್ನು ತೋರ್ಪಿಸಿಸುವ ಶಾಸನಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅಜಂತಾದಲ್ಲಿಯ ಗುಪ್ತರ ಕಾಲದ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಕಲಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾಷತಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ಹಲಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದಾಗ್ಯಾ ಅದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢಪಡುತ್ತದೆ.

ಸಯಾಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಕಾಂಚೋಡಿಯಾದಂತೆ ಹರಡಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪವೂ ಬೆಳೆಯಿತು. ಬಂಕಾಕಿನ·ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣವು ಚಿತ್ರಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದೇವಾಲಯಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಹಿಂದೂಮತೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವು ಇಂದಿಗೂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಬೌದ್ಧಮತವು ಗ್ರಂಥಿಗೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದು ಹಿಂದೂ ಮತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿತು.

ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿವು ಚಂಪಾದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲಿನೇಷಿಯಾದಲ್ಲಿಯೂ ಮಲಯಾ ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪಸ್ಮೂರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಬೌದ್ಧಮತದಂತೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವೂ ಹಿಂದೂ ಪದ್ಧತಿಗಳೂ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದವು. ಮಲಯಾ ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪಸಮಾಹದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬೌದ್ಧರು ನೆಲೆಸಿ ಬೌದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿವುನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯ (ಸುಮಾತ್ರಾ)ವು ಬೇದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯಾಖಂಗ ಕೇಂದ್ರ ವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ಪೂರ್ವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವೇ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳ ವಾಗಿತ್ತು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಹೀಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಜಾವಾ ಮತ್ತು ಬಿಲಿ ದ್ವಿಂದ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭಾರತೀಯರು ಈ ದ್ವಿಂದಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳೊಡನೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಯ ಸರಕುಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರನ್ನೂ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆಕಷಿಸಿ, ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಅವು ರಾಜಕೀಯ ಗೋದಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದವು. ಕೇಲವು ಭಾರತೀಯರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಜಾವಾ ಮತ್ತು ಬಿಲಿ ದ್ವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ, ಕೆಲೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತಗಳ ಸನ್ಮಾನೇಶಗಳು ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳ ಭಾಷಾಂತರಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ. ಜಾವಾದಲ್ಲಿರುವ (ಬೋರೋಬೊಡೂರು) ಶಿಲ್ಪಕಲಾಚಾರ್ಯರು ದಿಂದ ಕೊಡಿದ ಕಟ್ಟಡವು—ಹಂಗಸನ್‌ ಮಂತಾದ ವಿಶ್ವಾತ ಕಲಾನಿಶ್ವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ - ಪಶ್ಚಿಮ ಹೀಂದುಸ್ಥಾನದ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದ್ವಿಂದಸ್ತೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೇಲವು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಬೃಹತ್ತರ ಭಾಃತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಬಳಿಕ ಭಾರತದ ಕೀರ್ತಿಯು ಇವ್ಯತ್ಯಾಸಿತಯಿತು. ಬಲ್ಲದ್ವಿಂದದ್ವಯೂ ಹೀಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರೂಪಿ ಯಂತ್ರದ್ವಂತೆ ಹೀಂದೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಂದಿನಿಂದ ಆಚರಣೆಯಾಗ್ಯಾದೆ.

ಎೇಲೆ ವಿವರಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯೂಹಾಲ್ಯಾಫೂ ಮತ್ತು ಅನುಪಮವಾದ ಹಿರಿಮೆಯೂ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾಗೋಲಿಕವಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಮೇಲ್ಮೈಯಿದ್ದರೂ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಳವನ್ನು

ಕರಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ವಿನರಿಸಿದ ದೂರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹರಡಿತು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಎಷ್ಟು ಏಕಾಲವಾದುದು ಮತ್ತು ಸರಳ ಜೀವನ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಂತಹದು ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಲ್ಲಿರು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಸಾರು. ಉಪನಿಷತ್ತದ್ವಾರಕ್ಯಗಳು, ಬುದ್ಧನ ತತ್ವ, ಮಹಾವೀರನ ಜೀಂಥಿ, ಯೋಗಾರ್ಥಿಸ, ಆಶೋಕನ ಧರ್ಮಶಾಸನಗಳು ವಿಶ್ವಕ್ರೋಣಿ ಅಮರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಜೀವನ ತತ್ವಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಸುವಣ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನಸಿನ ಹೀಲೂ ಪರಿಣಾಮವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿವೆ. ಭಾರತವು ಆಕ್ರಮಣ ನೀತಿಯನ್ನನು ಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು, ಶಾಂತಿಯನ್ನು, ಸಾತ್ವತ ಜೀವನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿತು; ವಿಶ್ವಕ್ರೋಣಿದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ತನ್ನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಧರ್ಮತತ್ವದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಳ್ಳಿವ ಸಾಮಾಜಿಕವೇ ಭಾಃತದ ಕರಮ ಧ್ಯೋಯವಾಯಿತು. ಮಾನವ ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸದ್ಗುದ್ಯಯನ್ನೂ ಬೋಧಿಸಿದ, ಬೇಕೆಸಿದ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪೂರ್ಚೀನತೆಯನ್ನೂ ಪೂಜ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಶಂಕಿಸುವವರುಂಟೇ ?

— — —

೧೨ ಪರಿಸರವಾಗಿ

ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ಏಷ್ಟಾಗಿಂಡದ ಹೆಲವಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಇಜಿಪ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದು ಪರಂಚಾಲಿಯೇ ಉನ್ನತ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಹಿರಿಯರು ಅಥವಾ ಮೂಲಪುರುಷರು — ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದ ರೀಂಬುದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಗತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಕಾಣಬರುವದು ಅನೇಕ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ, ಸನ್ನಿಹಿತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ. ಆದಕಾರಣ ಒಂದು ನಾಗರಿಕತೆಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಗರಿಕತೆಗೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೊಂದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರಕುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಅಭಾವವೇ ಕಾರಣ. ಪ್ರಥಮತಃ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಫಲವತ್ತಾದ ನದಿಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಗೂತ್ತಿರತಕ್ಕ ಜನಾಂಗಗಳು ಇತರ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿದವು ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಜೀವನದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಆಯಿತು.

ಏಬ್ರಹಂ ಸಂತತಿಯವರು (ಸೆನಿಟಿಕ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು) ಇಜಿಪ್ತದ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗೂ ಇಜಿಪ್ತದ ಫಾಯರೋವ್ಯಾದ ದೊರೆಗಳು ಸ್ನೇಹನದಿಯ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಾಗೂ ಆಳಿದರು. ಕ್ರಿಷ್ಟಿನ ಜನರು ಮತ್ತು ಫೀನಿಷಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರು ಸಮುದ್ರ ತೀರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿದರು. ಅಸ್ಸೀರಿಯನರು ಮತ್ತು ಇಜಿಪ್ತದೊಡದೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟೆಲ್ಲಾರು ಪಂಗಡದ ಜನರು ಬೆಟ್ಟೆಗುಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಇಜಿಪ್ತದ ಜನರೂ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ ದೇಶದ ಜನರೂ ಫಲವತ್ತಾದ ನದಿಗಳ

ಕಣೆವೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಆಯ್ದರು ಭಾರತ ದೇಶದ ಸಿಂಧೂ ಗಂಗಾ ನದಿಗಳ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಜನರು ವಿವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿ ಸನ್ನಿಹೀಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿದರು.

ಮರುಭೂಮಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯುದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕವರಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅಧಿನರಾಗಿಯೂ ಒಂದೇ ದೇವರಲ್ಲಿ ಅಜಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಳ್ಳಿವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಜನರು ಸಾಹಸಿಗಳಾಗಿಯೂ ಅನೇಕ ದೂರ ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದವರಾಗಿಯೂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ತರಹದ ಕಲಾಕುಶಲತೆಯ—ಸರಳ ಜೀವನದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಜನರು ಸಶಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವೆಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮರಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ಭಾವನಾಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು, ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಅನುಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಪಂಗಡಗಳ್ವಾಗಿ ನದಿಯ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಸಿದವರೇ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುಂತ ಮುಂದುವರಿದವರು. ಅವರು ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯು ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ, ಜ್ಯೋತಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಆರ್ಯವೇದ, ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿ, ವೇದಾಂತ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದರು. ಆದರೆ ಈ ತರದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಮೇಲ್ಮುಂಡ ತರಹದ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ—ಸನ್ನಿಹೀ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಜೀವನದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ್ವಾಗಿ

ಸಾಮರಸ್ಯವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದೆಯೆಂದು ಅವರ ಮತ್ತೀಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. “ಶಾಶ್ವತ ವಸತಿಗಾಗಿ ಆಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನಾಂಗಗಳ ಪಂಗಡಗಳು ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ನಂತರವೇ ಮತವು ಬೆಳೆದಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಆಲೆದಾಟವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತು ಬಂದಿತು. ಹೆಳಿಯ ಶಿಲಾಯುಗದ ಮನುಷ್ಯನು ಹೊಸ ಶಿಲಾಯುಗದ ಮನುಷ್ಯನಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಲೆದಾಟದ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿದ್ದನು” ಎಂದು ವೆಲ್ಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.*

ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಜನಾಂಗವೂ ತನ್ನವೇ ಆದ ಕೆಲವು ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದೇವರಾಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಾಂಗಗಳು ಯಾವ ಹೆಸರಿಸಿಂದ ಕರೆದರೂ ಆವುಗಳ ಭಾವನೆಯು ಒಂದೇ. ಈ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಕ್ಕೆ, ಧರ್ಮಾರ್ಥಮಕ್ಕೆ, ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಅಂತರವಿದೆ. ದೇವರು ಎಂಬ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯುಂಟಾದುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಅತಿಂದ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ, ಇವಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ಆದಂಥ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಮತವು ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜ್ಯಸಾಧನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಜನಾಂಗಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮತದ ಸಲುವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಜಿಪ್ತುದ ಜನರು ಸೂರ್ಯ, ನದಿ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿದೆ ವಾನರ-ಮೊಸಳಿಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲೋನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ, ಭೂಮಿ, ಸೀರ್ಪು ಇವುಗಳನ್ನು ಹಿಟ್ಟೆಪ್ಪಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ‘ತೀರುಬಾ’ ಎಂಬ ಯಾದ್ವಾದ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತೃದೇವತೆಯನ್ನೂ ಯಹೂದ್ರೂಪ ಜಹೂರಾವನನ್ನೂ ಆಸ್ತಿಸಿರುತ್ತಾರು ಆಮರಾನನ್ನೂ ಪರ್ವತಯನರು ಆಯುರಮಸನನ್ನೂ ಭಾರತೀಯರು—

* Races of Mankind in “the Outline of History” P. 128.

ఆచుఫరు—ముగ్గేరు కాలదల్లి ఇంద్ర, ఆగ్ని, వాచు, యమ, వరుణ, సవితా, ఛంద్ర, మరుత్తు ఇవే మోదలాద దేవరుగళన్నూ ఆరాధిసుత్తిద్దరు. ఒట్టెనల్లి మోట్టె మోదలు ఈ జనాంగగళు భీఎతిగూ విస్మృతుక్కూ కారణేభూతవాగిద్ద ప్రకృతియ శక్తిగళన్ను పూజిసుత్తిద్దరు. ఆదకారణ మతవు అవర భావనేయు బెళ్లేదంతెల్ల మాపాటాయితు.

మతద సంబంధవాగి బెళ్లేద పద్ధతిగళు జీవనద నీఎతియన్ను ఉత్సవ పడిసివే. రాజత్వక్కూ దృవత్వక్కూ సంబంధ బెళ్లిసులు మతవే మూల కారణవాగిదే. మనువ్యత్వవన్నూ పడెయలు కూడ మతవే .కారణవాగిదే. ఇజిప్తుదల్లియూ బ్యాబిలోనియాదల్లూ జీన జవానగళల్లియూ దొరెయు దేవాంతసంభూతనేందు (జవాని నల్లి షాఖువంతజనేందు) భావిసల్పుట్టిద్దను. ఇందిగూ ఆ దృవత్వద భావనేయు భారతదల్లి మాత్రవల్లదే ప్రాచీన పద్ధతి గళిరతక్క ఇతర దేశగళల్లియూ ఆళయదంతే ఉళ్లిదిదే. ఈ భావ నేగే రాజకేయ దృష్టియింద పూజ్యస్థానవిదే. సత్యదిందలూ ధమఫదిందలూ తన్న ప్రజీగళన్ను రస్తిసతక్క, రాజ్య శాసనగళన్ను మత్తు ధమఫ శాసనగళన్ను వాలిసతక్క హోణియు దృవిక హోణి గింత కడమేయూ ఆల్ల—బేరేయూ ఆల్ల. ఆదియిందలూ దేవర స్కరణియింద జీవన పథదల్లి ఈ నాగరిక జనాంగగళు జీవన వన్ను సాగిసివే. బ్యాబిలోనియాదల్లియూ ఇజిప్తుదల్లియూ ఆల్లియ జనరు మహత్తూయఫవనాయిరంభిసువ మున్న దేవస్థానగళిగి హోగి దేవర ఆనుమతియన్ను పడెయుత్తిద్దరు. శ్రేష్ఠస్థా డెల్పుస్థా, ఓరేకలూ ఆందరే డెల్పుయ ఆకాశవాణియు హేళికేయంతే నడేయు త్తిద్దరు. హీగే ఆజరణిగే బంద మతద పద్ధతిగళల్లి కేలవు మూడు భక్తియ ఆజరణిగళూ భీఎకరవాద యజ్ఞయాగాదిగళూ రూఢిసుల్లి బందవు. కేలవు కడేగళల్లి దేవరన్ను మేనుష్యకృతియుల్లి నిమిసి పూజిసుత్తిద్దరు. పతీయనరు బేంకియన్ను ఆరాధిశుత్తిద్దరు.

ಇಂದಿಗೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಪೂಜಾ ವದ್ಧತಿಗಳು, ತತ್ವಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಆಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿವೆ

ಮತನ್ನ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಒಂಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವುದು ಮಾಲ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಜನರು ಸನ್ಯಾಗ್ರಹಾರಿಗಳನ್ನು ಒಂಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜತ್ವವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಧೀನರಾಗಿ, ಸೊಜನ್ಯದಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ರಾಜರು ಕೂಡ ರಾಜ್ಯಭಿಷೇಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವದಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಶೋಕ, ಶಾರವೇಲ, ಶಿವಾಜಿ ಮುಂತಾದ ರಾಜರು ಇಂಥ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರು. ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜಕಾರಣವು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಷ್ಟು ರಾಜರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಭಾ ಮತ್ತು ಸಮಿತಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಸಭೆಗಳು ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳ ಒಡೆತನ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಮತ್ತು ರಾಜರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಾಸ್ತು, ಕಾಮಂಡಕನ ನೀತಿಸಾರ, ಮತ್ತು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಶುಕ್ರನೀತಿಸಾರ ಇವುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತವೆ. ಮನುವಿನಿಂದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ವರೆಗೂ ರಾಜಸೀತಿಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರೀತ್ಯಾ ಪ್ರಜಾಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ರಾಜರೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜಾಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ದು ಅವರ ಆಧಿಕಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಮನುವಿನಿಂದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ವರೆಗೂ ರಾಜನು ರಾಜಕಾರಣ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಆಪ್ತಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಕಟ್ಟಾದ ನಿಖಿಲ ವಿದಿತು. ಹಿಂದುಗಳ ಆಡಳಿತೆಯ ವದ್ಧತಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಯು ಪ್ರಜಾಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ದಾಗಿತ್ತು. ಅಶೋಕ, ರುದ್ರಮುನಿ ಮುಂತಾದವರು ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಲಹೆಯನ್ನು .ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಉಂಟು.

ಮಹಾಭಾರತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೂರಾಜನೀತಿಯು ಬೆಳೆದ್ದು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಕ್ಷಾಯಿತಿ ತಲೆದೊರಿದಾಗ ರಾಜರು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದುಯೋರ್ಥನನಿಗೆ ಭೀಷ್ಣ, ದೂರಿಣಿ, ವಿದುಃ, ಶಕುನಿ ಮಂತಾದವರೂ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೂ ನೀತಿಬೊಧಕರಾಗಿದ್ದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಂಚಾರ್ಯಿತಿ ಆಡಳಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿತ್ತು.

ಮತದಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು ಮತದ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಷ್ಠತ ಗತಿಯ ವಿಧ್ಯಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದು. ಬರವಣಿಗೆಯು ಇವರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೂ ಮುಂಚೆ ಮತದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದವು. ಮತದ ವಿಚಾರವಲ್ಲಿ ಆವಿಭ್ರವಿಸಿದ ಉಚ್ಛ್ರಾತಿ ನೀಚ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ-ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಳೆಯಿತು ಮತ್ತು ಮತವು ಒಂದು ಜನಾಂಗವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಲು ಸಾಧನವಾಯಿತು.

ಮತವು ಪ್ರಬಲವಾದಂತೆಲ್ಲ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೂ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ನಿನರಿಸಿದ ಲಲಿತಕಲೆಗಳೂ, ವಿಜ್ಞಾನಗೆಳೂ ಬೆಳೆದವು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತವು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಬರೆವಣಿಗೆಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದನುಗಳಾದವು. ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಸಾಧನಗಳಾದ ನಂತರ ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಷೆ ಯು ಬರೆವಣಿಗೆಗಿಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಇಂದು ನಮಗೆ ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಇತರ ಸಾಧನಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರೆವಣಿಗೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳಷ್ಟೇ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ ಇಂದು ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಂದ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ವಡೆದಿರತಕ್ಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಮೂಲನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಯುರ್ವ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವವರ

ನಾಗರಿಕತೆಯೇ ಉತ್ಸುಕ್ತವಾದುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಸೀಲೆಸಿದವರೆ ನಾಗರಿಕತೆಯೇ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಏಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಇಂಡ್ಪ್ರಿಯಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಹಾಗಿದೆ. ಇದು ನಾನ್ ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳ್ಳಳಿಗಾಗಿದ್ದೀರೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಸಾಧಿಸಿರತಕ್ಕೂ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯಗಳು, ರಚಿಸಿರತಕ್ಕೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವೇ ಇಂದಿಗೂ ಉನ್ನತ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂದಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯು— ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಸ್ತಿಭಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕರಣಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಸ್ಥಿತಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸರಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂತೋಧನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತೇ ಲೇ ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರೋಪ್ ಕುಶಲತೆಯು ಕಾಣಬಂದರಿಂದ ಇರಿತ್ತುಕಾರಣ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ವಿವರಗಳು ಗೂತ್ತಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಕಢಿಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಯುರೋಪದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ ಮತ್ತು ರೋಮೆ ಜನರ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವೇ; ಪ್ರಾಚೀನವಾದವು. ಗ್ರೀಕರ ನಾಟಕ, ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿ, ಕಲೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಸೈಬಿಗಿದೆ ಸೊಂದರುವಿದೆ. ರೋಮನರು ಗ್ರೀಕರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಯುರೋಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದರು. ರೋಮನರ ರಾಜ್ಯಶಾಸನವೇ ಯುರೋಪದ ಕೆಲವೆಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಗ್ರೀಕರಂತೆ ರೋಮನರೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ಯುರೋಪದ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆರಡು ದೇಶದವರು ಬೆಳೆಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗಿದೆ.

ನಾಗರಿಕತೆಯಂಬ ಸುಗಂಧದ ಒಳ್ಳಿಯ ಸುಮನಗಳೇ ಸಂಸ್ಕೃತಯೊಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತಯನ್ನು ಮೆಧ್ಯ ಆರ್ವೋಲ್ಡ್ ಎಂಬ

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಂಗ್ಲ ಕವಿಯು ಸುತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕನು ಮಾಧುರ್ಯ ಮತ್ತು ಹಳಕಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಅಂಶಗಳು ಹೇಗೆ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಮೂಲಾಧಾರಗಳಾಗಿವೆಯೋ ಅದರಂತೆಯೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಂಬಲು ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಾಂಗಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅರಿವು ಆವಶ್ಯಕವು. ‘ಪೂರ್ವೇತಿ ಪೂರ್ವಃ’, ‘ಚುದ್ಯದಾಚರತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟಃ ತತ್ತ್ವ ದೇವೇತರೇ ಜನಾಃ’ ‘ಮಹಾಜನೋ ಏನ ಗತಸ್ಯ ಪಂಥಾಃ’ ಎಂಬ ಉತ್ತಿಗಳಂತೆ ಹಿಂದೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಡೆಸಿದ ಜೀವನದ ರೀತಿ; ಬೋಧಿಸಿದ ತತ್ವಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಒಂದರೂ ಪ್ರೋಪ ಕವಿಯು ವಚನದಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯ ಸರಿಸ್ತಾದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಮನುಷ್ಯನ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ದೇಶಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವದರಿಂದ ಮನೋವ್ಯಾಖಾಲ್ಯವೂ ಸಹನ ಶೀಲತೆಯೂ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟೊಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯ ತರ್ಕಾರು ಹೀಷ್ಮಕ್ಕಾವಾತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗುಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು.

ಈ ಹಿಂದೆ ವಿಜ್ಞಾನೇ ಹಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲೇತ್ತಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಕಾಲ-ದೇಶಗಳನ್ನು ನಿಣಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳು, ಶ್ರೀಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು, ಜನಾಂಗಗಳ ಮೂಲ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಚಾರ-ಭಾಷೆ-ಬರೆವಣಿಗೆ, ಲೋಹಗಳ ಉಪಯೋಗ, ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ರೂಢಿಗೆ ತಂದವರು— ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೂ

ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಗೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಗೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗಳನ್ನೂ ಅಥವಾ ಅಪುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಲು ಇಲ್ಲಿ ಯತ್ತಿಸಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಂಡಿತರುಗಳ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ವಾದಗ್ರಹಣ್ಣುವಾದ ಅಥವಾ ತೊಡಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಮೇಲ್ಮೊಂದ ನಿಜಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನೇ ವಸ್ತುವಾಗಿ ತಿಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತುಕವನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು. ಈ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಸ್ತುಕವು ಏಷ್ಟೀ ಖಂಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಬಾಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಉಂಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯು ವೈಶಾಲ್ಯತೀಯಂದಲೂ ವೈವಿಧ್ಯತೀಯಂದಲೂ ಕೂಡಿದೆ ಅದರ ಶ್ರೀವಂತೀಯನ್ನು ಯಾರೂ ಶಂಕಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯೇ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು; ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾದುದು. ಆದಕಾರಣ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಶ್ರೀವಂತೀಯನ್ನರಿತು ಅವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಾಂಸ್ಕೂರಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವು. ವಿಶ್ವದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಿತ ಜನರಂಗಗಳಲ್ಲವು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಟಿಂದ ಸಹಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಿಶ್ಲೇಷ

ಪಾರ್ಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕೇಂದ್ರಸಾಧನಗಳಾಗಿದ್ದ
ಅವಶೇಷಗಳು ದೊರೆತಿರುವ ಸಾಧನನಿಶ್ಚಯ

ಇರಾಕೆ — ಯುಪ್ರೇಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ್ ಎಂಬ ಯಂತ್ರಗಳ ನದಿಗಳು
ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶವೇ ಮೇಸೋ
ಪೋಟೀನಿಯಾ ದೇಶ. ಬ್ರಾಹಿಲೋನಿಯಾ, ನಿನೇವ್, ಮೊಸಲ್,
ಬಾಸ್ತ್ರಾ ಇವುಗಳು ಇರಾಕಿನಲ್ಲಿ ಅವು ಕವಾಗಿವೆ.

ಅಸ್ಸಿರಿಯಾ — ಟ್ರೈಗ್ರಿಸ್ ನದಿಯ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಿಂಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.
ಬ್ರಾಹಿಲೋನಿಯಾ ಮತ್ತು ಮೇಸೋಪೋಟೀನಿಯಾಗಳನ್ನು ಒಳ
ಗೊಂಡಿತ್ತು. ನಿನೇವ್ — ಅಸ್ಸಿರಿಯಾ ರಾಜಧಾನಿ. ಬ್ರಾಹಿಲೋನಿಯಾ
ಮಿಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಪಸಿರಿಯಾ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು.

ಬ್ರಾಹಿಲೋನಿಯಾ — ಅಸ್ಸಿರಿಯಾಕ್ಕೆ ೫೦೦ ವರುಷಗಳ ವರಿಗೆ ಅಧಿಕ್ಕನ
ವಾಗಿ - ನಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವುನಃ ಆಶ್ರಿತ ಸಾಧನವನ್ನು ಹೊಂದಿ—
ಕಡೆಗೆ ಕ್ರಿ. ಪ್ರಾ. ೬೦೫ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಿತು.
ಯುಪ್ರೇಟ್ಸ್ ನದಿಯ ಉಭಯ ಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅವು ತವಾಗಿತ್ತು.

ಖಿನಿಷಿಯಾ — ಪ್ರಾಲೇಸ್ಟ್ರನಿನ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೂ
ಇದ್ದ ಕಡಿದಾದ ಭೂಪ್ರದೇಶ-ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ತೀರಪ್ರದೇಶ.

ಇರಾನ್ — ಆಧುನಿಕ ಪಸಿರಿಯಾದೇಶ.

ಮಿಡಿಯಾ — ಇರಾನಿನ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆತ್ತು.

ಬ್ರಾಹಿಟ್ರಿಯಾ — ಇರಾನಿನ ಈಶಾನಕ್ಕೆತ್ತು.

ఆధార స్థంభాలు

- - - - -

- 1 H. G. WELLS— “ The Outline of History ”
- 2 Dr. LEONARD SCHMITAS— “ A Manual of Ancient History ”
- 3 Dr. WINTERNITZ— “ Indian Literature ” Chapter on the ‘ Age of Veda ’ pp. 290—309.
- 4 MACDONALD— “ History of Sanskrit Literature ” Chapter VI, Chapter on ‘RigVedic Age’ Pages 139—170
- 5 P. GILES— “ Cambridge History of India ”— Vol. I Chapter III
- 6 Pandit JAWAHARLAL NEHRU— “ Discovery of India ”
- 7 SISIRAKUMAR MITRA— “ Outposts of Indian Culture ”— Article in ‘ Indian Review ’— April 1947.
- 8 K. N. VASWANI— The Marvels of Mohenjo Daro— Article in “ Modern Review ”— January 1946.
- 9 J. M. DEB— “ A great Political Book of Mourya Age ” Article in ‘ The Kaisar--I--Hind ’— Illustrated Weekly January 22, 1939.
- 10 FATHER HERAS— “ Ancient History of India and the Epigraphical Data of Mohenjo Daro ”— The Kaisar--I--Hind — Illustrated Weekly, 13th March 1938.

- 11 Rao Bahadur K. V. RANGASWAMY IYENGAR— Lectures at the Jubilee Memorial Lectures delivered at Ernakulam “ Political Ideals of the East ”— as published in ‘ The Hindu ’ 13th and 14th Feb. 1939.
- 12 Dr. BHANDARKAR— Series of Lectures on “ Several Aspects of Ancient Indian Culture ”— delivered under the Sir William Meyer Endowment Lectures.
- 13 Shrimati KAMALADEVI CHATOPADHYAY— “ The Awakening of Asia ”— (Indian Express, 23rd March 1947)
- 14 Dr. S. KRISHNASWAMY IYENGAR— “ Mother Worship in Mohenjo Daro. ”
- 15 T. N. RAMACHANDRAN—“The Golden Age of Hindu and Javanese Art”— published in ‘ Triveni ’

ನಿಂಜಿನಬ್ರಿಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

—:○:—

೧	ಕನಾಟಕ ದಶನ*		
೨	ಕರ್ನಾಲಪಾಠಾ*		
೩	ನಿಂಜಿದ ಮಹಿಳೆಯರು	೨ -೦ -೦
೪	ಸಾಮ್ಯವಾದ*		
೫	ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೆಚ್ಚೆಗಳು*		
೬-೭	ಮುಂದುವರಿದ ಜಾಸ್ತಾನು*		
೮	ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಹಿನಿ*		
೯	ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ*		
೧೦	ಮದುವೆ*		
೧೧	ದೀಪಸೂಲಿ*		
೧೨	ನಾಡಕಾಡುಗಳು*		
೧೩-೧೪	ಜ್ಞಾನೋಪಾಸನೆ*		
೧೫	ತಕ್ಷಣಿ*		
೧೬	ಕರ್ನಾರರಾಮ*		
೧೭	ಸತ್ಯಶಾಲಿ ರಶಿಯಾ*		
೧೮	ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ರೂಪರೇಖೆ*		
೧೯	ಸಮಾಜ-ವಿಕಾಸಕ್ರಮ	೧ -೧೨ -೦
೨೦	ರಾಜ್ಯಾದಾರುವೂ ಬಡತನವೂ		೧ -೮ -೦
೨೧	ರಶಿಯಾದ ರಾಜ್ಯಕ್ರಾಂತಿ*		

೨೭	ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತ*		
೨೮	ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ*		
೨೯	ಗಾಂಥಿವಾದ*		
೩೦	ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಂಚಾಯತಿ	೧ - ೦ - ೦
೩೧	ವಿಚಾರ ಮಂಜರಿ	೨ - ೮ - ೦
೩೨	ಜಾಗ್ರತ್ ಚೀನ	೨ - ೦ - ೦
೩೩	ಪ್ರಬಂಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿ	೧ - ೬ - ೦
೩೪-೩೫	ರಾಷ್ಟ್ರವರ್ತಿಗಳು	೪ - ೦ - ೦
೩೬	ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಹೂಲಿ	೨ - ೮ - ೦
೩೭	ಕಂನಾಡ ಸಾಹಿತ್ಯಜ್ಞರ ಆತ್ಮಕಥನ		೨ - ೦ - ೦
೩೮	ಗಾಂಥಿಜಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಪತ್ರಗಳು		೨ - ೦ - ೦
೩೯	ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಘಟನೆ		೧ - ೬ - ೦
೪೦	ಚೆಳಕೀನ ಬಾಳು	೨ - ೮ - ೦
೪೧	ಸೆರಿಮನೀಯರೂರ	೨ - ೮ - ೦
೪೨-೪೩	ಬಂಡಾಯದ ಇತಿಹಾಸ	೪ - ೦ - ೦
೪೪	ಬುದ್ಧ-ಜಾತಕರ್ಗಳು	೬ - ೦ - ೦
೪೫	ವಶಿಂಹಾಬಂಡದ ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು	೧ - ೬ - ೦	

* ಈ ಗುರುತಿನ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ತೀರಿವೆ.

‘ಮಿಂಚಿನಬಳ್ಳಿ’ ಧಾರವಾದ

ನಿಂಬಿನಬ್ಲೀಗೆ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ

— * —

- ಸಂಪಾದಕ -

ಒಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಮಾಧವ

ನವದಲ್ಲಿ ೧೫೦ ಪ್ರಟಿಗಳೇಲ್ಲ

ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳು

(ಒಟ್ಟಿಗೆ ೨೦೦ ಪ್ರಟಿಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ)

ಮೂರು ಶಿಂಗಳಿಗೊಂಡರಂತೆ ಪ್ರಕಟಿವಾಗುವವು

ಎಣಿಕೆ ಜೆಂಡಾ:-

ಸ್ತುತಿದವರಿಗೆ	೩ - ೦ - ೦
ಪರಸ್ತಿತಿದವರಿಗೆ	೩ - ೮ - ೦
ರಜಿಸ್ಟ್ರಿ ಅಂಚೆಯಿಂದ	೨ - ೮ - ೦

ಚಂದಾ ಹಣ ಮುಂಗಡ ಕಲ್ಲಿನ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ

ಪ್ರಸಾದಾರಕ: ನಿಂಬಿನಬ್ಲೀ, ಧಾರನಾಡು